

မဟာဘဒ္ဒမဟာသုတ်

(တံသာဝတီ)

ဟံသာဝတီ
(၅၁၀)
မဟာသမယသုတ်
၇-စောင်တွဲ

၎င်းဖြစ်သည့် ကောင်းယနှင့် ကလိယတို့ နှစ်ပြည်တောင်

ရန်တိုင်ပေးတော်မူပုံ။

The Buddha reconciles the warring, Sakyas and Koliyas.

သမ္ဗုဒ္ဓပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊ ပုရာဇောဒသုတ်
ကလဟာဝိဝါဒသုတ်၊ စူဠဗျူဟာသုတ်
မဟာဗျူဟာသုတ်၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်
များ ပါရှိသော

မဟာသမယသုတ်

၇-စောင်တွဲ

ရန်ကင်းမြို့
ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်

မဟာသမယသုတ် ၇-စောင်တွဲ

ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၆၄-ခု၊ မေလ

Made and Printed in the Union of Burma by
the Hanthawaddy Press, Rangoon.

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၅၃-နတ်မောက်လမ်းသွယ်ရှိ၊
ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၀၃-၀၀၀၄)
ဦးဇော်ဝင်းက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	သဟာသမယသုတ်နိဒါန်း	... ၃
၂။	မဟာသမယသုတ်အမွန်း	... ၂၇
၃။	မဟာသမယသုတ် ပါဠိ	... ၃၁
၄။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၅၃
၅။	သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်စသည်နိဒါန်း...	၁၀၃
၆။	သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်ပါဠိ	... ၁၀၉
၇။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၁၃
၈။	ပုရာဘောဒသုတ်ပါဠိ	... ၁၂၇
၉။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၃၀
၁၀။	ကလဟာဝိဝါဒသုတ်ပါဠိ	... ၁၄၁
၁၁။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၄၅
၁၂။	စူဠဗျူဟာသုတ်ပါဠိ	... ၁၅၇
၁၃။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၆၁
၁၄။	မဟာဗျူဟာသုတ်ပါဠိ	... ၁၇၃
၁၅။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၇၈
၁၆။	တုဝန္တိကသုတ်ပါဠိ	... ၁၉၃
၁၇။	၎င်းသုတ်နိဿယ	... ၁၉၈

အညွန့်

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း၌ပါရှိသော ဖန္ဒနဇာတ်ကို မဟာပညာဗလ ပဌမကျော် ဦးကြီးဖေရေး ငါးရာ့ ငါးဆယ် နိပါတ်တော်စကားပြေ သတ္တမတွဲ စာမျက်နှာ ၁၆၄ တွင်၎င်း။

- ပထဝီဥန္ဒြိယဇာတ်ကို ပဉ္စမတွဲ စာမျက်နှာ ၇-တွင်၎င်း။
- လင်္ဂုကိကဇာတ်ကို ပဉ္စမတွဲ စာမျက်နှာ ၁၆၄-တွင်၎င်း။
- ရုက္ခဓမ္မဇာတ်ကို ပဌမတွဲ စာမျက်နှာ ၃၄၉-တွင်၎င်း။
- ဝဋ်ကဇာတ်ကို ပမဋ္ဌတွဲ စာမျက်နှာ ၁၆၅-တွင်၎င်း။

အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ကို သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော် စာမျက်နှာ ၄၂၄-တွင်၎င်း ဘတ်ရှုနိုင်ကြပါသည်။

ပုံနှိပ်ခြင်းအကြောင်း

မဟာသမယသုတ်ပါဠိ နိဿယကို သီးခြားစာအုပ် အဖြစ်ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရာ ထိုမဟာသမယသုတ်တွင် စကြာဝဠာတသောင်းမှ အဖူးအမျှော်ရောက်ရှိလာကြကုန်သော ဦးစီးနာယကနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်တူများကို ပေါင်းရုံး၍ ငါးရာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား ညွှန်ကြား မြှောက်ဟတော်မူသော စကားများသာပါရှိ၍ အကျွတ်တရား ရစေနိုင်သည့် တရားကိုယ်တရားသားများ မပါရှိသေးပေ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား အကျွတ်တရား ရစေသည့် တရားကိုယ်တရားသား ပါရှိသော သုတ်တော်များမှာ—

- (၁) သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊
- (၂) ပုရာဘောဒသုတ်၊
- (၃) ကလဟာဝိဝါဒသုတ်၊
- (၄) စူဠဗျူဟသုတ်၊
- (၅) မဟာဗျူဟသုတ်၊
- (၆) တုဝဠကသုတ်၊

ဤ ၆-သုတ်တို့ဖြစ်ပေသည်။ ထို ၆-သုတ်တို့တွင် သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၌ လောကနှင့် ကင်းကွာနိုင်သည့် လောကကို လွန်မြောက်နိုင်သည့် တရားများ၊ ပုရာဘောဒသုတ်၌ ကိုယ်ခန္ဓာမပျက်စီးမီ ပစ္စက္ခာဝ၌ ရဟန္တာတို့ သန္တာန်ဝယ် ကျင့်ဆောင် တည်ရှိသည့် တရားများ၊ ကလဟာဝိဝါဒသုတ်၌ ခိုက်ရန်ဒေါသ စသည်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းရင်းတို့ကိုပယ်ဖျက်ရန်တရား

ပုံနှိပ်ခြင်းအကြောင်း

များ၊ စုဠဗျူဟာသုတ်၌ အယုဝါဒစွဲ၍ ငြင်းခုံပွဲကြီးများ ဆင်နွှဲပုံအကြောင်းနှင့် ထိုကဲ့သို့မဖြစ်စေရန် ပညာပေး တရားများ၊ မဟာဗျူဟာသုတ်၌ တရားမမြင် ပုထုဇဉ်တို့ မှားယွင်းစွာယူတတ်ပုံနှင့် ရဟန္တာတို့၏သဘောထား ဥပေက္ခာတရားများ၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်၌ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝတို့၌ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့်အရာ များကို ရှောင်ရှားစေသင့်ပုံတရားများ ပါရှိလေသည်။

နတ် ဗြဟ္မာတို့ မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်စေသည့် မဟာသမယသုတ် နှင့် အကျွတ်တရား ရစေ၍ တရား ကိုယ် တရားသားပါရှိသည့် အဆိုပါ ၆-သုတ်ကို စာ ရှုသူတို့ အလွယ်တကူ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ မှတ်သား ကျင့်ဆောင်ကြပါစေရန် ရည်သန်ချက်ဖြင့် ဤ မဟာ သမယသုတ် ၇-စောင်တွဲ ကို ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ် ပေသည်။ ယင်းသို့ ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ရာ၌ ဆရာဦးခင်စိုး [သာသနဇေယျဝိပဿိတရဓမ္မာစရိယ] နှင့် ဆရာ ဦးသိန်း ဟန်(၁)၊ ဦးတင်နွယ်၊ ဦးဟန်ထွန်း၊ ဦးပု၊ ဦးရွှေဖူး၊ ဟံသာဝတီပါဠိဆရာများအဖွဲ့က ကောင်းစွာ တည်း ပြတ် ကြပ်မသုတ်သင်ပြင်ဆင်အပ်သည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ
ရောင်ဝါနေသို့ ထွန်းစေသောစင်။

“ဟံသာဝတီ”

မဟာသမယသုတ်
ပါဠိ,နိဿယ

• မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ကပိလဝတ်ပြည်၊ ကောလိယပြည်တို့၏ အကြား၌ ရောဟိဏီမည်သော မြစ်သည် ရှိ၏။ ထိုမြစ်ကား ငါးကြင်းမြီးကဲ့သို့ နှစ်ခွရှိ၏။ ထိုနှစ်ခွတွင် တခွကိုပိတ်လျှင် တဘက်၌ ရေများစွာလာ၍ လယ်ယာတို့၌ရေဝင်၏။ ထိုအခါ နယုန်လ၌ ကောက်ပင်တို့ညှိုးကုန်သည် ရှိသော် နှစ်မြို့၌နေကုန်သော လယ်လုပ်သမားတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုသို့စည်းဝေးရာ၌ ကောလိယမြို့နေ လယ်လုပ်သမားတို့သည် ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ “ဤရေကို နှစ်ဘက် နှစ်ဌာန ယူကြသည်ရှိသော် သင်တို့အား၎င်း၊ ငါတို့အား၎င်း မလောက်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ငါတို့၏ကောက်ပင်သည် ရေတကြိမ်သောက်ရသဖြင့်အောင်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤရေကို ငါတို့အားပေးကုန်လော့” ဟု ဆိုကုန်၏။

ကပိလဝတ်မြို့နေ လယ်လုပ်သမားတို့သည် ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ “သင်တို့၏ ကျီးကြွ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော် ငါတို့သည် ရှေ့၊ ဝေး၊ အသပြာတို့ကိုယူ၍ တောင်းပလုံးစသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက် သင်တို့၏ အိမ်တံခါးဝ၌ လှည့်လည်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ ငါတို့၏ကောက်ပင်သည်လည်းတကြိမ်ရေသောက်ရသဖြင့်အောင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရေကိုငါတို့အားပေးကုန်လော့” ဟု ဆိုကုန်၏။

ကောလိယမြို့သား လယ်လုပ်သမားတို့က ရေကို ငါတို့ မပေးနိုင်ကုန်ဟုဆိုလတ်သော် ကပိလဝတ်မြို့သား

လယ်လုပ်သမားတို့ကလည်း ငါတို့လည်း မပေးနိုင် ကုန်ဟု ဆိုကုန်၏။

ဤသို့နှင့်နှင့် စကားပွားများကြပြီးလျှင် တယောက် သည်ထ၍ တယောက်အား ပုတ်ခတ်၏။ ထိုသူကလည်း တပါးသူအား ပုတ်ခတ်၏။ ဤသို့အချင်းချင်းပုတ်ခတ်၍ မင်းမျိုးတို့၏ အမျိုးအနွယ်ကိုထိပါး၍ ဒိုက်ရန်ဖြစ်ပွား ကုန်၏။ ကောလိယမြို့သားလယ်လုပ်သမားတို့သည် ဤ သို့ဆိုကုန်၏။ “သင်တို့သည် ကပိလဝတ်မြို့နေ မင်းမျိုးတို့ ကိုထည့်၍ ကြိုဝါးကုန်၏။ ထိုကပိလဝတ်မင်းမျိုးတို့သည် ခွေး၊ ဝက်တို့ကဲ့သို့ မိမိတို့၏ နှမရင်းနှင့် အိမ်ထောင် ကုန်၏။ ထိုမင်းမျိုးတို့၏ ဆင်၊မြင်း၊ ဗိုလ်ခြေ၊ လက်နက် တို့သည် ငါတို့အား အဘယ်အတွက်ရှိကုန်အံ့သနည်း” ဟု ဆိုကုန်၏။

ကပိလဝတ်မြို့သား လယ်လုပ်သမား တို့ကလည်း ဤသို့ဆိုကုန်၏။ “သင်တို့သည် အနုအရွဲ့တို့ကိုထည့်၍ ကြိုဝါးကုန်၏။ ထိုကောလိယမင်းတို့သည် ကိုးကွယ်ရာ မဲ့ ကုန်သည်ဖြစ်၍ မှီရာမရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ ကလောပင်၏ အခေါင်း၌ ဝင်၍နေကုန်၏။ ထိုကောလိယ မင်းမျိုးတို့၏ ဆင်၊မြင်း၊ ဗိုလ်ခြေ၊ လက်နက်တို့သည် ငါ တို့အား အဘယ်အတွက်ရှိကုန်အံ့သနည်း” ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုလယ်လုပ်သမားတို့သည် ထိုလယ်ယာအမှု၌ ကြည့်ကြ ကုန်သော အမတ်တို့အား သွား၍ပြောကုန်၏။ အမတ်တို့သည် မင်းမျိုးတို့အား လျှောက်ထားကုန်၏။ ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည် နှမနှင့်အတူ အိမ်ထောင်ကုန်သော ငါတို့၏အားကို ပြကုန်အံ့ဟုဆို၍

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

စစ်မက်အင်္ဂါကိုစီမံကုန်လျက် ထွက်ကုန်၏။ ကောလိယ
မင်းမျိုးတို့သည်လည်း ကလောပင်၏အခေါင်း၌နေကုန်
သော ငါတို့၏အစွမ်းကို ပြကုန်အံ့ဟုဆို၍ စစ်မက်
အင်္ဂါကိုစီမံကုန်လျက် ထွက်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မိုးသောက်ထ၌ မဟာ
ကရုဏာသမာပတ်မှထ၍ လောကကိုကြည့်တော်မူလတ်
သော် စစ်မက်အင်္ဂါကို စီမံ၍ထွက်ကုန်သော မင်းမျိုး
တို့ကို မြင်တော်မူ၏။ မြင်တော်မူ၍ ငါသွားသည်ရှိသော်
ဤရန်သည် ငြိမ်းအံ့လော၊ မငြိမ်းအံ့လောဟု ဆင်ခြင်
တော်မူလတ်သော်—

“ထိုအရပ်သို့ ငါသွား၍ ရန်ငြိမ်းစေခြင်းအ
ကျိုးငှါ ဖန္ဒနဇာတ်၊ ဒုဒ္ဒါဘဇာတ်၊ လဋုကိကာ
ဇာတ် ဤဇာတ်သုံးဇာတ်တို့ကို ဟောအံ့။ ထို
အခါရန်သည် ငြိမ်းလတ္တံ့။ ထိုနောင်တဖန် ညီ
ညွတ်ခြင်း၏အကျိုးကိုပြခြင်းငှါ ရုက္ခဓမ္မဇာတ်၊
ဝဇူကဇာတ် ဤနှစ်ဇာတ်တို့ကိုဟော၍ အတ္တ
ဒဏ္ဍသုတ်ကိုဟောအံ့။ ဒေသနာတော်ကို ကြား
နာရသောကြောင့် နှစ်မြို့၌နေကြကုန်သော မင်း
မျိုးတို့သည် နှစ်ရံ့ငါးဆယ်၊ နှစ်ရံ့ငါးဆယ်
သော မင်းသားငယ်တို့ကို ငါ့အား ပေးကုန်
လတ္တံ့။ ငါသည် မင်းသား ငယ်တို့ကို ရှင်
ရဟန်းပြုအံ့။ ထိုအခါ နတ်ဗြဟ္မာ အစည်း အ
ဝေးကြီးဖြစ်လတ္တံ့။” —

ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤမင်းမျိုးတို့
သည် စစ်မက်အင်္ဂါတို့ကိုစီမံ၍ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်

တစုံတယောက်သောသူအား မပြောကြားဘဲ ကိုယ်
တော်တိုင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူလျက် ကြွသွား
၍ နှစ်ဦးသော စစ်သည်တို့၏ အလယ် ကောင်းကင်၌
ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေလျက် ခြောက်ပါးသောရောင်ခြည်တော်
တို့ကိုလွှတ်လျက် ထိုင်နေတော်မူ၏။

ကပိလဝတ်မြို့နေ မင်းမျိုးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား
ကိုမြင်လျှင် “ငါတို့၏ဆွေမျိုးမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။ ငါတို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်
ကြောင်းကိုမြင်တော်မူဟန်ရှိ၏ဟုကြံ၍ မြတ်စွာဘုရား
ကြွလာသည်ရှိသော် ငါတို့သည် သူတပါး၏ ကိုယ်၌
လက်နက်ကို ပစ်ခတ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ကောလိ
ယမြို့နေ မင်းမျိုးတို့သည် ငါတို့ကို သတ်လိုမူလည်း
သတ်စေကုန်၊ နင်းနယ်လိုကုန်မူလည်း နင်းနယ်စေကုန်”
ဟုကြံ၍ လက်နက်ကိုစွန့်ပစ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို
ရှိခိုး၍ ထိုင်ကြကုန်၏။

ကောလိယမြို့၌ နေကုန်သော မင်းမျိုး တို့သည်
လည်း ထို့အတူသာလျှင်ကြံ၍ လက်နက်တို့ကို စွန့်ပစ်
ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် ထိုင်နေကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် သိတော်မူလျက်သာလျှင် ရေ
မြေ ရှင်တို့... အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လာကြကုန်
သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား... ရေဆိပ်၌ က
စားခြင်းငှါလာသည်မဟုတ်ကုန်၊ တောင်၌ ကစားခြင်း
ငှါလာသည်မဟုတ်ကုန်၊ စင်စစ်သော်ကား ဤအရပ်၌
စစ်ထိုးခြင်းငှါ လာပါကုန်သည်ဟု လျှောက်ကုန်၏။

အို-ရေးမြေ့ ရှင်တို့.....သင်တို့အား အဘယ်ကိုအ
မှီပြု၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူပြန်သော်
အရှင်ဘုရား.....ရေကိုအမှီပြု၍ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပါသည်ဟု
လျှောက်ကုန်၏။

အို-မင်းမြတ်တို့.....ရေသည်အဘယ်လောက်အဘိုး
ထိုက်သနည်းဟု မေးတော် မူပြန်သော် အရှင်ဘုရား.....
ရေသည် အနည်းငယ်သာ အဘိုးထိုက်ပါ၏ဟု
လျှောက်ကုန်၏။

အိုမင်းမြတ်တို့.....မြေကြီးသည် အဘယ်မျှ အဘိုး
ထိုက်သနည်းဟု မေးတော်မူပြန်သော် အရှင်ဘုရား.....
အနုဋ္ဌထိုက်ပါ၏ဟု လျှောက်ကုန်၏။

အိုမင်းမြတ်တို့.....မင်းမျိုးတို့သည် အဘိုးအဘယ်
မျှလောက်ထိုက်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူပြန်သော်
အရှင်ဘုရား.....မင်းမျိုးတို့မည်သည် အဘိုး အနုဋ္ဌ
ထိုက်ပါကုန်၏ဟု လျှောက်ကုန်၏။

အိုမင်းမြတ်တို့.....အဘိုးအနည်းငယ် ထိုက်သော
ရေကိုအမှီပြုကြ၍ အဘယ့်ကြောင့် အဘိုးအနုဋ္ဌထိုက်
သောမင်းမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးကုန်အံ့နည်း၊ ခိုက်ရန် ဖြစ်
ပွားရာ၌ သာယာစရာမည်သည် မရှိ။

“အိုမင်းမြတ်တို့.....ရန်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်း
ဖြင့် အရာမဟုတ်သည်၌ ရန်ပြု၍ တယောက်
သော ရုက္ခဇိုင်းသည် ဝက်ဝံနှင့်ရန်ငြိုးဖွဲ့၍
ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံး အစဉ်လိုက် သည်သာ
တည်း”-

ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဖန္ဒနဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ထို့နောက်တဖန်—

“အိုမင်းမြတ်တို့...မင်းမည်သည် သူတပါး၏ စကားကို ယုံကြည်သည်မဖြစ်ရာ၊ သူတပါး၏ စကားကို ယုံကြည်သောကြောင့် ယုန်တကောင်၏စကားဖြင့် ယူဇနာသုံးထောင် ကျယ်သော ဟိမဝန္တာ၌ အခြေလေးချောင်းရှိသော သားမျိုးတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ပြေးဝင်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သူတပါး၏ စကားကို မယုံကြည်ရာ”—

ဟု မိန့်တော်မူ၍ ပထဝိဥဒ္ဓိယဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ထို့နောက်တဖန်—

“အိုမင်းမြတ်တို့... ရံခါအားနည်းသောသူသည်လည်း အားကြီးသောသူ၏ အပေါက်ကို မြင်နိုင်သည်။ ရံခါအားကြီးသော သူသည်လည်း အားနည်းသောသူ၏ အပေါက်ကို မြင်နိုင်သည်။ ဗီလုံးငှက်မသည်လည်း ဆင်ပြောင်ကြီးကို သတ်ဘူးပြီ”—

ဟု မိန့်တော်မူ၍ လဠုကိကဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် ခိုက်ရန်ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ သုံးဇာတ်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ ညီညွတ်ခြင်း၏အကျိုးကို ပြခြင်းငှါ ဤနှစ်ဇာတ်ကို ဟောတော်မူပြန်သည်။

“အိုမင်းမြတ်တို့... ညီညွတ်သော သူတို့အား တစုံတယောက်သောသူသည် အပေါက်ရှာခြင်း

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ငှါ မတတ်နိုင်” ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရုက္ခဓမ္မဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ထို့နောင်တဖန်—

“အိုမင်းမြတ်တို့... ညီညွတ်သောသူတို့အား တစုံ တယောက်သောသူသည် အပေါက်ကို ရှုခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ အကြင်အခါ၌ကား အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုသူတို့ကိုမူ ဆိုးသတ်၍ ဆောင်ယူသွားလေ၏။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ရာ၌ သာယာစရာမည်သည်မရှိ” —

ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဝဇ္ဇကဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဤငါးဇာတ်တို့ကို ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

မင်းမျိုးတို့သည် ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍ “အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် မကြွခဲ့ပါမူ ငါတို့သည် အချင်းချင်းသတ်၍ သွေးချောင်းစီးစေကုန်အံ့၊ ငါတို့၏ သား၊ မယား၊ ညီသား၊ အစ်ကိုတို့ကို အိမ်တံခါးဝ၌ မမြင်ရကုန် လတ္တံ့၊ စာပေးစာယူကို ဆောင်ယူတတ်သောသူမျှ မရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ မြတ်စွာဘုရားကို အမှီပြု၍ ငါတို့သည် အသက်ကိုရအပ်၏။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အိမ်ယာထောင်သော လူ့ဘောင်၌ နေခဲ့မူ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း၌ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်ရာ၏။ အထောင်မကသော သားတို့သည်ရှိကုန်ရာ၏။ ထို့ကြောင့်မင်းမျိုးအခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင် လှည့်လည်ရာ၏။ ထိုကဲ့သို့သော စည်းစိမ်ကို စွန့်တော်မူ၍ တောထွက်ပြီး

လျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ယခုလည်း မင်းမျိုး အခြံအရံရှိ၍သာလျှင် လှည့်လည်သင့်သည်” ဟု ကြံ၍ နှစ်မြို့၌နေကုန်သော မင်းတို့သည် နှစ်ရာ့ ငါးဆယ်စီသော မင်းသားတို့ကို အပ်နှင်းကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမင်းသားငါးရာတို့ကို ရှင်ရဟန်း ပြု၍ မဟာဝုန်တောသို့ ကြွတော်မူ၏။

ရှင်ရဟန်း ပြုပြီးကုန်သော ထိုမင်းသားငါးရာ တို့အား မဇ္ဇေလျော်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းငါးရာ တို့၏ မယားဟောင်းတို့ကလည်း “အရှင့်သားတို့သည် မဇ္ဇေလျော်စေကုန်သတည်း။ အိမ်ယာသည် ကောင်းစွာ မတည်” ၊ ဤသို့စသည်တို့ကိုဆို၍ စာပေးကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရှေးကထက်အလွန် ပျင်းရိကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်ခြင်တော် မူလတ်သော် ထိုရဟန်းတို့၏ မဇ္ဇေလျော်ခြင်းကို သိတော်မူ၍ “ဤရဟန်းတို့သည် ငါ့ကဲ့သို့သောဘုရားနှင့်အတူတကွ နေကုန်လျက် ဆန့်ကျင်ဘိ၏။ ယခုအခါ ထိုရဟန်း တို့အား ကုဏာလအိုင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြော၍ ထိုအိုင်သို့ခေါ်သွား၍ မဇ္ဇေလျော်ခြင်းကို ဖျောက်အံ့ဟု ကြံတော်မူ၍ ကုဏာလအိုင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း တော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့အား ကြည့်လိုသော ဆန္ဒသည် ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့... ကုဏာလအိုင်ကို ကြည့်ချင်ကြကုန် သလောဟုမေးတော်မူ၍ ကြည့်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ကုန်သည်ရှိသော် ယင်းသို့တပြီးကားလာကြလော့၊ သွား
 ကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား...
 တန်းခိုးရှိသောသူတို့၏ သွားရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်
 တို့သည် အဘယ်သို့သွားနိုင်ပါအံ့နည်းဟု ဆိုကုန်
 လတ်သော် သင်တို့သည် သွားလိုသောဆန္ဒကို ဖြစ်ကြစေ
 ကုန်လော့၊ ငါသည် ငါ၏အာနုဘော်ဖြင့် ယူဆောင်၍
 သွားအံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ကောင်းပါဠိဘုရားဟု ဆိုကုန်သည်ရှိသော် မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်
 ကောင်းကင်သို့ပျံတက်၍ ကုဏ္ဍာလအိုင်၌ တည်၍
 ရဟန်းတို့ကိုဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့.. ကုဏ္ဍာလ
 အိုင်၌ အကြင်ငါးတို့၏ အမည်ကိုမသိကုန်၊ ထိုငါးတို့၏
 အမည်ကိုမေးကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုရဟန်း
 တို့လည်း မေးလျှောက်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း
 မေးတိုင်းမေးတိုင်းကို ဖြေတော်မူ၏။ ငါးတို့၏အမည်
 ကိုသာမဟုတ်၊ ထိုတောအုပ်၌ သစ်ပင်တို့၏အမည်
 တို့ကို၎င်း၊ တောင်ခြေ၌ ခြေနှစ်ချောင်း၊ ခြေလေးချောင်း
 ရှိကုန်သော သားငှက်တို့၏ အမည်တို့ကို၎င်း မေးစေ၍
 ဖြေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ငှက်နှစ်ကောင်တို့သည် နှုတ်သီးဖြင့် ကိုက်
 ၍ချီအပ်သော တုတ်၌ထိုင်နေသော ဥဩငှက်မင်းသည်
 ရှေ့နောက်ဝဲယာတို့၌ ငှက်အပေါင်း ခြံရံလျက်လာ၏။
 ရဟန်း တို့သည် ထိုငှက်ကို မြင်ကြ၍ ဤငှက်သည်
 ဤငှက်တို့၏မင်း ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဤငှက်တို့သည် ဤငှက်၏
 အခြံအရံဖြစ်ဟန်ရှိ၏ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့...သင်တို့ဆိုတိုင်း ဟုတ်၏။ ဤအန္ဓယ်သည် ငါ၏အန္ဓယ်ဖြစ်သည်။ ငါ၏ အစဉ်အလာဖြစ်သည်ဟု မိန့်လတ်သော် အရှင်ဘုရား...ယခုအကျွန်ုပ်တို့သည် ဤငှက်တို့ကို မြင်ရပါကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ဤအန္ဓယ်သည် ငါ၏အန္ဓယ်ဖြစ်၏။ ငါ၏ အစဉ်အလာ ဖြစ်သည် ဟူသော အကြင်စကားကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားကို နာလို ကြပါသည်ဟု လျှောက်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့... နာလိုကြသလောဟု မိန့်တော်မူပြန်သော် မှန်ပါကြောင်းကိုလျှောက်ကုန်၏။ ယင်းသို့တပြားကား နာကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဂါထာတရာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ကုဏ္ဍာလဇာတ်ကို ဟောတော်မူလျက် မဇ္ဈလျှော်ခြင်းကို ပျောက်စေ၏။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့အား မဂ်ဖြင့်သာလျှင် တန်းခိုးသည်လည်း ဖြစ်လာ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့အား ဤမျှလောက်နှင့် ရှိစေဦးတော့ဟု ကြံ၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးလျှင် မဟာဝုန်တောသို့သာ ကြွလာတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် သွားသောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ဖြင့်သွား၍ ပြန်သောအခါ မိမိတို့တန်းခိုးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံ၍ မဟာဝုန်တောသို့ သက်ဆင်းကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍ ထိုရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့... လာကြကုန်လော့၊ ထိုင်ကြကုန်လော့၊

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

အထက်မဂ္ဂ သုံးပါးသည် သတ်အပ်သော ကိလေသာတို့ အလို့ငှါ သင်တို့အား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောအံ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့သည် အကြံဖြစ်ကုန်၏။ “မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့၏မမ္မေလျော်ခြင်းကိုသိတော်မူ၍ ကုဏာလအိုင်သို့ဆောင်၍ မမ္မေလျော်ခြင်းကို ဖျောက်တော်မူ၏။ ထိုအိုင်၌ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သော ငါတို့အား ယခုအခါ ဤမဟာဝုန်တော၌ အထက်မဂ္ဂသုံးပါးတို့၏အလို့ငှါ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူ၏။ ငါတို့သည် သောတာပန်ဖြစ်ကုန်ပြီတကားဟု ကာလကို လွန်စေခြင်းငှါမသင့်၊ ရှေးနှင့်တူစွာဖြစ်ခြင်းငှါ သင့်၏” ဟု ကြံကြကုန်၏။ ကြံပြီး၍ ထိုရဟန်း ငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ထ၍ နိသီဒိုင်ကိုခါတွက်လျက်၊ အသီးသီး တောင်ခေါင်းသစ်ပင်ရင်းတို့၌ ထိုင်နေကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကြံတော်မူ၏။ ဤရဟန်းတို့သည် ပြုကတေ့အားဖြင့် မစွန့်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိကုန်၏။ ရအပ်သော ဥပါယ်တမျှရှိသော ရဟန်းတို့အား ပင်ပန်းရန် အကြောင်းမရှိ၊ သွားတိုင်း သွားတိုင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဝိပဿနာ ပွားများ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးလျှင် မိမိတို့ရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောကြားအံ့ဟု ငါ၏အထံသို့ လာကုန်လတ္တံ့။ ဤရဟန်းတို့လာကုန်သည် ရှိသော် တသောင်းသောစကြဝဠာမှ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် တခုသော ဤစကြဝဠာ၌ စည်းဝေးကုန်လတ္တံ့။

ကြီးစွာသော အစည်းအဝေး ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ ထိုင်နေခြင်းငှါ သင့်၏ဟု ကြံတော်မူ၏။ ထို့နောင်မှ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ဘုရားတို့၏ နေရာကိုခင်းတော်မူ၍ ထိုင်တော်မူ၏။

အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍သွားသော မထေရ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ထို့နောက် တပါးသောရဟန်းသည်ရောက်၏။ ဤသို့ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည် ပဒုမာကြာရုံ၌ ပဒုမာတို့ကဲ့သို့ပွင့်ကုန်၏။

အားလုံးတို့၏ ရှေးဦးစွာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ပြောကြားအံ့ဟု တင်ပျဉ်ခွေကိုဖျက်၍ နိဿိဒိုင်ကိုခါလျက်ထ၍ မြတ်စွာဘုရားသို့ ရှေးရှုလာ၏။ ထို့အတူ တပါးသော ရဟန်းသည်၎င်း၊ တပါးသောရဟန်းသည်၎င်းလာ၏။ ဤသို့ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း လာကြကုန်၏။

ရှေးဦးစွာ လာသောရဟန်းသည်ရှိခိုး၍ နိဿိဒိုင်ကိုခင်း၍ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ထိုင်၍ ရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍ တပါးသောသူသည်မရှိသလော၊ ရှိသလောဟု နောက်သို့ပြန်၍ လာရာလမ်းကို ကြည့်လတ်သော် တပါးကို မြင်လေ၏။ ဤသို့အလုံးစုံသော ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် လာ၍ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ထိုင်၍

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ဤရဟန်းသည် ဤသူအား ရှက်နိုးသောကြောင့် မပြောကြားဝံ့။ ဤသို့ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့သည် ထိုခဏ၌ အစဉ်အတိုင်းလာသောကြောင့် အချင်းချင်းရှက်စနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့ရအပ်သော တရားထူးကို မြတ်စွာဘုရားအား မပြောကြားကုန်။

[ရဟန္တာတို့၏စိတ်သည် “ငါသည် ရအပ်သော တရားထူးကို နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကသည်လျင်မြန်စွာထိုးထွင်း၍သိပါစေသတည်း” ဟု စိတ်ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း ရအပ်ပြီးသော တရားထူးကိုကား ရွှေအိုးကိုရသော ယောက်ျားကဲ့သို့ သူတပါးကို ပြောကြားခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဤသို့နှစ်ခွဲရှိ၏။]

ဤသို့ ရဟန္တာ ငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်အရှေ့ယုဂန္ဓိရ်တောင်ယံမှဆီးနှင်း၊ မြူတိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုး၊ ညစ်မျိုးငါးအင်စင်ကြယ်သော ရှေ့လမင်းသည် ကောင်းကင်ပြင်သို့ တက်လတ်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန်တောကြီး၌ ရဟန္တာငါးရာအပေါင်းခြံရံလျက် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း မဟာသမ္မတမင်းမျိုးမင်းနွယ်၌ဖြစ်သည်။ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့လည်း မဟာသမ္မတမင်းမျိုးမင်းနွယ်၌ ဖြစ်ကုန်သည်။

မြတ်စွာဘုရားလည်း မင်းမျိုး၏ ဝမ်း၌ဖြစ်သည်။ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့လည်း မင်းမျိုး၏ ဝမ်း၌ဖြစ်ကုန်သည်။

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

မြတ်စွာဘုရားလည်း မင်းလုပ်ပြီးမှ ရဟန်း ပြုသည်။ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့လည်း မင်းလုပ် ကုန်ပြီးမှ ရဟန်းပြုကုန်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထီးဖြူကို ပယ်ရှား၍ လက်သို့ရောက်ပြီးသော စကြဝတေးမင်းအဖြစ် ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုသည်။ ထိုရဟန္တာငါးရာ တို့လည်း ထီးဖြူကိုပယ်ရှား၍ လက်သို့ရောက် ကုန်ပြီးသော တိုင်းနိုင်ငံကိုစွန့်ကုန်၍ ရဟန်း ပြုကုန်သည်။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် စင်ကြယ်သောအရပ် ဒေသ၌ စင်ကြယ်သော ညဉ့်အဘို့တွင်—

ကိုယ်တော်သည် စင်ကြယ်တော်မူသည်ဖြစ် ၍ စင်ကြယ်သောအခြံအရံ ရှိလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ကင်းသော ရာဂရှိသည် ဖြစ်၍ ကင်းသောရာဂရှိသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ကင်းသောဒေါသရှိသည် ဖြစ်၍ ကင်းသောဒေါသရှိသော ရဟန်း အပေါင်းခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ကင်းသောမောဟရှိသည် ဖြစ်၍ ကင်းသောမောဟရှိသော ရဟန်း အပေါင်းခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ကင်းသောတဏှာရှိသည် ဖြစ်၍ ကင်းသောတဏှာရှိသောရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

• ကိုယ်တော်သည် ကင်းသော ကိလေသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ကင်းသော ကိလေသာရှိသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ငြိမ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ယဉ်ကျေးတော် မူသည် ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။

ကိုယ်တော်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်ကင်းသောရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်-

အလွန်တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ဤသို့သောအခြင်း အရာကိုမြင်ကုန်ကြသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ သကျသင်္ကန်းဝင်မင်းသား ငါးရာသော ရဟန္တာတို့အား အလွန်အကျူးအထူးကြည်ညိုကြကုန်၏၊ အသညသတ်၊ အရူပဗြဟ္မာများနှင့် သမာပတ်ဝင်စားဆဲဗြဟ္မာတို့ကိုချန်၍ တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ရှိ ကုန်ကြသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ဤမဟာဝုန်တောသို့ရှေ့ရှုလာရောက် စုဝေးကြကုန်၏။

စကြဝဠာမျက်နှာရေကို အပိုင်းအခြားပြု၍ မြေပြင်မှ ပဌမဈာန်ဘုံတိုင်အောင် သားမြီးဖျား ထိုးလောက်ရုံမျှသော အရပ်၌ တကျိပ်မှ ခြောက်ကျိပ်အစုရှိသော ဝဠုန်၊ နဂါး၊ နတ်များ၊ ဗြဟ္မာ၊ အသူရာတို့သည် တည်ရှိကြကုန်၏။

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ထိုအခါ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီး လေးဦးတို့သည် သမာပတ်ကိုဝင်စား၍ ဝိုင်းခြားအပ်သော ကာလဖြင့် သမာပတ်မှထကုန်ပြီးလျှင် ဗြဟ္မာဘုံအလုံးကို ကြည့်လိုက်သည်ရှိသော် ညနေချမ်းအခါ ဆွမ်းစားကျောင်းကိုကြည့်ရသကဲ့သို့ တစုံတယောက်သောဗြဟ္မာကိုမမြင်ရကား ဗြဟ္မာတို့သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်လတ်သော် မဟာဝုန်တော နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးသို့သွားကြကုန်သည်ဟုသိ၍ ငါတို့သည် နောက်ကျကုန်ပြီ၊ နောက်ကျသောသူတို့အား နေရာကို အလွန်ရခဲကုန်သည်၊ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် သွားကုန်သည်ရှိသော် လက်ချည်းမသွားမူ၍ ဂါထာတခုစီ ဖွဲ့ကုံးပြီးလျှင် သွားကုန်အံ့၊ ထိုဂါထာတို့ဖြင့် ငါတို့လာကြောင်းကိုသိစေအံ့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို လည်း ချီးကျူးပြောဆိုအံ့ဟု ကြံ၏။

ထိုလေးပါးကုန်သော ဗြဟ္မာတို့အနက် တဦးသော ဗြဟ္မာသည် အရှေ့စကြဝဠာနခမ်းဝ၌ သက်ဆင်း၏၊ သက်ဆင်းပြီးလျှင် နိလကသိုဏ်းကိုဝင်စား၍ ညိုသော ရောင်ရည်တို့ကိုလွှတ်လျက် တသောင်းသော စကြဝဠာမှ လာကုန်သော နတ်၊ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ညိုသော အဝတ်ဖြင့်ဖုံးဘိသကဲ့သို့ပြု၍ မိမိလာသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တူရူဖြစ်သောလမ်းဖြင့်လာလျက် မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၍ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ ရပ်၏။ ရပ်ပြီးလျှင် မိမိဖွဲ့ကုံးခဲ့သော “မဟာသမယော ပဝနသ္မိ” အစချီသော ဂါထာဖြင့်

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ချီးကျူးပူဇော်၍ အရှေ့စကြဝဠာနာမ်သို့ သွား၍ ရပ်
လေ၏။

တဦးသောဗြဟ္မာသည် တောင်စကြဝဠာ နာမ်ဝဉ္စ
သက်ဆင်း၏။ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ဝီတကသိုဏ်းကို ဝင်
စား၍ ရှေ့သောရောင်ခြည်တို့ကို လွှတ်လျက် စကြဝဠာ
တသောင်းမှလာကုန်သော နတ်၊ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့
အား ရှေ့ပြားဖြင့်မြှုတ်သကဲ့သို့ပြု၍ မိမိလာသည်၏ အ
ဖြစ်ကိုသိစေပြီးလျှင် ရှေးနည်းအတူ ဘုရားရှေ့မှောက်
သို့ လာရောက်ရပ်တည်လျက် “တဩ အိက္ခဝေါ သမာ
ဒဟံသု” အစရှိသောဂါထာဖြင့်ချီးကျူးပူဇော်၍တောင်
စကြဝဠာနာမ်သို့ သွား၍ရပ်လေ၏။

တဦးသောဗြဟ္မာသည် အနောက်စကြဝဠာနာမ်ဝ
ဉ္စ သက်ဆင်း၏။ သက်ဆင်းပြီးလျှင် လောဟိတကသိုဏ်း
ကိုဝင်စား၍ နိသောရောင်ခြည်တို့ကို လွှတ်လျက် စကြ
ဝဠာတသောင်းမှလာကုန်သော နတ်၊ဗြဟ္မာအပေါင်း
တို့အား ကမ္မလာနီဖြင့်ဝန်းရံဘိသကဲ့သို့ပြု၍ မိမိလာ
သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေပြီးလျှင် ရှေးနည်းတူ ဘုရားရှေ့
မှောက်သို့ လာရောက်ရပ်တည်လျက် “ဆေတွာ ခိလံ
ဆေတွာ ပလိသံ” အစရှိသောဂါထာဖြင့် ချီးကျူး ပူ
ဇော်၍ အနောက်စကြဝဠာနာမ်သို့သွား၍ ရပ်လေ၏။

ကျန်တဦးသောဗြဟ္မာသည် မြောက်စကြဝဠာနာမ်
ဝဉ္စသက်ဆင်း၏။ သက်ဆင်းပြီးလျှင် သြဒါတကသိုဏ်းကို
ဝင်စား၍ ဖြူသောရောင်ခြည်တို့ကိုလွှတ်လျက် စကြဝဠာ
တသောင်းမှလာကုန်သောနတ်၊ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား

မြတ်လေးပန်းပုဆိုးဖြင့် ခြိုဘိသကဲ့သို့ပြု၍ မိမိလာသည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တူရူ ဖြစ်သောလမ်းဖြင့်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် ရပ်ပြီးလျှင် “ယေကေဝံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂတာသေ” အစရှိ သော ဂါထာဖြင့် ခိုးကျူးပူဇော်၍ မြောက်စကြဝဠာ နှစ်ဝသို့ သွား၍ရပ်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် စည်းဝေးရန် ရောက်လာကြ ကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို ကြည့်တော်မူ သည်ရှိသော် ဤနတ်၊ ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးသည် အလွန် ကြီးကျယ်များပြားစွာတကား၊ ရဟန်းတို့သည် သို့စဉ် ကလောက် နတ်၊ ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေး၏ ကြီးကျယ် များပြားပုံကို မသိကြလေ။ ယခုထိုရဟန်းတို့အား သိစေ အံ့ဟု ကြံတော်မူ၏။

ထိုအခါနတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား ဤသို့သော အကြံ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်းဟုမူကား မြတ် စွာဘုရားသခင်သည် သို့စဉ်ကလောက် များပြားသော အစည်းအဝေးတွင် တန်းခိုးကြီးသော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်အနွယ်ကိုသာ ဟောကြားတော် မူလိမ့်မည်။ တန်းခိုးငယ်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မဟောကြားလတ္တံ့ဟု အကြံဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဤနတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်း တို့ကား အဘယ်ကို ကြံကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်တော် မူလတ်သော် ခံတွင်းဖြင့်လက်ကိုသွင်း၍ နှလုံးသားကို ချေဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့်တကွ ခိုးသူကို

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

ဖမ်းမိသကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုနတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏ စိတ်အကြံကိုသိတော်မူ၍ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့တွင် တန်းခိုးအကြီးအငယ်ကို မရွေးချယ်မူ၍ အလုံးစုံသော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်အနွယ်ကိုပင် ဟောအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍ ဤသို့သော နတ်၊ ဗြဟ္မာအစည်းအဝေးကြီးသည် ရှေးဘုရားများ ပွင့်တော်မူစဉ်ကလည်း ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ မျက်မှောက်၌လည်း ထိုပမာဏရှိသော နတ်၊ ဗြဟ္မာအစည်းအဝေးကြီးသည် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့ဟု မိန့်ကြားတော်မူလျက်၊ “သိလောက မနုကဿာမိ၊ ယတ္ထ ဘုမ္မာ တဒဿိတာ” အစချီသော ဂါထာတော်တို့ဖြင့် ကြွရောက်လာကြကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အမည် အမျိုးအနွယ် စသည်ကို ထုတ်ဘော်ဟောကြားတော်မူလေ၏။

မဟာသမယသုတ်ကို နတ်တို့ ကြည်ညို လေးမြတ်သည့် အကြောင်း

ဤမဟာသမယသုတ်ကို နတ်တို့သည် အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုလေးမြတ် နှစ်သက်အပ်ကုန်၏။ ဤသုတ်ကို နာကုန်အံ့ဟု နားထောင်ကုန်လျက် မပြတ်လှည့်လည် စူးစမ်းကုန်၏။ ထို့ကြောင့်မင်္ဂလာနှင့် စပ်လျဉ်းသော တရားကို ဟောသော ဓမ္မကထိက ရဟန်းတို့သည် အိမ်သစ်၊ ရွာသစ်၊ မြို့သစ်အစရှိသော အသစ်ဖြစ်သော အရာဌာနတို့၌ မင်္ဂလာအကျိုးငှါ ဤမဟာသမယသုတ်ကိုသာလျှင်ဟောအပ်ကုန်၏။ ရုတ်ဘတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်၏။

ထိုမဟာသမယသုတ်ကို ကြားနာရသော အရပ်သို့ တန်းခိုးကြီးသော နတ်တို့သည် မပြတ်ရောက်လာ ကုန်သဖြင့် လူတို့အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းတတ်ကုန်သော မြေဘုတ်ဘီလူး အစရှိကုန်သော တန်းခိုးနည်းသော နတ်တို့သည် ဖဲသွားရကုန်၏။ ဘုရားမြတ်စွာကိုယ်တော် တိုင် ဤမဟာသမယသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌ ကုဋေတသိန်းသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တို့ အဖြစ်ကား မရေတွက်နိုင်ပြီ။

ဤသုတ်ကို နတ်တို့ကြည်ညိုလေးမြတ် နှစ်သက်အပ် သည်၏အဖြစ်၌ ယခုဆိုလတ္တံ့သော ဝတ္ထုသက်သေကို ဆောင်သဖြင့် သိလေ။

ကောဋိပဗ္ဗတ မည်သောကျောင်းတိုက်တွင် နာဂ လေဏမည်သော လိုဏ်ဝ၌ ကံ့ကော်ပင်တပင်သည် ရှိသတတ်။ ထိုကံ့ကော်ပင်၌ တယောက်သော နတ်သမီး သည်နေ၏။ ပဉ္စင်းငယ်တပါးသည် လိုဏ်တွင်း၌နေ၍ ဤမဟာသမယသုတ်ကို ရွတ်ဘတ် သရဇ္ဈာယ်၏။ နတ် သမီးသည် နာ၍နေသဖြင့် မဟာသမယသုတ်၏ အဆုံး၌ ကောင်းချီးပေး၏။

ထိုအသံကိုကြား၍ အဘယ်သူနည်းဟု မေးသော အခါအရှင်ဘုရား... နတ်သမီးဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။

အဘယ်ကြောင့် ကောင်းချီးပေးသနည်းဟု မေးပြန် သော် အရှင်ဘုရား... မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဝုန်တော

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

၌ နေတော်မူလျက်ဟောသော နေ၌ဤသုတ်ကိုကြားနာ ရပြီးနောက် ယခုမှကြားနာရပါတော့သည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောတော်မူသည်နှင့် တသဝေမျှ မတိမ်း ယိမ်းစေမူ၍ အရှင်ဘုရားတို့သည် ဤမဟာသမယ သုတ်ကို ကောင်းစွာသင်ကြားခဲ့ပေ၏ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားဟောတုန်းက သင်နာခဲ့ရသလောဟု မေးပြန်ရာ အရှင်ဘုရား...နာခဲ့ရပါသည်ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါက နတ်၊ ပြုဟွာအပေါင်းများစွာ စည်းဝေး သည်။ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကနေ၍ နာရသနည်းဟု မေးပြန်သော် အရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်သည် မဟာဝုန် တော၌ဖြစ်သော နတ်သမီးပါတည်း။ တန်းခိုးကြီးသော နတ်တို့ လာကုန်သည်ရှိသော် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ နေရာကို မရသည်ဖြစ်၍ ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းကို လာပြီးလျှင် ဇမ္ဗူ ကောလမည်သော သင်္ဘောဆိပ်၌နေ၍ နာရပါသည်။ ထိုဆိပ်၌လည်း တန်းခိုးကြီးသော နတ်တို့ လာပြန်ကုန် လတ်သော် အစဉ်သဖြင့်ဆုတ်၍ ရောဟဏဇနပုဒ်၌ မဟာဂါမမည်သော ရွာကြီး၏နောက်အဘို့တွင် ပင် လယ်၌လည်ပင်းပမာဏရှိသော ရေသို့ဆင်း၍ထိုအရပ် ၌ နေပြီးလျှင် နာရပါသည်ဟု လျှောက်၏။

အိုနတ်သမီး...သင်နေသောအရပ်မှ မြတ်စွာဘုရား သည် အလွန်ကွာဝေးသည်။ မြတ်စွာဘုရားကို မြင်ရ ပါ၏လောဟုမေးပြန်၏။ အရှင်ဘုရား...အသို့ဆိုသနည်း ထိုမဟာဝုန်တော၌နေ၍ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကိုသာ မပြတ်ကြည့်၍ ဟောတော်မူသည်ဟု ထင်မှတ်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးတို၌ပုန်း၍ နေရပါသည်ဟု လျှောက်၏။

ထိုမဟာသမယသုတ်ကို ဟောသောနေ့၌ ကုဋေတသိန်းသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ သင်နတ်သမီးလည်းထိုအခါက အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ဟန်ရှိ၏ဟု ဆိုလေသော် မရောက်သေးပါ ဘုရားဟုလျှောက်၏။

အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ဟန်ရှိပါ၏ဟု ဆိုပြန်သော် မရောက်သေးပါဟု လျှောက်၏။

သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ဟန်ရှိ၏ဟု ဆိုပြန်သော် မရောက်သေးပါဘုရားဟု လျှောက်၏။

အောက်မဂ်သုံးပါးကို ရကုန်သော နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် အရေအတွက်ကိုလွန်ကုန်၏။ သင်နတ်သမီးသည် သောတာပန်ဖြစ်ဟန်ရှိ၏ဟု ဆိုပြန်သော် နတ်သမီးသည် ထိုမဟာသမယသုတ်ကို ဟောသောနေ့၌ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့သာ ရောက်သောကြောင့် ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ “အရှင်ဘုရားသည် မမေးသင့်သောအရာကို မေးဘိ၏”ဟု ဆို၏။

ထို့နောင်မှ ထိုနတ်သမီးကို ပဉ္စင်းငယ်သည် ဤသို့ ဆို၏။ အိုနတ်သမီး သင်၏အတ္တဘောကို ငါတို့အား ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါမည်လောဟု ဆို၏။ အရှင်းဘုရား

မဟာသမယသုတ် နိဒါန်း

(၁) တကိုယ်လုံးကို ပြခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းပါ။ လက်
 တဆစ်မျှ ပြုပါအံ့ဟုဆို၍ သံကောက်ပေါက်ဖြင့် လက်
 တချောင်းကို သွင်း၍ လိုက်တွင်းသို့ ရှေးရှုပြု၏။ လ-
 တထောင်၊ နေ-တထောင် ထွက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နတ်
 သမီးလည်း “မမေ့မလျော့ နေတော်မူပါ ဘုရား” ဟု
 လျှောက်၍ ပဉ္စင်းငယ်ကို ရိုခိုး၍ ဖဲသွားလေ၏။

---

(၁) ပဉ္စင်းငယ်၏ အန္တရာယ်ကို ပယ်ရှားလိုသည်ဖြစ်၍ တကိုယ်လုံးကို ပြခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းပါဟု လျှောက်သည်။ ဒီကာအဆို။

မဟာသမယသုတ်အမှန်း

- (က) ဟိမဝန္တစရာ ဝန္တာ၊
ကပိလမှိ ဝနေ ဝသံ။
သုသုနာဂပုရက္ခာရော၊
မုဂ္ဂတေ ဇေဋ္ဌပုဏ္ဏမေ။ ။
- (ခ) စက္က-ဝါဠ-ပရိစ္ဆေဒံ၊
ဘူမျာ ပဌမဈာနိကံ။
ဒသာ သဗ္ဗိပိ ဝါလဂ္ဂေ၊
နိသိန္ဓေ နိဗ္ဗိတေ ဌိတေ။ ။
- (ဂ) ရာဂီနာသံ ပရိပ္ပာဇံ၊
ဒေါသိနဉ္စ ဝိဝါဒကံ။
မဟာဗျူဟန္တု မုဠာနံ၊
ဝိတက္ကာနဉ္စ စူဠကံ။ ။
- (ဃ) တုဝဠကန္တု သဒ္ဓါနံ၊
ပုရာဘေဒဉ္စ ပုဒ္ဓိနံ။
ဝတ္ထုံ ဘိက္ခုန မာစိက္ခိ၊
သမယံ နာမ ဒဿနာ။ ။
- (င) နာမက္ခာနေန ယဇ္ဇေဝံ၊
ဓမ္မာဘိသမယော ကထံ။
ကလ္လျာဒိ-သစ္စဒိပေန၊
နေသံ ဝိတာဒိတောပိ ဝါ။ ။
- (စ) တသ္မာဘိနဝဠာနေသု၊
မင်္ဂလံ ဝဒတာ ဣဒံ။
ဝတ္ထုံ ဝိစရံ သောတုံ၊
ဒေဝါ တန္တိ ဘဏာမ ဘော။

(က) ဟိမဝန္တာစရာ၊ ဆီးရှိဆောင်းခါ နွေမှာဆီးအန် ဟိမဝန္တာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာမှ။ အာဂန္တာ၊ ပြန်လည်တော်မူ၍။ ကပိလမှိ ဝနေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီး မဟာဂုန်တော၌။ သုသုနာဂပုရက္ခာရာ၊ သာကီဝင်ဒ္ဓယ် နနယ်ပျိုမျစ် အသစ်ဖြစ်သော ရဟန္တာငါးရာတို့သည် ရှေးရှုပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝသံဝသန္တော၊ နေတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေဋ္ဌပုဏ္ဏမေ၊ နယုန်လပြည့်နေ့၌။ မုဂ္ဂတေ-မာဉ္ဇဂ္ဂတေ၊ ဥဒည်းအချက် လဝန်းတက်သောအခါ၌။—

(ခ) စက္က-ဝါဠ-ပရိစ္ဆေဒံ၊ စကြဝဠာ မျက်နှာရေးကို အပိုင်းအခြားပြု၍။ ဘူမျာ-ပဌမဈာနိကံ၊ မြေအပြင်မှ ပဌမဈာန်ဘုံတိုင်အောင်။ ဝါလဂ္ဂေ၊ သားမြီးဖျား ထိုးလောက်ရုံမျှသောအရပ်၌။ ဒသာသဋ္ဌိပိ၊ တကျိပ်အစုမှ ခြောက်ကျိပ်အစုတိုင်အောင်လည်း။ ဝါ၊ တကျိပ်အစု၊ နှစ်ကျိပ်၊ သုံးကျိပ်၊ လေးကျိပ်၊ ငါးကျိပ်၊ ခြောက်ကျိပ် အစုမျှလောက်လည်း။ နိသိန္ဓေ၊ ဂဠုန်၊ နဂါး၊ နတ်များ၊ ဗြဟ္မာ အသူရာတို့ နေသည်ရှိသော်။ နိမ္မိတေ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူအပ်သော နိမ္မိတဘုရားသည်။ ဌိတေ၊ ပရိသတ်တို့စဉ်အားလျော်စွာ ပုစ္ဆာမေးလျက်တည်စဉ်။—

(ဂ) အာသံ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့တွင်။ ရာဂီနံ၊ ရာဂပြောသောနတ်တို့အားကား။ ပရိဗ္ဗာဇံ၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ကို။ ဒေါသိနဉ္စ၊ ဒေါသပြောသောနတ်တို့အားကား။ ဝိဝါဒကံ၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ်ကို။ မုဠာနန္တံ၊ မောဟပြောသောနတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား။ မဟာဗျူဟံ၊

မဟာသမယသုတ် အမှုန်း

မဟာဗျူဟသုတ်ကို။ ဝိတက္ကာနန္ဒ၊ ဝိတက်ပြောသော
နတ်၊ ပဌမဈာန်ဗြဟ္မာတို့အားကား။ စူဠကံ၊ စူဠဗျူဟ
သုတ်ကို။

(ဃ) သဒ္ဓါနန္ဒ၊ သဒ္ဓါပြောသောနတ်ဗြဟ္မာတို့
အားကား။ တုဝဋ္ဌကံ၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်ကို။ ဗုဒ္ဓိနန္ဒ၊ ပညာ
ပြောသောနတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား။ ပုရာဘေဒံ၊ ပုရာဘေ
ဒသုတ်ကို။ ဝတ္တံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုမျှများစွာ
စည်းဝေးလာသည်ကို မသိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။
သမယံ၊ ဝဠုန်၊ နဂါး၊ နတ်များ၊ ဗြဟ္မာ၊ အသူရာအ
ပေါင်းကို။ တာသံ၊ ထိုပရိသတ်တို့၏။ စိတ္တကလ္လဇန
နတ္ထံ၊ ဘုရားမြတ်စွာသူငါမျှအား ကြားတော်မူပေ၏ဟု
ခံသောစိတ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နာမဒဿနာ၊ အမည်ကို
ပြညွှန်းသောအားဖြင့်။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။

(င) ယဇ္ဇေဝံ-ယဒိဇဝံ၊ အကယ်၍ထိုသို့ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ နာမက္ခာနေန၊ ဤသူ-ဤမည် လာရောက်
သည်ဟု မိန့်ရည်စကား ကြားရုံမျှဖြင့်။ ဓမ္မာဘိသမ
ယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်။ ကထံ၊
အသို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ မဖြစ်ရာတကား။ ကလ္လာဒိ၊ မျိုး
မည်ထွေပြား မြက်ကြားသဖြင့် ခံသောစိတ်၊ နူးညံ့သော
စိတ်၊ နီဝရဏကင်းသောစိတ်၊ တက်ကြွသောစိတ်၊ ကြည်
လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ သစ္စ
ဒိပေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြသဖြင့်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊
သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ နေသံ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ပီတာဒိ
တောပိ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ သမာဓိ၊ ယထာဘူတ

ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ဝိရာဂ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ် အမြင်ဖြစ် သဖြင့်လည်း။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကို သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(စ) တဿ္မာ: ထိုသို့ မဟာသမယသုတ်တော်ကို နာရသဖြင့် နတ်တို့ပီတိစသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘိ နဝဋ္ဌာနေသု၊ ဂေဟပဝေသနစသော အသစ်အမှုပြု သောအရာတို့၌။ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းပယ်ရှား စီးပွားဖြစ် ကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာကို။ ဝဒတာ၊ ဟောကြား သောသူသည်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာသမယသုတ်တော် ကို။ ဝတ္တပ္ပံ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာသမယ သုတ်တော်ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ သည်။ တံ-တာဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ ဝိစရံ-ဝိစရန္တာ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဒေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာသမယသုတ်တော်ကို။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

ဆရာတော်ဦးခုံ-စီရင်တော်မူအပ်သော ပါဠိအမှုန်း။

မဟာသမယသုတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဟာသမယသုတ်အဖွန်း

- က။ သတေဟိ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊
 ဒီဏာသဝေဟိ ကေဝလံ။
 ဘိက္ခုဟိ ဘူပဝံသေဟိ၊
 သတ္တာ ဇိနော ပရိဝုတော။
- ခ။ သက္ကေ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊
 ဆာယာရမ္မေ မဟာဝနေ။
 သမန္တတော သဟဿေဟိ၊
 စက္ကဝါဠေဟိ ဒသဟိ။
- ဂ။ အာဂမ္မ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊
 ဒေဝါနံ ယ မဒေသယိ။
 အာယုဒီဃကရံ သဗ္ဗ၊
 သမ္ပတ္တိသာဓကံ ဝရံ။

သ။ သုဒ္ဓါဝါသပ္ပဘူတိဟိ၊
 ဒေဝေဟိ ပဋိနန္ဒိတံ။
 သဗ္ဗရောဂ ဘယုဋ္ဌါတံ၊
 သမယံ တံ ဘဏာမဟေ။

မဟာသယသုတ်နိဒါန်း

ရဟန္တာငါးရာနှင့် ဘုရားရှင်အား နတ်အများ
 အဖူးအမျှော် ရောက်လာပုံ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ
 သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝ
 နေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္ထေ
 ဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေ
 ဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ
 ယေဘုယျေန သန္ဓိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂ-
 ဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။

မြဟ္မာကြီး ၄-ဦးတို့စိတ်အကြံဖြစ်ပုံ

၂။ အထခေါ စတုန္တံ သုဒ္ဓါဝါသ ကာ-
 ယိကာနံ ဒေဝတာနံ ဧတဒဟောသိ “အယံ
 ခေါ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလ-
 ဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန
 သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ သဗ္ဗေ-
 ဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိ စ လောက-

ဓာတုဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္တိပတိ-
တာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ ဘိက္ခု
သံဃဉ္စ။ ယံနုန မယဗ္ဗိ ယေန ဘဂဝါတေနပ-
သင်္ကမေယျာမ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝတော
သန္တိကေ ပစ္စေကံ ဂါထံ ဘာသေယျာ-
မာ”တိ။

မြဟ္မာကြီး ၄-ဦးတို့ ရောက်လာပုံ

၃။ အထ ခေါ် တာဒေဝတာ သေယျ-
ထာပိ နာမ ဗလဝါ ပုရိသော သဗ္ဗိတံ ဝါ
ဗာဟံ ပသာရေယျ ပသာရိတံ ဝါ ဗာဟံ
သမိဇ္ဇေယျ။ ဧဝမေဝ သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေ-
သု အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော ပုရတော
ပါတုရဟေသုံ။

အရှေ့၊ ကြေ့ဝဋ္ဌာမှ မြဟ္မာကြီး၏
ချီးကျူးပုံ

၄။ အထ ခေါ် တာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌံသု။ ဧကမန္တံ
ဗြိတာ ခေါ် ဧကော ဒေဝတာ ဘဂဝတော
သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။

“မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။

အာဂတမှ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊
ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတ သံဃ”န္တိ။

တောင်စကြဝဠာမှမြဟ္မာကြီး၏
ချီးကျူးပုံ

၅။ အထ ခေါ် အပရာ ဒေပတာ ဘဂဝ-
တော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။
“တဏှိ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ မတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု။
သာရထိဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ”တိ။

အနောက်စကြဝဠာမှမြဟ္မာကြီး၏
ချီးကျူးပုံ

၆။ အထ ခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝ-
တော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။
“ဆေတွာ ဒီလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒြိယံ ဥိဟစ္စ မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ဝိမလာ၊
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါ”တိ။

မြောက်စကြဝဠာမှမြဟ္မာကြီး၏
ချီးကျူးပုံ

၇။ အထ ခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝ-
တော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

“ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
 န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
 ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
 ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ” တိ။

နတ်, ဗြဟ္မာများရောက်လာကြောင်း
 ဘုရားမိန့်ဆိုပုံ

၈။ အထ ခေါ်ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမ-
 န္တေသိ။ “ယေဘုယျေန ဘိက္ခဝေ ဒဿသု
 လောကဓာတုသု ဒေဝတာ သန္ဓိပတိတာ
 ဟောန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ ဘိက္ခု၊
 သံဃဉ္စ။

ရှေးအတိတ်၌ နတ်, ဗြဟ္မာများအစည်းအဝေး

၉။ ယေဝိ တေ ဘိက္ခဝေ အဟေသုံ အ-
 တိတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 တေသမ္ဗိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံ ပရမာယေဝ ဒေ-
 ဝတာ သန္ဓိပတိတာ အဟေသုံ သေယျထာဝီ
 မယှံ ဧတရဟိ။

နောင်အနာဂတ်၌ နတ်, ဗြဟ္မာများ အစည်းအဝေး

၁၀။ ယေဝိ တေ ဘိက္ခဝေ ဘဝိဿန္တိ အ-
 နာဂတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 တေသမ္ဗိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံ ပရမာယေဝ ဒေ-

၃၆ မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

ဝတာ သန္နိပတိတာ ဘဝိဿန္တိ သေယျ-
ထာပိ မယံ တေရဟိ။

နတ်၊ မြဟ္မာတို့၏ အမည်များကို ဟောကြားမည်ဟု
ပဋိညာဉ်ပြုပုံ

၁၁။ အာစိက္ခိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာ-
ယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခဝေ
ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေဿာမိ
ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ တံ သု-
ဏာထ သာဓုကံ မနသိကရောထ ဘာသိ
ဿာမိ”တိ။ “ဧဝံ ဘန္တေ”တိ ခေါ တေ
ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။

ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ—

ရဟန္တာငါးရာတို့၏ဂုဏ်နှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်
သိမြင်ပုံ

၁၂။ (က) သိလောကမနုကဿာမိ၊
ယတ္ထ ဘုမ္မာ တဒဿိတာ။
ယေ သိတာ ဂိရိဝ ဗ္ဗရံ၊
ပဟိတတ္တာ သမာဟိတာ။

(ခ) ပုထူ သိဟာဝ သလ္လိနာ၊
လောမဟံသာဘိသမ္ဘုနော။
ဩဒါတမနသာ သုဒ္ဓါ၊
ဝိပ္ပသန္ဓမနာဝိလာ။

(ဂ) ဘိယျော ပဉ္စသတေ ဥတွာ၊
 ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။
 တတော အာမန္တယီ သတ္တာ၊
 သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

(ဃ) ဇေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
 တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
 တေ စ အာတပ္ပမကရုံ၊
 သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

(င) တေသံ ပါတုရဟု ဉ္ဇဏံ၊
 အမနုဿာနဒဿနံ။
 အပ္ပေကေသဟမဒ္ဒက္ခုံ၊
 သဟဿံ အထ သတ္တရိံ။

(စ) သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊
 အမနုဿာန မဒ္ဒသုံ။
 အပ္ပေကေ နန္ဒမဒ္ဒက္ခုံ၊
 ဒိသာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာ အဟုံ။

(ဆ) တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊
 ဝဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာ။
 တတော အာမန္တယီ သတ္တာ၊
 သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

ပဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

(၉) ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
 တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
 ယေ ဝေါဟံ ကိတ္တယိဿံမိ၊
 ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။

ကဝိလဝတ်ပြည်မှ နတ်မင်းကြီးများ

၁၃။ သတ္တသဟဿာ တေ ယက္ခာ၊
 ဘုဗ္ဗာ ကာပိလဝတ္ထဝါ။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဟေမဝတပောင်မှ နတ်မင်းကြီးများ

၁၄။ ဆ သဟဿာ ဟေမဝတာ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သာတာဂိရိတောင်မှ နတ်မင်းကြီးများ

၁၅။ သာတာဂိရာ တိသဟဿာ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဆိုနတ်မင်းကြီး၃-ဦးတို့ကို
 ပေါင်း၍ ပြဆိုပုံ

၁၆။ ဣစ္စေတေ သောဠသသဟဿံ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝေဿာမိတ္တ နတ်မင်းကြီးများ

၁၇။ ဝေဿံမိတ္တာ ပဉ္စသတံ၊
 ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

ရာဇဂြိုဟ်ဝေပုလ္လတောင်မှ
ကုန္တိရနတ်မင်းကြီး

၁၈။ ကုန္တိရော ရာဇဂဟိကော၊
ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။
ဘိယျော နံ သတသဟဿံ၊
ယက္ခာနံ ပယိရူပါသတိ။
ကုန္တိရော ရာဇဂဟိကော၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

စတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၁၉။ ပုရိမဇ္ဇ ဒိသံ ရာဇော၊
ဓတရဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇော ယသဿိသော။

(ခ) ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣဇ္ဈနာမာ မဟဗ္ဗလော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော။
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝိရုဋ္ဌကနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၀။ (က) ဒက္ခိဏဇ္ဇ ဒိသံ ရာဇော၊
ဝိရုဋ္ဌော တံ ပသာသတိ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

တုန္ဒုဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇော ယသဿိသော။

(ခ) ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၁။ (က) ပုတ္တိမဗ္ဗ ဒိသံ ရာဇော၊
ဝိရူပက္ခော ပသာသတိ။
နာဂါနဗ္ဗ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇော ယသဿိသော။

(ခ) ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ။
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။ ။

ကုဝေရနတ်မင်ကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၂။ (က) ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊
ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။
ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသသိသော။

(ခ) ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ထိုနတ်မင်ကြီး၄-ဦးတို့ကို ပေါင်း၍ပြုဆိုပုံ

၂၃။ (က) ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရုပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

(ခ) စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဓလ္လမာနာ အဋ္ဌံသု၊
ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။

နုတ်မင်းကြီး ၄-ဦးတို့၏ အစေခံနုတ် ၈-ဦး

၂၄။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊
အာဂုံ ဝဉ္ဇနိကာ သဌာ။
မာယာ ကုဋေဏ္ဍာ၊ ဝိဋေဏ္ဍာ၊
ဝိဋုစွ ဝိဋုဋေဝ သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌောစ၊
ကိန္နိဃဏ္ဍာ၊ နိဃဏ္ဍာ၊ စ။

နုတ်မင်းကြီး ၄-ဦးတို့၏ အခြွေအရံ
နုတ် ၁၁-ဦး

၂၅။(က) ပနာဒေါ ဩပမညော စ၊
ဒေဝသူတော စ မာတလိ။
စိတ္တသေနော စ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
နဋ္ဌော ရာဇာ ဇနေသဘော။
အာဂါ ပဉ္စသိခေါ စေဝ၊
တိဗ္ဗရု သူရိယဝစ္ဆိသာ။

(ခ) ဧတေစညေ စ ရာဇာနော၊
ဂန္ဓဗ္ဗော သဟ ရာဇုဘိ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

နုတ်နဂါးမင်းနှင့် ဝရာဝဏ်နုတ်သား

၂၆။(က) အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊
ဝေသာလာ သဟတစ္ဆကာ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

ကမ္မလသံတရာ အာဂုံ၊
ပါယာဂါ သဟ ဉ္ဇတိဘိ။

(ခ) ယာမုနာ စတရဋ္ဌာ စ၊
အာဂူ နာဂါ ယသသိနော။
ဧရာဝဏော မဟာနာဂေါ၊
သောပါဂါ သမိတိ° ဝနံ။

ဘုရားရှေ့တော် နဂါးနှင့်ဝဋ္ဋုန်တို့
ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်ကြပုံ

၂၇။(က) ယေ နာဂရာဇေ သဟသာဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ။

ဝေဟာယသာတေ ဝနမဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိတေသနာမံ။

(ခ) အဘယံ တဒါနာဂရာဇာနမာသိ၊
သုပဏ္ဏတောခေမမကာသိဗုဒ္ဓေါ။
သဏှာဟိ ဝါစာဟိ ဥပဂ္ဂယန္တာ၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာသရဏမကံသုဗုဒ္ဓံ။

သမုဒ္ဒရာမှ အသုရာနတ်မင်း

၂၈။(က) ဇိတာ ဝဇိရဟတ္ထေန၊
သမုဒ္ဓံ အသုရာသိတာ။
ဘာတရော ဝါသဝသေတေ၊
ဣဒ္ဓိမန္တော ယသသိနော။

(ခ) ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသ္မာ၊
 အသုရာ ဒါနဝေဿသာ။
 ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိစ၊
 ပဟာရာဒေါ နမုစိ သဟ။

(ဂ) သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊
 သဗ္ဗေ ဝေရောစနာမကာ။
 သန္ဓယိတ္တာ ဗလိသေနံ၊
 ရာဟုဘဒ္ဒမုပါဂမုံ။
 သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တေ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

အာပေါနတ် အမှုးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၂၉။(က) အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ၊
 တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
 ဝရုဏာ ဝါရုဏာ ဒေဝါ၊
 သောမော စ ယသသာ သဟ။
 မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊
 အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိနော။

(ခ) ဒသေတေ ဒသော ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဝေဏှုနတ် အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၃၀။(က) ဝေဏှုဒေဝါ သဟလိ စ၊
အသမာ စ ဒုဝေ ယမာ။
စန္ဒဿူပနိသာ ဒေဝါ၊
စန္ဒမာဂုံ ပုရက္ခတ္တာ။

(ခ) သူရိယဿူပနိသာ ဒေဝါ၊
သူရိယ မာဂုံ ပုရက္ခတ္တာ။
နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတ္တာ၊
အာဂု မန္ဒဝလာဟကာ။
ဝဿုနံ ဝါသဝေ၊ သေဋ္ဌော၊
သက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေဝါ။

(ဂ) ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏှိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏှဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

သမာဘူနတ် အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၃၁။ (က) အထာဂုံ သဟဘူ ဒေဝါ၊
ဇလမဂ္ဂိ သိခါရိဝ။
အရိဋ္ဌကာ စ ရောဇာ စ၊
ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော။

(ခ) ဝရုဏာ သဟဓမ္မာ စ၊
အစ္စုတာ စ အနေဇကာ။
သုလေယျရုစိရာ အာဂုံ၊
အာဂုံ ဝါသဝနေသိနော။

(ဂ) ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

သမာနာနတ်အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၃၂။ (က) သမာနာ မဟာသမာနာ၊
မာနုသာ မာနုသုတ္တမာ။
ဒိဋ္ဌာပဒေါသိကာ အာဂုံ၊
အာဂုံ မနောပဒေါသိကာ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

- (ခ) အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊
ယေစ လောဟိတဝါသိနော။
ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိနော။
- (ဂ) ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သုက္ကာနတ် အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

- ၃၃။(က) သုက္ကာ ကရန္တာ အရုဏာ၊
အာဂုံ ဝေဃနသာ သဟ။
ဩဒါတဂယှာ ပါမောက္ခာ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။
- (ခ) သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊
မိဿကာ စ ယသသိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇန္တော၊
ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိ။
- (ဂ) ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။

ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ခေမိယနတ်အမှူးရှိသော
 နတ်၁၀-မျိုး

၃၄။ (က) ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊
 ကဋ္ဌကာ စ ယသဿိနော။
 လမ္ဗိဟကာ လာမသေဠာ၊
 ဇောတိနာမာ စ အာသဝါ။
 နိဗ္ဗာနရတိနော အာဂုံ၊
 အထာဂုံ ပရနိဗ္ဗိတာ။

(ခ) ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဆိုခဲ့ပြီးသောနတ်၆-ကျိပ်နှင့်
 အခြားနတ်များ

၃၅။ (က) သဠေတေ ဒေဝနိကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

နာမန္တယေန အာဂစ္ဆိံ၊
ယေ စညေ သဒိသာ သဟ။

(၁) ပဝုဠ္ဇဇာတိမဒိလံ၊
ဩဃတိက္ကမနာသဝံ။
ဒက္ခေ မောဃတရံ နာဂံ၊
စန္ဒံ အသိတာတိဂံ။

ထင်ရှားသည့်မြဟ္မာမင်းကြီးများ
၃၆။ (က) သုမြဟ္မာ ပရမတ္ထော စ၊
ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနင်္ကမာရော တိဿော စ။
သောပါဂ သမိတိံ ဝနံ။

(ခ) သဟဿံ မြဟ္မလောကာနံ၊
မဟာမြဟ္မာဘိတိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နော ဇုတိမန္တော၊
ဘိသ္မာကာယော ယသဿိသော။

(ဂ) ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂံ။
ပစ္စေက ဝသဝတ္တိနော။
တေသဉ္စ မဇ္ဈတော အာဂ၊
ဟာရိတော ပရိဝါရိတော။

မာရ်နတ်သားနှောင့်ရှက်ပုံ
၃၇။ (က) တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊
သဗ္ဗန္တေ ဒေဝေ သမြဟ္မာဂေ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

မာရသေနာ အဘိက္ခုာမိ၊
ပဿ ကဏှဿ မဋ္ဌိယံ။

- (ခ) ဧထ ဂဏှထ ဗန္ဓထ၊
ရာဂေန ဗဒ္ဓမတ္ထု ဝေ၊။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊
မာ ဝေ၊ မုဋ္ဌိတ္ထ ကောစိ နံ။
- (ဂ) ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊
ကဏှော သေနံ အပေသယိ။
ပါဏိနာ တလမာဟတ္ထ၊
သရံ ကတွာန ဘေရဝံ။
- (ဃ) ယထာ ပါဝုဿကော မေဃော၊
ထနယန္တော သဝိဇ္ဇုကော။
တဒါ သော ပစ္စုဒါဝတ္ထိ၊
သင်္ကုဒ္ဓေါ အသယံဝသေ။

ဘုရားအမိန့်ပေးပုံနှင့် ရဟန္တာများ
ကြောက်ရွံခြင်းမဖြစ်ကြပုံ

၃၈။ (က) တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊
ဝဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယိ သတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်

(ခ) မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊
 တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေ၊။
 တေ စ အာတပ္ပမကရုံ၊
 သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
 ဝိတရာဂေဟိ ပက္ခာမုံ၊
 နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယုံ။

မာရ်နတ်ဂါထာဆို၍ ဖဲသွားပု

၁၉။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊
 ဘယာတိတာ ယသဿိနော။
 မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ၊
 သာဝကာ တေ ဇနေသုတာတိ။
 မဟာသမယသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ၊
 မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော် ပြီး၏။

မဟာသမယသုတ်နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗဒ္ဓဿ။

မဟာသမယသုတ် အမှုန်း

(က-ဃ) ကေဝလံဘူပဝံသေဟိ၊ တပါးအမျိုးနှင့်
မရောမယှက်သက်သက်သာကီဝင်မင်းမျိုးမင်းနွယ်ချည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ကေဝလံ ဒိဏာသဝေဟိ၊ ပုထုဇဉ်နှင့်
သေက္ခမဘက် ရဟန္တာချည်းသက်သက်ဖြစ်ကုန်သော။
ပဉ္စမတ္ထေဟိသတေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
ခြံရံအပ်သော။ ဇိနော၊ မင်းငါးပါးကို အောင်တော်
မူပြီးသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သက္ကော၊
သက္ကတိုင်း၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။
ဆာယာဓေမ္မေ၊ အရိပ်ခေးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နှလုံး
မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမန္တတော ဒသဟိ
သဟသေဟိ စက္ကဝါဠေဟိ၊ ပတ်လည် ဝန်းကျင်
တသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့မှ။ အာဂမ္မ၊ လာကုန်
၍။ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး၍ နေကုန်သော။
ဒေဝါနံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား။ ယံသမယံ၊ အကြင်မဟာ
သမယသုတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၍။ အာယု
ဒီဃကရံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ သဗ္ဗ-
သဗ္ဗတ္ထိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ

ဘုန်းကျက်သရေကို ပြီးစေတတ်သော။ ဝရံ၊ တောင့်တ
 အပ်ကောင်းမြတ်သော။ သုဒ္ဓါဝါသပ္ပဘူတီဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ
 ပြုဟောအစရှိကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်၊ ပြုဟောတို့သည်။
 ပဋိနန္ဒိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ သဗ္ဗရောဂဘယုဋ္ဌါတံ၊
 ခပ်သိမ်းသော ရောဂါဘေးဘယ အန္တရာယ်တို့ကို
 ဖျက်ဆီးတတ်သော။ တံသမယံ၊ ထိုမဟာသမယသုတ်
 တော်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမဟေ၊ ရွတ်ကြ
 ကုန်အံ့။

မဟာသမယသုတ် နိဒ္ဒါနိး

ရဟန္တာငါးရာနှင့် ဘုရားရှင်အားနတ်များ
 အဖူးမျှော်ရောက်လာပူ

၁။ ဧဝံ၊ ယခုဆိုလတ္တံ့သည်အတိုင်း။ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမ
 ဟာသမယသုတ်ကို။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်၏။ ဧကံသမယံ၊
 တရံရောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊
 သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။
 မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ မဟတာ၊ များစွာသော။
 ဘိက္ခုသံယေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗေဟေဝ
 အရဟန္တေဟိ၊ အားလုံးကုန်ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူ၏။ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ၊ ဆယ်ခုသော
 လောကဓာတ်တို့မှလည်း။ ဝါ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ

တို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန္တာငါးရာ
အပေါင်းကို၎င်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ ယေဘု-
ယျေနသန္ဓိပတိတာ၊ များသောအားဖြင့် စည်းဝေး
လာရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဗြဟ္မာကြီး ၄ - ဦးတို့စိတ်အကြံဖြစ်ပုံ

၂။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သုဒ္ဓါဝါသ ကာယိ-
ကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ နေကုန်သော။ စတုဉ္စံ
ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးလေးယောက်တို့အား။ တေ-ပရိဝိ-
တက္ကနံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
ကိံအဟောသိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ။ အယံခေါ-
ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း
တို့၌၊ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ မဟာဝနေ၊
မဟာဝုန်တော၌။ မဟတာ၊ များစွာသော။ ဘိက္ခု-
သံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟ-
န္တေဟိ၊ အားလုံးကုန် ရဟန္တာချည်းဖြစ်ကုန်သော။
ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ ဒဿဟိစလောကဓာတုဟိ၊ ဆယ်ခုသော
လောကဓာတ်တို့မှလည်း။ ဝါ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ
တို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန္တာငါးရာ
အပေါင်းကို၎င်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ ယေဘု-
ယျေန သန္ဓိပတိတာ၊ များသောအားဖြင့် စည်းဝေး

လာရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယဗ္ဗိ၊
 ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာ
 အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်မှုကား။
 ယံနုန၊ ဪ-ကောင်းလေစွ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
 ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဂါထံ၊ ဂါထာ
 ကို။ ဘာသေယျာမ၊ ရွတ်ဆိုရကုန်မှုကား။ ယံနုန၊ ဪ-
 ကောင်းလေစွ။ ဣတိတေ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဗြဟ္မာကြီး ၄-ဦးတို့ရောက်လာပုံ

၃။ အထခေါ၊ ယင်းသို့ အကြံဖြစ်ပြီးသည်၏
 အခြားမဲ့၌။ တာဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးလေးယောက်
 တို့သည်။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။
 ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
 သမိဒ္ဓိတံ၊ ကွေးအပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကို
 မူလည်း။ ပသာရေယျ-သေယျထာပိ၊ ဆန့်သကဲ့သို့၎င်း၊
 ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကို
 မူလည်း။ သမိဇ္ဇေယျသေယျထာပိ၊ ကွေးသကဲ့သို့၎င်း။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု၊
 သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့မှ။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်၍။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေတော်၌။
 ပါတုရဟေသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

အရှေ့စကြဝဠာမှ ဗြဟ္မာကြီး၏ ချီးကျူးပုံ

၄။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာ
ကြီးလေးယောက်တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။
ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတာ-
ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ဧကဒေဝတာ။ အရှေ့စကြဝဠာ
နခမ်းဝ၌ သက်ဆင်းသောဗြဟ္မာကြီးတယောက်သည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိဧက၊ အထံတော်၌။
“မဟာသမယောပဝနသ္မိ” (လ) အပရာဇိတသံဃန္တိ၊
မဟာသမယော ပဝနသ္မိ” (လ) အပရာဇိတသံဃံ”
ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်ပြီ။

ထိုဂါထာ၏အနက်ကား—

ပဝနသ္မိ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော
မဟာဝုန်တောကြီး၌။ မဟာသမယော၊ အစည်း
အဝေးကြီးပါတကား။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီ
အညွတ်စည်းဝေး လာရောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
အပရာဇိတသံဃံ၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်နိုင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယနေ့ပင် အောင်အပ်ပြီးသော
မာရ်သုံးပါးရှိသော ရဟန္တာ ငါးရာအပေါင်း
ကို။ ဒက္ခိတာယေ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ ဣမံဓမ္မ-
သမယံ၊ ဤမြတ်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာ အစည်း

အဝေးသို့။ အာဂတာ၊ လာရောက်ကုန်သည်။
အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တောင် စကြဝဠာမှ ဗြဟ္မာကြီး၏ ချီးကျူးပုံ
၅။ အထခေါ၊ ထိုပဌမဗြဟ္မာ၏ အခြားမဲ့၌။
အပရာဒေဝတာ။ တောင် စကြဝဠာနခမ်းဝ၌ သက်ဆင်း
သော ဗြဟ္မာတယောက်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ “တတြဘိက္ခဝေါ
(လ)ပဏ္ဍိတာတိ၊ တတြဘိက္ခဝေါ(လ)ပဏ္ဍိတာ” ဟု
သော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။

ထိုဂါထာ၏အနက်ကား—

တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေးကြီး၌။ ဘိက္ခဝေါ၊
ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ သမာဒဟံသု၊ တည်
ကြည်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ ဥဇကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ အကံသု၊ ပြုကုန်
၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ သိန္ဓဝေသု၊
မြင်းတို့သည်။ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ မယုတ်မလွန်
အညီအမျှ ဖြစ်ကုန် လတ်သော်။ နေက္ကာနိ၊
ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အစောဒေန္တော၊
မမောင်းဘဲ။ အဝါရေန္တော၊ မတားမြစ်ဘဲ။
တိဋ္ဌတိဇ္ဇဝ၊ လျစ်လျူ၍ တည်သကဲ့သို့။ ဝေ
ထထာ၊ ထိုအတူ။ ဆဠှံပေက္ခာယ၊ အရှံ
ခြောက်ပါး၌ လျစ်လျူရှုတတ်သော ဆဠှံ
ပေက္ခာနှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။
ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ လုံခြုံသော ဒ္ဓါရခြောက်ပါးရှိကုန်

သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခဝေါ၊
 ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေ
 ခြောက်ပါးတို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတေ၊ ဤရဟန္တာ
 ငါးရာတို့ကို။ ဒက္ခိတံယေ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှား။
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာ
 ဝတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အနောက် စကြဝဠာမှ ဗြဟ္မာကြီး၏ ချီးကျူးပုံ
 ၆။ အထခေါ၊ ထိုဒုတိယ ဗြဟ္မာ၏အခြားမဲ့၌။
 အပရာဒေဝတာ၊ အနောက်စကြဝဠာ နခင်းဝ၌ သက်
 ဆင်းသော ဗြဟ္မာတယောက်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ “ဆေတွာဒီလံ (လ)
 သုသုနာဂါတိ၊ ဆေတွာဒီလံ (လ) သုသုနာဂါ”
 ဟူသော။ ဣမံဂါထံ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။

ထိုဂါထာ၏ အနက်ကား—

ဒီလံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တည်းဟူသော
 ငြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။
 ပလိယံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တည်းဟူသော
 ရက်ဖောက် မင်းတုံးကို။ ဆေတွာ၊ ပယ်ကုန်၍။
 ဣန္ဒြိယံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတည်းဟူသော
 တုရိုဏ်ဘိုင်ကို။ ဥဟစ္စ၊ နုတ်ကုန်၍။ အနေဇာ၊
 တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ ကိလေသာမရှိ
 သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဝိမလာ၊ ကိလေ
 သာ အညစ်အကြေးမရှိကုန်သော။ စက္ခုမတာ၊

စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားကြောင့်။ သုဒန္တာ၊ အလွန်ယဉ်ကျေးကုန်
 သော။ သုသုနာဂါ၊ ပျိုမျစ်နုနယ် ငယ်စဉ်က
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာငါး
 ရာတို့သည်။ စရန္တိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌
 အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍
 သွားလာ လှည့်ပတ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ဧတေ၊ ဤရဟန္တာငါးရာတို့ကို။ ဒက္ခိတာ
 ယေ၊ ဖူးမျှော်မြင်းငှါ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာရောက်ကုန်
 သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

မြောက်စကြဝဠာမှ ဗြဟ္မာကြီး၏ ချီးကျူးပု
 ၇။ အထခေါ၊ ထိုတတိယ ဗြဟ္မာ၏ အခြားမဲ့၌။
 အပရာဒေဝတာ၊ မြောက်စကြဝဠာ နှစ်ခမ်းဝ၌သက်
 ဆင်းသော ဗြဟ္မာ တယောက်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ “ယေကေစိ(လ)
 ပရိပူရေသန္တိတိ၊ ယေကေစိ(လ)ပရိပူရေသန္တိ” ဟူ
 သော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။
 ထိုဂါထာ၏အနက်ကား—

ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ လောကုတ္တရာ
 သရဏဂုံဖြင့် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာသေ၊
 ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလောကုတ္တရာ
 သရဏဂုံဖြင့် ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့သည်။
 မာနုသံ ဒေဟံ၊ လှည့်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

• ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အပါယ-
ဘူမိံ၊ အပါယ်လေးဘုံသို့။ နဂမိဿန္တိ၊ မလား
ကုန်လတ္တံ့။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပေါင်းစုံရာ
နတ်ပြည်ကိုသာလျှင်။ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေ
ကုန်လတ္တံ့။

နတ်, မြဟွာများ ရောက်လာကြောင်း
ဘုရားမိန့်ဆိုပုံ

၈။ အထခေါ၊ ထိုနတ်, မြဟွာအများ စည်းဝေး
သောအခါ၌ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊
ရဟန္တာငါးရာတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်
မူပြီ။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အသို့မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒသသု လောကဓာတုသု၊
ဆယ်ခုကုန်သော လောကဓာတ်တို့၌။ ပါ၊ တသောင်း
သော စကြဝဠာတို့၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
နတ်, မြဟွာတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၎င်း။
ဘိက္ခု၊ သံဃဉ္စ၊ ရဟန္တာငါးရာ အပေါင်း ကို၎င်း။
ဒဿနာယ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှါ။ ယေဘုယျေနသန္တိပတိတာ၊
များသောအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက် ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ရှေးအတိတ်၌ နတ်, မြဟွာများ
အစည်းအဝေး

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်
ပြီးသောအခွင့်၌။ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အ
ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော။ ယေပိ တေ သမ္ပာ

၆၂ မဟာသမယသုတ် နိဿယ

အကြင်ဘုရားသခင်တို့သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ပွင့်တော်
 မူကုန်ပြီ။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ မယုံ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေး
 လာရောက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဂင်္ဂါသဲလုံးမက
 ပွင့်တော်မူပြီး ကုန်သော ထိုဘုရားသခင်တို့၏လည်း။
 သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တေံ ပရမာယေဝ၊ ယခုငါ၏အထံ၌
 စည်းဝေးသည်လောက် ပမာဏရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်
 ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိပတိတာ၊
 စည်းဝေးလာရောက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

နောင် အနာဂတ်၌နတ်၊ ဗြဟ္မာများ
 အစည်းအဝေး

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အနာဂတမဒ္ဒါနံ၊ လာ
 လတ္တံ့သောအခွင့်၌။ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံ
 တော်မူထိုက်ကုန်သော။ ယေဝိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 အကြင်ဘုရားသခင်တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ပွင့်တော်
 မူကုန်လတ္တံ့။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။
 တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မယုံ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
 အထံ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိပတိ-
 တာ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ
 သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊
 ဂင်္ဂါသဲလုံးမက ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ကုန်သော ထိုဘုရား
 သခင်တို့၏လည်း။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တေံပရမာယေဝ၊
 ယခုငါ၏အထံ၌ စည်းဝေးသည်လောက် ပမာဏရှိ

သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
တို့သည်။ သန္နိပတိတံ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကုန်သည်။
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်များကို ဟောကြား
မည်ဟု ပဋိညာဉ်ပြုပုံ

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝ ကာယာနံ၊
နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။
အာစိက္ခိဿာမိ၊ ငါဘုရားပြောအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဒေဝကာယာနံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏။ နာမာနိ၊
အမည်တို့ကို။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ငါဘုရားကြားအံ့။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝကာယာနံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအ
ပေါင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ငါ
ဘုရားဟောအံ့။ တံ၊ ထိုငါဘုရားဟောပြောလတ္တံ့သော
စကားကို။ သုဏာထ၊ နားစွေစွေထောင်ကြကုန်လော့။
သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြ
ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။ (နောက်ပြန်၍ ဆုတ်)။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပါ
ဘုရား။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာ
ငါးရာတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊
အမိန့်တော်ကို။ ပစ္စသေသာသံ၊ ရွှေရှုဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ယခုဆိုလတ္တံ့သော
“သိလောကမနုကဿာမိ” အစရှိသော ဤစကားကို။
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ရဟန္တာငါးရာတို့၏ဂုဏ်နှင့်ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်သိမြင်ပုံ

၁၂။ (က) ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် အရပ်တို့၌။ ဘုမ္မာ၊ မြေနှင့်စပ်ဆိုင်၍နေလေ့ရှိကုန်သော နတ်တို့သည်။ တဒဿိတာ၊ ထိုထိုအရပ်ကိုမှီ၍နေကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို မြေနှင့်စပ်ဆိုင်၍ နေလေ့ရှိကုန်သော နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သိလောကံ၊ ဂါထာကို။ အနုကဿာမိ၊ ငါဘုရား ဖြစ်စေအံ့။ ။(ဇီကာနှင့် အညီ သမ္ပန်သည်)။ ။ ယေဘိက္ခူ။ အကြင်ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ ဂိရိဝုတ္တရံ၊ တောင်ခေါင်း တောင်ဝှမ်းကို။ သိတာ၊ အမှီပြု၍နေ ကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်၏။

(ခ) ပုထု၊ ငါးရာအရေအတွက်ရှိသည်ဖြစ်၍ များ ပြားကုန်၏။ သီဟာဝ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ မင်းတို့ကဲ့သို့။ သည္ဗိနာ၊ ကိန်းအောင်းကုန်၏။ လောမဟံသာဘိသမ္ဘု- နော၊ ကြောက်ခြင်းကို လွှမ်းမိုး၍ တည်ကုန်၏။ သြဒါ- တမနသာ၊ ဖြူစင်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဝိပ္ပသန္ဓာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင် ကုန်၏။ အနာဝိလာ၊ နောက်ကျခြင်းမရှိကုန်။

(ဂ) ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး ဖြစ်သော။ ဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ဝသန္တေ၊ သီတင်းသုံး နေကုန်သော။ ဘိယျာပဉ္စသတေ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ငါးရာထက်တပါးပိုလွန်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ။ ထို ရဟန္တာတို့ကို။ ဥတ္တာ၊ ဤရဟန်းတို့ကား ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို မြင်နိုင် ကုန်၏ဟု သိတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုအခါ၌။ သာသနေ၊

သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော သာသနာတော်၌။
ရတေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကုန်သော။ သာဝကေ၊
ရဟန္တာငါးရာသာဝကတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူပြီ။ ကိံ - အာမန္တယီ၊
အသို့ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူ။

(ဃ) ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝကာယာ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ စည်းဝေးလာ
ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို။
တုမော၊ သင်ရဟန်းငါးရာတို့သည်။ ဝိဇာနာထ၊ သိအောင်
ပြုကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍
မိန့်တော်မူပြီ။ ။(ပြန်၍သတ်)။ ။တေ၊ ကိရဟန္တာ
ငါးရာတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနံ၊ အမိန့်တော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ အာတပ္ပံ၊
ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်အကျိုးငှါ ဝီရိယကို။ အကရံ၊
ပြုကုန်ပြီ။

(င) တေသံ၊ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့အား။ အမန-
ဿာနံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်း
နိုင်သော။ ဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ ပါတုရဟု၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့တွင်။
အပ္ပေကေ၊ အချို့သောရဟန္တာတို့သည်။ သတံ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာ တရလောက်ကို။ အဒ္ဒက္ခံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်
ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကေ၊ အချို့သော ရဟန္တာတို့သည်။
သဟဿံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတထောင်လောက်ကို။ အဒ္ဒက္ခံ၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အပ္ပေကေ၊

အချို့သော ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္တရိသဟဿာနိ၊ ခုနစ်သောင်းလောက်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အဒ္ဒကွံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။

(စ) ဧကေ၊ အချို့သော ရဟန္တာတို့သည်။ အမ-
နဿာနိ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဿာနိသတံ၊ တသိန်း
လောက်ကို။ အဒ္ဒကွံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်မြင်ကုန်ပြီ။ အပေ-
ကေ၊ အချို့သော ရဟန္တာတို့သည်။ အနန္တံ၊ အပိုင်း အ
ခြားမရှိသော နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ အဒ္ဒကွံ၊ ဒိဗ္ဗ
စက္ခုဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒိ-
သာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဖြင့်
ပြည့်နှက်၍ နေကုန်သည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

(ဆ) စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တေသု၊ ထို
ရဟန္တာငါးရာတို့တွင်။ ဧကေကေန၊ တပါးပါးသည်။
ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ တဉ္စသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း။ အ-
ဘိညာယ၊ သိတော်မူ၍။ ဝဝတ္ထိတွာန၊ အသီးအသီး ရှုဆင်
ခြင်တော်မူ၍။ ဟတော၊ ထို့ နောင်မှ။ သာသနေ၊ သိက္ခာ
သုံးပါးဖြင့် သဂြိုဟ်အပ်သော သာသနာတော်၌။ ရတေ၊
မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကုန်သော။ သာဝကေ၊ ရဟန္တာ ငါး
ရာ သာဝကတို့ကို။ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူပြီ။
ကိံ-အာမန္တယီ၊ အသို့ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူ။

(ဇ) ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ စည်းဝေးလာ
ရောက်ကုန်၏။ ယေ ဒေဝကာယေ၊ အကြင်နတ်၊ ဗြဟ္မာ

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

အပေါင်းတို့ကို။ ဂိရာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗသော၊
 အစဉ်အတိုင်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။
 ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့။ တေဒေဝကာယေ၊ ထိုနတ်၊
 ပြုဟောအပေါင်းတို့ကို။ တုမေ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်။
 ဝိဇာနာထ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် သိအောင် မြင်အောင် ပြုကြ
 ကုန်လော။

ကဝိလဝတ်ပြည်မှ နတ်မင်းကြီးများ

၁၃။ သတ္တသဟဿာ၊ ခုနစ်ထောင် အရေ အ
 တွက် ရှိကုန်သော။ တေ ဒေဝကာယာ၊ ထို
 နတ်၊ ပြုဟောအပေါင်းတို့သည်။ ကာဝိလဝတ္ထဝါ၊
 ကာဝိလဝတ်ပြည်ကိုမှီ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ
 နှင့်စပ်ဆိုင်၍ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ယက္ခ
 မျိုးတို့ချည်းတည်း။

ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနု
 ဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်
 ၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ၊
 ရဟန္တာ ငါးရာတို့၏။ သမိတိံ၊ အထံသို့။ ဘိက္ခူနံ၊
 ရဟန္တာ ငါးရာတို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊
 ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်၏။
 တနည်းကား—ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန္တာ ငါးရာတို့၏။ သမိတိံ၊
 အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာ
 ဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်၏။

ဟေမဝတတော၌ မှနတ်ကြီးများ

၁၄။ ဆသဟဿာ၊ ခြောက်ထောင်အရေအတွက် ရှိ
ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဟေမဝတာ၊ ဟေမဝ
တတော၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ယက္ခာ၊ ယက္ခမုနိတို့
ချည်းတည်း။

သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို
ခြောက်ထောင်သောနတ်တို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊
အညို၊ အရွှေစသော အားဖြင့် အထူးထူး အထွေထွေ
အဆင်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိ
မန္တော၊ အနုဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်
ကိုယ်ဝါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသောအ
ခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏အပေါင်းကို။
ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုဇ္ဇိတောသို့။
အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

သဘတဂိရိတော၌ မှနတ်မင်းကြီးများ

၁၅။ တိသဟဿာ၊ သုံးထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်
သော နတ်တို့သည်။ သဘတဂိရာ၊ သဘတဂိရိ
တော၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ယက္ခာ၊ ယက္ခမုနိတို့ချည်း
တည်း။

တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း။
နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေစသောအားဖြင့် အထူး
ထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုး
ကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အနုဘော် ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏ

ဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသသယိ
 နော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်း
 မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ၊ ရဟန္တာ ငါး
 ရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ
 ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ထိုနတ်မင်းကြီး ၃ ဦးတို့ကိုပေါင်း၍ပြဆိုပုံ

၁၆။ ဣစ္စေတေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော နတ်
 အပေါင်း ခုနစ်ထောင်၊ ဟေမဝတတောင်၌ဖြစ်
 သော နတ်အပေါင်း ခြောက်ထောင်၊ သာတာ
 ဂိရိတောင်၌ဖြစ်သော နတ်အပေါင်းသုံးထောင်
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော ဤနတ်အပေါင်းတို့သည်။
 သောဠသသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်
 အရေအတွက်ရှိကုန်၏။ ယက္ခာ၊ ယက္ခမျိုးတို့
 ချည်းဖြစ်ကုန်၏။

တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုတသောင်းခြောက်ထောင်သော နတ်
 အပေါင်းတို့သည်လည်း။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေ
 စသောအားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်
 ၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနု
 ဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသသယိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်
 ၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ
 သမိတိံ၊ ရဟန္တာ ငါးရာတို့၏အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာ-
 ယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာ-
 မုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဝေဿာမိတ္တနတ်မင်းကြီးများ

၁၇။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အရေအတွက် ရှိကုန်သော
နတ်တို့သည်။ ဝေဿာမိတ္တာ၊ ဝေဿာမိတ္တ
တောင်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ယက္ခာ၊ ယက္ခမျိုးတို့ချည်း
တည်း။

တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုငါးရာသောနတ်တို့သည်လည်း။ နာ-
နတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေစသောအားဖြင့် အထူးထူး
အထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီး
ကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏ-
ဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသသိ-
နော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်း
မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ သမိတိ၊ ရဟန္တာ
ငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာ
ရောက်ကုန်ပြီ။

ရာဇဂြိုဟ် ဝေပုလ္လတောင်မှ
ကုမ္ဘီရနတ်မင်းကြီး

၁၈။ ကုမ္ဘီရော၊ ကုမ္ဘီရမည်သော နတ်မင်းသည်။
ရာဇဂဟိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို
နတ်မင်း၏။ နိဝေသနံ၊ နေရာအရပ်ကား။ ဝေပုလ္လော၊
ဝေပုလ္လံ တောင်တည်း။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘီရ နတ်မင်းကို။
ယက္ခာနံ၊ ယက္ခမျိုးဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့၏။ သတသဟ-
သံဘိယော၊ တသိန်းထက် အလွန်သည်။ ပယိချုပါ-
သတိ၊ ဆည်းကပ်ခစား၏။

ရာဇဂဟိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဖြစ်သော။
ကုန္တိရော၊ ကုန္တိရ အမည်ရှိသော။ သောပိ၊
ထိုနတ်မင်းသည်လည်း။

သပရိ ဝါရော၊ အခြံအရံနှင့် တကွ။ သမိတိံ၊
ရဟန္တာ ငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊
ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အာဂါ၊
လာရောက်ပြီ။

ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၁၉။ (က)ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ အမည်ရှိသော။
ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ပုရိမံဒိသံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏
အရှေ့အရပ်မျက်နှာကို။ ပဿာသတိ၊ ဆုံးမ၏။

ဂန္ဓဗ္ဗာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးတို့ကို။ အဓိပတိ၊
အစိုးရ၏။ သော မဟာရာဇာ၊ ထို ဓတရဋ္ဌ
နတ်မင်းသည်။

ယသဿိ၊ များသော အခြံအရံရှိ၏။

(ခ) တဿ၊ ထိုဓတရဋ္ဌ နတ်မင်း၏။ ဗဟဝေါ၊
များစွာကုန်သော။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောအားရှိကုန်
သော။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့ သည်လည်း။ ဣန္ဒနာမာ၊
ဣန္ဒ ဟူသော အမည်ချည်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊
တန်းခိုး ကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနဘော် ကြီးကုန်
၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။
ယသဿိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒ-
မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံသမိတိံ၊

ရဟန္တာငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူး
မြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဝိရူဠက နတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၀။ (က)ဝိရူဠော၊ ဝိရူဠကမည်သော။ ရာဇာ၊
နတ်မင်းသည်။ ဒက္ခိဏံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏ တောင်
ဘက် ဖြစ်သော။ တံဒိသံ၊ ထိုမျက်နှာကို။ ပသာသတိ၊
ဆုံးမ၏။

ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ ကုမ္ဘာဏ်တို့ကို။ အဓိပတိ၊
အစိုးရ၏။ သောမဟာရာဇာ၊ ထို ဝိရူဠက
နတ်မင်းကြီးသည်။

ယသဿိ၊ များသော အခြံအရံရှိ၏။

(ခ) ကဿ၊ ထိုဝိရူဠက နတ်မင်း၏။ ဗဟဝေါ၊
များစွာကုန်သော။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောအား ရှိကုန်
သော။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့ သည်လည်း။ ဣန္ဒနာမာ၊
ဣန္ဒဟူသော အမည်ချည်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုး
ကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏ-
ဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသဿိ-
နော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ သမိတိ၊ ရဟန္တာ
ငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။
ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။

ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၁။ (က) ပစ္စိမဉ္ဇဒိသံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏ အနောက်ဘက် ဖြစ်သော မျက်နှာကိုကား။ ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူပက္ခမည်သော။ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ပဿာသတိ၊ ဆုံးမ၏။

နာဂါနဉ္စ၊ နဂါးတို့ကိုလည်း။ အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ သောမဟာရာဇာ၊ ထိုဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်။

ယသဿိ၊ များသောအခြံအရံရှိ၏။

(ခ) တဿ၊ ထိုဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၏။ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်သော။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောအား ရှိကုန်သော။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ ဣန္ဒနာမာ၊ ဣန္ဒ၊ ဟူသော အမည်ချည်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုး ကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနဘော် ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ သမိတိ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင် မြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာစုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ကုဝေရနတ်မင်းကြီးနှင့် သားတော်များ

၂၂။ (က) ဥတ္တရံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏မြောက်ဘက် ဖြစ်သော။ တံဒိသဉ္စ၊ ထိုမျက်နှာကိုကား။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရမည်သော။ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ပဿာသတိ၊ ဆုံးမ၏။

ယက္ခာနန္ဒ၊ ယက္ခမုနိ ဖြစ်သော နတ်တို့ကို
လည်း။ အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ သော မဟာ
ရာဇာ၊ ထိုကုဝေရ နတ်မင်းသည်။

ယသဿိ၊ များသောအခြံအရံရှိ၏။

(ခ) တဿ၊ ထိုကုဝေရ နတ်မင်း၏။ ဗဟဝေါ၊
များစွာကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသောအား ရှိကုန်
သော။ ပုတ္တပေါ၊ သားတို့သည်လည်း။ ဣန္ဒနာမာ၊ ဣန္ဒ၊
ဟူသော အမည်ချည်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုး
ကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနုဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏ
ဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသ
ဿိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံသမိတိ၊ ရဟန္တာ
ငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။
ဝနံ၊ ဤမဟာဂုဏ် တောသို့။ အဘိက္ကာမု၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။

ထိုနတ်မင်းကြီး ၄-ဦးတို့ကို ပေါင်း၍ပြဆိုပု

၂၃။ (က) ဒဿဟဿ စက္ကဝါဠဘော၊ တ
သောင်းသော စကြဝဠာမှ။ အာဂဟော၊ လာသော။

ဓတရဋ္ဌော၊ တသောင်းသော ဓတရဋ္ဌနတ်
မင်းသည်။ ကောဋိသတသဟဿ၊ ကောဋိသတ
သဟဿဂန္ဓဗ္ဗပရိဝါရော၊ ကုဋေတသိန်း၊ ကုဋေ
တသိန်းစီ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။

ပုရိမံဒိသံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အရှေ့အရပ်၌။ ကာပိလ
ဝတ္ထု၊ မဟာဝနတော၊ ကာပိလဝတ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

မဟာဝုန်တောမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ စကြဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။

ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠတော၊ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ။ အာဂတော၊ လာသော။

ဝိရူဠကော၊ တသောင်းသော ဝိရူဠကနတ်မင်းသည်။ ကောဋိသတသဟဿ၊ ကောဋိသတသဟဿ ကုမ္ဘဏ္ဍပရိဝါရော၊ ကုဋေတသိန်း၊ ကုဋေတသိန်းစီ ကုမ္ဘဏ်အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။

ဒက္ခိဏေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဟောင်မျက်နှာ၌။ ကာပိလဝတ္ထု၊ မဟာဝုန်တော၊ ကာပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန်တောမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ စကြဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။

ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠတော၊ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ။ အာဂတော၊ လာသော။

ဝိရူပက္ခော တသောင်းသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်။ ကောဋိသတသဟဿ၊ ကောဋိသတသဟဿ နာဂပရိဝါရော၊ ကုဋေတသိန်း၊ ကုဋေတသိန်းစီ နဂါးအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။

ပဗ္ဗိမေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အနောက်မျက်နှာ၌။ ကာပိလဝတ္ထု၊ မဟာဝုန်တော၊ ကာပိလဝတ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန်တောမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ စကြဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။

ဒသ သဟဿ စက္ကဝါဠတော၊ တသောင်းသော
စကြဝဠာမှ။ အာဂတော၊ လာသော။

ကုဒဝရော၊ တသောင်းသော ကုဝေရနတ်
မင်းသည်။ ကောဋိသတသဟဿ၊ ကောဋိသတ
သဟဿ ယက္ခပရိဝါရော၊ ကုဋေတသိန်း၊ ကုဋေ
တသိန်းစီ ယက္ခနတ်မျိုး အခြံအရံ ရှိသည်
ဖြစ်၍-

ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မြောက်မျက်နှာအ
ရပ်၌။ ကာပိလဝတ္ထု၊ မဟာဝနတော၊ ကာပိလဝတ်ပြည်
၏အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန်တောမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
စက္ကဝါဠဝတ္ထံ၊ စကြဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
ဌိတော၊ တည်၏။

(ခ) ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်စကြ
ဝဠာတသောင်းမှ။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ ဒသ
သဟဿ၊ ဒသသဟဿသင်္ခါ၊ တသောင်း၊ တသောင်း
စီအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ကောဋိသတသဟဿ၊
ကောဋိသတသဟဿပရိဝါရော၊ ကုဋေတသိန်း၊ ကုဋေ
တသိန်းအခြံအရံရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်
ကုန်သော။ တေမဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။
သမန္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စတုရော
ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊
ကာပိလာတ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော။ ဝနေ၊ မဟာဝုန်တော
၌။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ တောက်ပကုန်လျက်။
အဋ္ဌိယု၊ တည်ကုန်၏။

နတ်မင်းကြီး ၄-ဦးတို့၏ အစေခံနတ် ၈-ဦး

၂၄။ တေသံ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့၏။ ဒါသာ၊ ရှစ်
ယောက်သောကျွန်တို့သည်။ မာယာဝိနော၊ မာယာများ
ကုန်၏။ ဝဉ္စနိကာ၊ လှည့်ပတ်တတ်ကုန်၏။ သဌာ၊
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲကုန်၏။ မာယာ၊ လှည့်စားတတ်
ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ကျွန်တို့သည်
လည်း၊ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ကုဋေဏ္ဍ၊ ကုဋေဏ္ဍမည်သောကျွန်။

ဝိဋေဏ္ဍ၊ ဝိဋေဏ္ဍမည်သောကျွန်။

ဝိဋုစ္စ၊ ဝိဋုစ္စမည်သောကျွန်။

ဝိဋုဋေ၊ ဝိဋုဋေမည်သောကျွန်။

သော၊ ထိုဝိဋုဋေမည်သောကျွန်သည်။ တေပိ၊
ထိုနတ်မင်းကြီးတို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ အာဂတော၊
လာရောက်၏။

စန္ဒနော၊ စန္ဒနမည်သောကျွန်။

ကာမသေဋ္ဌော၊ ကာမသေဋ္ဌမည်သောကျွန်။

ကိန္ဒိယဏ္ဍ၊ ကိန္ဒိယဏ္ဍမည်သောကျွန်။

နိယဏ္ဍ၊ နိယဏ္ဍမည်သောကျွန်။

တေဒါသာ၊ ဤရှစ်ယောက်သော ကျွန်တို့သည်။
အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

နတ်မင်းကြီး ၄-ဦးတို့၏ အခြွေအရံနတ် ၁၁-ဦး

၂၅။ (က) ပနာဒေါ၊ ပနာဒမည်သော နတ်မင်း
သည်၎င်း။

ဩပမညောစ၊ ဩပမညမည်သော နတ်မင်း
သည်၎င်း။

ဒေဝသုတော၊ သိကြားမင်း၏ ရထားထိန်း
ဖြစ်သော။ မာတလိစ၊ မာတလိ မည်သော
နတ်မင်းသည်၎င်း။

ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်မျိုး ဖြစ်သော။ စိတ္တ
သေနောစ၊ စိတ္တမည်သောနတ်မင်း၊
သေနမည်သော နတ်မင်း။

စိတ္တသေန မည်သော နတ်မင်းသည်၎င်း။
နဠော၊ နဠမည်သော။ ရာဇာစ၊ နတ်မင်းသည်
၎င်း။

ဇနေသဘော၊ ဇနေသဘာမည်သော နတ်မင်း
သည်၎င်း။

ပဉ္စသိခေါစေဝ၊ ပဉ္စသိခမည်သော နတ်မင်း
သည်၎င်း။

တိဗ္ဗရူ၊ တိဗ္ဗရူမည်သော နတ်မင်းသည်၎င်း။

သုရိယ ဝစ္ဆိသာ၊ တိဗ္ဗရူ နတ်မင်း၏ သမီး
သုရိယဝစ္ဆိသာ မည်သော နတ်သမီးသည်၎င်း။
အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ
ရာဇာနောစ၊ အမည်ကိုဘော်ထုတ်၍ဆိုခဲ့သော တကျိပ်
တယောက်သော နတ်မင်းတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်မျိုးဖြစ်ကုန်သော။ အညေ ရာဇာနောစ၊ တကျိပ်
တယောက်မှ တပါးကုန်သော နတ်မင်းတို့သည်၎င်း။
ရာဇုဘိ၊ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးတို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။
မောဒမာနာ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်

ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံသမိတိံ ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏စည်းဝေး
ရာဖြစ်သော၊ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

နတ်နဂါးမင်းနှင့် ရောဝဏ်နတ်သား

၂၆။ (က) အထ၊နတ်တို့၏ လာခြင်းမှ တပါး
နဂါးတို့၏လာခြင်းကိုဆိုအံ့။

နာဂသာ၊နာဂသအိုင်၌ နေကုန်သော။ နာဂါစ၊
နဂါးတို့သည်၎င်း။

ဝေသာလာ၊ ဝေသာလအိုင်၌ နေကုန်သော။
နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။

တစ္ဆကာ၊ တစ္ဆကနဂါးပရိသတ်နှင့်။ သဟ၊
တကွ။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ကမ္ပလဿတရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၌ နေကုန်
သော ကမ္ပလမည်သော နဂါးမင်း။

အဿတရမည်သောနဂါးမင်းတို့သည်၎င်း။

ပါယာဂါ၊ ပါယာဂဆိပ်၌နေကုန်သော နဂါး
တို့သည်၎င်း။ ဣတိဘိ၊ဆွေမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။
အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) ယမုနာ၊ ယမုနာမြစ်၌ နေကုန်သော။
ယသဿိနော၊ များသောအိမ်အရံ ရှိကုန်သော။
နာဂါစ၊နဂါးတို့သည်၎င်း။

ဓတရဋ္ဌာ၊ ဓတရဋ္ဌအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော။
 ယသသယိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။
 နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။
 ရောဝဏော၊ ရောဝဏ်မည်သော။ မဟာနာဂေါ၊
 သိကြားမင်း၏ စီးတော်ဆင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သောပိ၊ ထိုရောဝဏ်ဆင်မင်းသည်လည်း။ သမိတံ၊
 ရဟန္တာ ငါးရာတို့၏ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊
 ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အာဂါ၊ လာရောက်ပြီ။

ဘုရားရှေ့တော်၌ နဂါးနှင့် ဝဋ္ဋုန်တို့
 ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်ကြပုံ

၂၇။ (က) ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၏အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်သော။ ဒိဇာ၊ ငှက်မျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ပက္ခိ၊ ကြီးမား
 သောအတောင်ရှိကုန်သော။ ဝိသုဒ္ဓစက္ခု၊ ယူဇနာတရာ၊
 ယူဇနာတထောင်ခြားရာ၌ နဂါးကိုမြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
 သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သောမျက်လုံးရှိကုန်သော။ ယေ၊
 အကြင်ဝဋ္ဋုန်မင်းတို့သည်။ နာဂရာဇေ၊ ဆိုပြီးသော
 နဂါးမင်းတို့ကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ဟရန္တိ၊
 သုတ်ယူနိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝဋ္ဋုန်မင်းတို့သည်လည်း။
 ဝေဟာယသာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်
 တောသို့ အဇ္ဈပတ္တာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ တေသံ၊
 ထိုဝဋ္ဋုန်မင်းတို့၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ စိတြာသုပဏ္ဏာ
 ဣတိ၊ စိတြာသုပဏ္ဏာမည်ကုန်၏။ (ဣတိ-သဒ္ဓါကား-
 အမည်ကိုဟော၏)။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

(ခ) တဒါ၊ ထိုနဂါးနှင့်ဂဠုန်တို့ အတူတကွ စည်းဝေးသောအခါ၌။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းတို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပဏ္ဏတော၊ ဂဠုန်မှ။ ခေမံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ သဏ္ဍာဟိ၊ ချိုသာကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ ဥပဂ္ဂယန္တော၊ အချင်းချင်းခေါ်ဝေါ်ပြောပြောနှုတ်ခွန်းဆက်ကုန်လျက်။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ သုပဏ္ဏာ၊ ဂဠုန်တို့သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။

သမုဒ္ဒရာမှအသုရာနတ်မင်း

၂၀။ (က) ဝဇိရဟတ္ထေန၊ သိကြားမင်းသည်။ ဇိဟာ၊ အောင်အပ်ကုန်သော။ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒြာကို။ သိတာ၊ မှီ၍နေကုန်သော။ ဝါသဝဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘာတရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေအသုရာ၊ ဤအသုရာတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်၏။

(ခ) တေသု၊ ထိုအသုရာတို့တွင်။

ကာလကဉ္စာ၊ ကာလကဉ္စ မည်ကုန်သော အသုရာတို့သည်။ မဟာဘိသ္မာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကြီးမားသောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းကုန်ပြီး၍။ အာဂမိံသု၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဒါနဝေဃသ၊ ဒါနဝေဃသ အမည်ရှိကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၎င်း။

ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိမည်သော အသုရာသည်
၎င်း။

သုစိတ္တိစ၊ သုစိတ္တိမည်သော အသုရာသည်
၎င်း။

ပဟာရာဒေါ၊ ပဟာရာဒမည်သော အသုရာ
သည်၎င်း။ အာဂမိံ သု၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

နမုစိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ဤ
အသုရာတို့နှင့်။ သဟ၊ အဘူတက္ခ။ အာဂတော၊ လာ
ရောက်လေပြီ။

(၈) ဗလိပုတ္တာနံ၊ ဗလိမည်သော မဟာအသုရာ၏
သားတို့၏။ သတဉ္စ၊ တရာသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တရာသောသားတို့
သည်။ ဝေရောစ နာမကာ၊ ဦးရီးဖြစ်သော ရာဟု
အသုရိန်၏အမည်ကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝေရောစ
ဟူသော အမည်လည်း ရှိကုန်၏။ ဗလိသေနံ၊ ဗလိ
အသုရာ၏ ရုံးမက်တော်အပေါင်းသည်။ သန္ဓယိတွာ၊
ချပ်မိန်ညှိ ဝတ်ဆင်ကြလျက်။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အိုသခင်။
(တနည်း)။ တေ၊ အသျှင်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခု။
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့စည်းဝေးရာဖြစ်
သော။ ဝနံ၊ မဟာဝုန်တောသို့။ သမယော၊ သွားချိန်
တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဟုဘဒ္ဒံ၊ ရာဟုအသုရိန်နတ်မင်း
ကို။ ဥပါဂမုံ၊ ချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထားကုန်၏။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

အာပေါနတ် အ ဣဒ္ဓိသော နတ်၁၀-မျိုး

၂၉။ (က)အာပေါဒေဝါစ၊ အာပေါနတ်တို့သည်
၎င်း။ ပထဝီ ဒေဝါစ၊ ပထဝီ နတ်တို့သည်
၎င်း။ တေဇောဒေဝါစ၊ တေဇောနတ် တို့
သည်၎င်း။

ဝါယော ဒေဝါစ၊ ဝါယော နတ်တို့သည်
၎င်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာဂမုံ၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။

ဝရုဏာဒေဝါစ၊ ဝရုဏမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

ဝါရုဏာဒေဝါစ၊ ဝါရုဏမည်သော နတ်
တို့သည်၎င်း။

သောမောဒေဝါစ၊ သောမမည်သော နတ်
တို့သည်၎င်း။

ယသသာ၊ ယသမည်သောနတ်နှင့်။ သဟ၊
အတူတကွ။ အာဂတာ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ယသသိနော၊ များသော အ[အရံ ရှိ
ကုန်သော။ မေတ္တာကာယိကာဒေဝါစ၊ မေတ္တာ
ဈာန်အလို့ငှါ ပရိကံပြု၍ ဖြစ်ကုန်သော နတ်
အပေါင်းတို့သည်၎င်း။

ကရုဏာ ကာယိကာဒေဝါစ၊ ကရုဏာ
ဈာန်အလို့ငှါ ပရိကံပြု၍ ဖြစ်ကုန်သော နတ်

အပေါင်းတို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။

(ခ) တေ ဒသကာယာ၊ ဤအာပေါနတ် အစ
ကရုဏာနတ် အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီး ဂိုဏ်းကွဲ
ဆယ်မျိုးသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်စုအား
ဖြင့်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
ဆယ်မျိုးကုန်သော နတ်တို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊
အညို၊ အရွှေ စသောအားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ
သောအဆင်းရှိကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနုဘော်ကြီး
ကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်၏။
မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ
သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာ
ယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာ
မုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဝေဏ္ဍုနတ် အမှူးရှိသောနတ် ၁၀-မျိုး

၃၀။(က) ဝေဏ္ဍုဒေဝါစ၊ ဝေဏ္ဍုမည်
သော နတ်တို့သည်၎င်း။

သဟလိဒေဝါစ၊ သဟလိမည်သောနတ်တို့
သည်၎င်း။

အသမာဒေဝါစ၊ အသမမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ယမဒေဝါစ၊
ယမမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာ
ရောက်ကုန်ပြီ။

စန္ဒဿ၊ လကို။ ဥပနိဿ၊ မှီ၍ဖြစ်ကုန်
သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။

စန္ဒံ၊ လကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ အာဂုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) သူရိယဿ၊ နေကို။ ဥပနိဿ၊ မှီ၍ဖြစ်
ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။

သူရိယံ၊ နေကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။
အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

(နက္ခတ္တနိဿိတာ၊ နက္ခတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။) နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်
တို့ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ အာဂုံ၊ လာ
ရောက်ကုန်ပြီ။

မန္ဒဝလာဟကာ၊ မန္ဒဝလာဟကမည်သော
နတ်တို့သည်။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဝသူနံ၊ ဝသူမည်သောနတ်မျိုးတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊
မြတ်သော။ ဝါသဝေါ၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကော၊
သက္ကမည်၏။ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ပုရိန္ဒဒလည်းမည်၏။

သောပိ၊ ထိုဝါသဝလည်းမည်၊ သက္ကလည်း
မည်၊ ပုရိန္ဒဒလည်းမည်သော သိကြားမင်း
သည်လည်း။ အာဂါ၊ လာရောက်ပြီ။

(၈) ဧတေ ဒသကာယာ၊ ဤဝေဏှု၊ နတ်အစ သိကြားနတ်အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းကွဲဆယ် မျိုးသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်စုအားဖြင့်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆယ်မျိုး သော နတ်တို့သည်။ နာနတ္တဝဏှိနော၊ အညို၊ အရွှေ စသောအားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန် ၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနုဘော်ကြီးကုန်၏။ ဝဏှဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသဿိနော၊ များသော အခြံအရံ ရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

သဟဘူနတ်အမှူးရှိသော နတ် ၁၀ - မျိုး

၃၁။ (က) အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဂ္ဂိသိခါရိဝ၊ မီးတောက်မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ ဇလံ-ဇလန္တာ၊ တောက်ပ ကုန်သော။

သဟဘူ ဒေဝါစ၊ သဟဘူ မည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။

ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော၊ ရင်ခတ်ပန်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ အရိဋ္ဌကာစ၊ အရိဋ္ဌကမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။ ရောဇာစ၊ ရောဇမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

(ခ) ဝရုဏာစ၊ ဝရုဏမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

သဟဓမ္မာစ၊ သဟဓမ္မမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

အစ္စုတာစ၊ အစ္စုတမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

အနေဇကာ၊ အနေဇကမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

သုလေယျ ရုစိရာစ၊ သုလေယျမည်သော
နတ်။

ရုစိရမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဝါသဝနေသိနော၊ ဝါသဝနေသိ မည်ကုန်သော
နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ဂ) ဧတေဒသကာယာ၊ သဟဘူနတ် အစ ဝါသဝ
နေသိနတ်အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီး ဂိုဏ်းကွဲ ဆယ်
မျိုးသော နတ်တို့သည်။ ဒသဓံ၊ ဆယ်စုအားဖြင့်။ ဌိတာ၊
တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆယ်မျိုးသော
နတ်တို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေစသော
အားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်၏။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနုဘော်
ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံ ရှိကုန်၏။
မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ

သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။ ဒဿ-
နတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။
အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

သမာနနုတ်အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၃၂။ (က) သမာနာ၊ သမာနမည်သော နတ်တို့သည်
၎င်း။

မဟာသမာနာ၊ မဟာသမာန မည်သော
နတ်တို့သည်၎င်း။

မာနသာ၊ မာနမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။

မာနုသုတ္တမာ၊ မာနုသုတ္တမ မည်သော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ခိဉ္ဇာပဒေါသိကာ၊ ခိဉ္ဇာပဒေါ
သိက မည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

မနောပဒေါသိကာ၊ မနောပဒေါသိက
မည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာ
ရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) အထ၊ ထိုမှတပါး။

ဟရယော၊ ဟရိမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

လောဟိတဝါသိနော၊ လောဟိတဝါသိ
မည်ကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်
၎င်း။

ပါရဂါ၊ပါရဂမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။

မဟာပါရဂါ၊ မဟာပါရဂမည်သော နတ်တို့သည်
၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ ဂိုဏ်းသီး
ဂိုဏ်းကွဲ ဆယ်မျိုးသောနတ်တို့သည်။ ယသသိနော၊
အသီးအသီး များသောအခြံအရံ ရှိကြကုန်၏။

(၈) ဧတေဒသကာယာ သမာနနတ် အစ မဟာ
ပါရဂနတ် အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းကွဲ ဆယ်
မျိုးသော နတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်စု အားဖြင့်။
ဌိတာ၊တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆယ်
မျိုးသောနတ်တို့သည်။နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊အရွှေ
စသောအားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်
၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းငိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာ
နဘော်ကြီးကုန်၏။ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏။ယသသိနော၊များသောအခြံအရံ ရှိကုန်
၏။ မောဒမာနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ၊
သမိတိံ၊ရဟန္တာငါးရာတို့၏အပေါင်းကို။ဒဿနတ္ထာ-
ယ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ဝနံ၊ဣမဟာဂုဏ်တောသို့။အဘိက္ကာမုံ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

သုက္ကနတ်အမှူးရှိသော နတ် ၁၀-မျိုး

၃၃ "(က) သုက္ကာ၊သုက္ကမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း
ကရန္တာ၊ကရမ္မမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။
အရုဏာ၊ အရုဏမည်သော နတ်တို့သည်
၎င်း။

အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။ တေဟိ၊ ထိုသုံးဂိုဏ်းသော
နတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။

ဝေယနသာစ၊ ဝေယနသမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ပါမောက္ခာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ သြ-
ဒါတဂယျာ၊ သြဒါတဂယျမည်ကုန်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

ဝိစက္ခဏာဒေဝါစ၊ ဝိစက္ခဏာ မည်သော
နတ်တို့သည်၎င်း။

(ခ) သဒါမတ္တာစ၊ သဒါမတ္တမည်သော
နတ်တို့သည်၎င်း။

ဟာရဂဇာ၊ ဟာရဂဇ မည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်
သော။ မိဿကာစ၊ မိဿကမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ယော၊ အကြင်ပဇ္ဇာန်နတ်သည်။ ဒိသာ၊ ရောက်ရာ
ရောက်ရာ အရပ်တို့၌။ အဘိဝဿတိ၊ မိုဃ်းရွာစေ၏။
သောစပဇ္ဇာန္တော၊ ထိုပဇ္ဇာန်နတ်သည်၎င်း။ ထနယံ-
ထနယန္တော၊ မိုဃ်းချုန်းလျက်။ အာဂ၊ လာရောက်ပြီ။

(ဂ) ဧတေ ဒသ ကာယာ၊ သုက္ကနတ်အစ ပဇ္ဇာန်
နတ်အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းကွဲ ဆယ်မျိုး
သော နတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်စုအားဖြင့်။ ဌိတာ၊

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆယ်မျိုးသော
 နတ်တို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေစသော
 အားဖြင့် အထူးထူး အထွေထွေအဆင်းရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိ
 မန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနဘော်
 ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်၏။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံ ရှိကုန်၏။
 မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ
 သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏အပေါင်းကို။ ဒဿနတ္ထာ-
 ယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊
 လာရောက်ကုန်ပြီ။

ခေမိယနတ်အမှူးရှိသောနတ် ၁၀-မျိုး

၃၄။ (က) ခေမိယာ၊ ခေမိယမည်သောနတ်တို့သည်
 ၎င်း။

တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၌နေကုန်သော နတ်
 တို့သည်၎င်း။

ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၌နေကုန်သော နတ်တို့
 သည်၎င်း။

ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်
 သော။ ကဋ္ဌကာစ၊ ကဋ္ဌကမည်သော နတ်တို့
 သည်၎င်း။

လမ္ဗိတကာစ၊ လမ္ဗိတကမည်သော နတ်တို့
 သည်၎င်း။

လာမသေဋ္ဌာ၊ လာမသေဋ္ဌမည်သော နတ်
 တို့သည်၎င်း။

၉၂ မဟာသမယသုတ် နိဿယ

ဇောတိနာမာစ၊ ဇောတိမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

အာသဝါစ၊ အာသဝမည်သော နတ်တို့
သည်၎င်း။

နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာရတိဘုံ၌ နေကုန်
သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပရနိဗ္ဗိတာ၊ ပရ
နိဗ္ဗိတဘုံ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း။
အာဂုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) ဇတေ ဒသ ကာယာ၊ ခေမိယနတ်အစ ပရ
နိဗ္ဗိတနတ်အဆုံးရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသီး ဂိုဏ်းကွဲ ဆယ်
မျိုးသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်စုအားဖြင့်။ ဌိတာ၊
တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆယ်မျိုးသော
နတ်တို့သည်။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေစသော
အားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်၏။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်းခိုးကြီးကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ အာနုဘော်
ကြီးကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါနှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံ
ရှိကုန်၏။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့၏ အပေါင်းကို။
ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဝနံ၊ ဤမဟာသုတ်တောသို့။
အဘိက္ကာမုံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီ။

ဆိုခဲ့ပြီးသောနတ်ခြောက်ကျိပ်နှင့်
အခြားနတ်များ

၃၅။ (က) သဗ္ဗိ၊ ခြောက်ဆယ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ ဒေဝနိကာယာ၊ အာပေါနတ်
အစ- ပရနိမ္မိတနတ် အဆုံးရှိကုန်သော ဤဂိုဏ်းသီး
ဂိုဏ်းကွဲ နတ်တို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အညို၊ အရွှေ
စသောအားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေ အဆင်းရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ နာမန္တယေန၊ အာပေါနတ် ပထဝီနတ်အစ
ရှိကုန်သော အမည်သညာအသီးသီးအားဖြင့်။ အာဂစ္ဆိ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
သဒိသာ၊ ထိုခြောက်ဆယ်သော ဂိုဏ်းသီး ဂိုဏ်းကွဲနတ်
တို့နှင့် အဆင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အမည်အားဖြင့်၎င်း
တူကုန်သော။ ယေစ၊ ကြွင်းသောစကြဝဠာ၌ နေကုန်
သော အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ သန္တ၊ ရှိကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ သဟ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော
နတ်မျိုး ခြောက်ဆယ်တို့နှင့် အတူတကွ။ အာဂစ္ဆိ၊
လာရောက်ကုန်ပြီ။

(ခ) ပဝုဋ္ဌဇာတိံ၊ ကင်းပြီးသောပဝုဋ္ဌသန္ဓေနေခြင်း
ရှိထသော။ အခိလံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တည်း
ဟူသော ငြောင့်တံသင်းမရှိထသော။ ဩဃတိဏ္ဏံ၊ ဩဃ
လေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးထသော။ အနာသဝံ၊ အာသ
ဝေါတရားလေးပါးမရှိထသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ နုဟန္တာ
ငါးရာ အပေါင်းကို၎င်း၊ ဒက္ခေမ၊ ဖူးမျှော်ကုန်အံ့။
ဩဃတရံ၊ ဩဃလေးပါးကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးထ
သော။ နာဝံ၊ အကုသိုလ်ကိုပြုတော်မမူထသော။ အသိ-

တာတိဂံ၊ မည်းညစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေ
 သာတို့ကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ စန္ဒိဝ ရှေ့လ
 မင်းကဲ့သို့ ကျက်သရေတော်ဖြင့် တင့်တယ်တော်မူထ
 သော။ ဒသဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဒက္ခေမ၊
 ဖူးမျှော်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တေဒတ္ထံ၊
 ဤသဃာတော်ကို ဖူးမျှော်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 ဖူးမျှော်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧတေသဗ္ဗေ၊ ဤစကြဝဠာ၌
 နေကုန်သော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းကွဲ ခြောက်ဆယ်သော
 နတ်မျိုး၊ ထိုခြောက်ဆယ်နှင့် အဆင်းအမည်တူသော
 တပါးသောစကြဝဠာ၌နေကုန်သော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းကွဲ
 ခြောက်ဆယ်သောနတ်မျိုးအားဖြင့် ထိုအလုံးစုံသော
 နတ်မျိုးအပေါင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆါ၊ လာရောက်ကုန်
 ပြီ။ ။နတ်အခဏ်းပြီး၏။

ထင်ရှားသည်မြဟ္မာမင်းကြီးများ

၃၆။ (က) - သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မမည်သော ဗြဟ္မာ
 သည်၎င်း။

ပရမတ္တောစ၊ ပရမတ္ထမည်သော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။
 ဣဒ္ဓိမတော၊ တန်းခိုးကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်မည်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤဗြဟ္မာ
 နှစ်ဦးတို့သည်။ သဟ၊ အတူတကွ။ အာဂုံ၊ လာရောက်
 ကုန်ပြီ။

သနက္ခမာရော၊ သနက္ခမာရ မည်သော
 ဗြဟ္မာသည်၎င်း။

မဟာသမယသုတ် နိဿယ

တိဿောစ၊ တိဿမည်သော ဗြဟ္မာသည်
၎င်း။

သောဝိ၊ ထိုဗြဟ္မာနှစ်ဦးသည်လည်း။ သမိတိံ၊
ရဟန္တာငါးရာတို့၏စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤမဟာ
ဝုန်တောသို့။ အာဂ၊ လာရောက်ပြီ။

(ခ) ဗြဟ္မလောကာနံ၊ ဗြဟ္မာပြည်လျှင် နေရာရှိ
ကုန်သော မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်
သည်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဥပပန္နော၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ဖြစ်သော။
ဇုတိမန္တော၊ အာနုအော်ကြီးသော။ ဘိဿာ ကာယော၊
ကြီးမားသောကိုယ်ရှိသော။ ယသဿိ၊ များသောအခြံ
အရံရှိသော။ သောမဟာဗြဟ္မာ၊ တထောင်သော မဟာ
ဗြဟ္မာတွင် တယောက်တယောက်သော ထိုမဟာဗြဟ္မာ
သည်။ အဘိတိဋ္ဌတိ၊ တပါးသောဗြဟ္မာတို့ကို အဆင်း
အသက် အခြံအရံအားဖြင့် လွှမ်းမိုး၍တည်၏။

(ဂ) ဧတ္ထ၊ ဤတထောင်သော မဟာဗြဟ္မာတွင်။
ပစ္စေကဝသဝတ္တိနော၊ အသီးအသီးမိမိအလိုသို့ လိုက်
စေနိုင်ကုန်သော။ ဣဿရာ၊ အစိုးရဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊
တကျိပ်သောမဟာဗြဟ္မာတို့သည်။ အာဂံ၊ လာရောက်
ကုန်ပြီ။ တေသဉ္စ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏လည်း။ မဇ္ဈတော၊
အတွင်း၌။

ဟာရိတော၊ ဟာရိတမည်သော ဗြဟ္မာ
သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ဗြဟ္မာတသိန်းအခြံအရံ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂ၊ လာရောက်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာငါးရာတို့ကို။ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍အမိန့်တော်ရှိ၏။ (ဤသို့ပြန်၍သတ်)။

မာရ်နတ်သားနှောင့်ရှက်ပုံ

၃၇။ (က) အဘိက္ကန္တေ၊ သိကြားမင်းကို အကြီးအမှူးပြု၍လာကုန်သော။ သဏ္ဍန္တေ၊ သိကြားမင်းနှင့် တကွကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေဒေဝေစ၊ ထိုနတ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း။ အဘိက္ကန္တေ၊ ဟာရိတဗြဟ္မာကိုအကြီးအမှူးပြု၍လာကုန်သော။ သဗြဟ္မဏေ၊ ဟာရိတဗြဟ္မာနှင့် တကွကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေဒေဝေစ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို၎င်း။ မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်မင်း၏ ရဲမက်သားတို့သည်။ အဘိက္ကာမုံ၊ လွမ်းမိုး၍လာကုန်၏။ ကဏ္ဍဿ၊ မာရ်နတ်၏။ မန္ဒိယံ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿ-ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။

(ခ) ဧထ၊ လာကြကုန်။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဗန္ဓထ၊ ချည်နှောင်ကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်ရဲမက်သားတို့သည်။ ဣဒံ ဒေဝမဏ္ဍလံ၊ ဤ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းကို။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ ဗန္ဓံ၊ ချည်နှောင်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိဝါရေထ၊ ဝန်းဝိုင်းကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်ရဲမက်သားတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သောသူ သည်လည်း။

တေသု၊ ဤ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့တွင်။
ကောစိနံ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ မာမုဋ္ဌိတ္ထ၊
မလွတ်ကြစေကုန်လင့်။

(၈) (ဃ) ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ ထိုအစည်းအဝေး
၌။ မဟာသေနော၊ များသော ရဲမက်ရှိသော။ ကဏှော၊
မာရ်နတ်သည်။ သေနံ၊ မိမိရဲမက်သား အပေါင်းကို။
အပေသယိ၊ စေခိုင်းဦး။ သဝိဇ္ဇုကော၊ လျှပ်စစ်နွယ်နှင့်
တကွသော။ မေယော၊ မိုးသည်။ ထနယန္တော၊
ချုန်းလျက်။ ပါဝုဿကောယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။
ထလံ၊ မြေအပြင်ကို။ အာဟစ္စ၊ ခတ်၍။ ဘေရဝံ၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော။ သရံ၊ အသံကို။ ကတွာန၊
ပြု၍။ အသယံဝသေ၊ မိမိအလိုသို့ မပါသောကြောင့်။
သင်္ကုဒ္ဓေါ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်။ ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊
တပ်ကိုနုတ်၍ ဆုတ်လေ၏။

ဘုရားအမိန့်ပေးပုံနှင့် ရဟန္တာများ
ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိပု

၃၀။ (က) တဉ္စသဉ္စ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း။
အဘိညာယ၊ သိတော်မူ၍။ ဝဝတ္ထိတွာန၊ အသီးအသီး
မြင်တော်မူ၍။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာသနေ၊ သိက္ခာ
သုံးပါးဖြင့် သဂြိုဟ်အပ်သော သာသနာတော်၌။ ရတေ၊
မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကုန်သော။ သာဝကေ၊ ရဟန္တာ

၉၈ မဟာသမယသုတ် နိဿယ

ငါးရာသာဝကတို့ကို။ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူပြီ။
ကို အာမန္တယီ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသနည်း
ဟူမူ။

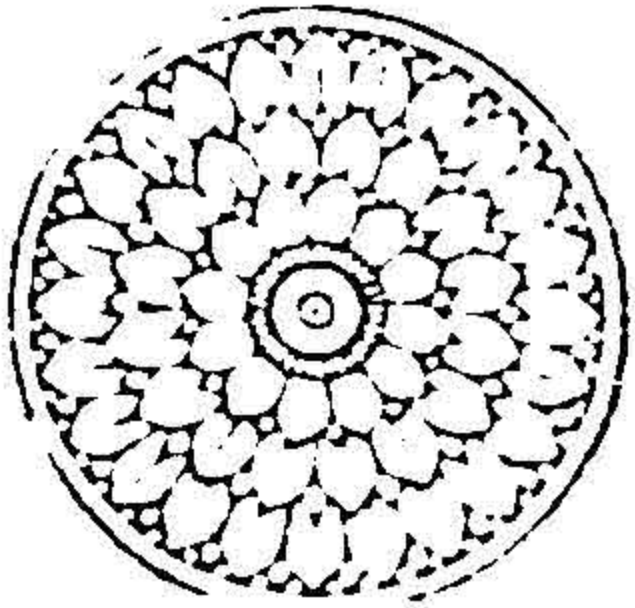
(ခ) ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ မာရသေနာ၊
မာရ်မင်း၏ ရဲမက်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊
လာရောက်ကုန်၏။ တေတုမေ၊ သင်ရဟန်းတို့
သည်။ ဝိဇာနာထ၊ မိမိတို့အား ထိုက်သော
သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းငှါ သိကြကုန်လော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တယီ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူပြီ။
တေစဘိက္ခု။ ထိုရဟန္တာငါးရာတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အမိန့်တော်ကို။ သုတွာ၊
ကြားကုန်သည်ရှိသော်။ အာတပ္ပံ၊ သမာပတ်ဝင်စား
ခြင်းငှါ လုံ့လကို။ အကရုံ၊ ပြုကုန်၏။ မာရသေနာ၊
မာရ်နတ်နှင့်တကွသော ရဲမက်သားတို့သည်။ ဝိတရာ-
ဂေဟိ၊ ရဟန္တာတို့အထံမှ။ ပက္ကာမံ၊ အရပ်တပါးသို့
ဖဲသွားကြလေကုန်၏။ «(ရဟန္တာတို့အထံမှ ဖဲသွား
ကြ၏-ဟူသော စကားသည် ဒေသနာတော် အဦး အစ
မျှသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စည်းဝေးရောက်လာသော
နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ထံမှလည်း ဖဲသွားကုန်၏ဟု-
မှတ်လေ။ «အဋ္ဌကထာ») မာရသေနာ၊ မာရ်မင်း၏
ရဲမက်သားတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ လောမံပိ၊
အမွေးတချောင်းကိုမျှလည်း။ နဣဉ္ဇယံ၊ လှုပ်ရှားအောင်
မတတ်နိုင်ကုန်။

မာရ်နတ်ဂါထာဆို၍ဖဲသွားပုံ

၃၉။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဤရဟန်းတို့သည်။
 ဝိဒိတသင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေ ရှိကုန်၏။
 ဘယာတီတာ၊ ကြောက်ခြင်းကို လွန်မြောက်ကုန်၏။
 ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်၏။ ဇနေ-
 သုတာ၊ လူ့ပြည်တစ်ခုထင်ရှားကုန်သော၊ တေသာ-
 ဝကာ၊ ထိုတပည့်သားတို့သည်။ ဘူတေဟိ၊ ဤရဟန္တာ
 ငါးရာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်
 ကုန်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် မဟာသမယသုတ်
 အပြီးတည်း။

မဟာသမယသုတ္တံ၊ မဟာသမယသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

သမ္မာပရိတ္တာဇနိယသုတ်
ပါဠိ၊ နိဿယ

နိဒါန်း

ထိုမဟာသမယအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်၊
 ပြုဟွာအပေါင်းတို့ကို ကျွတ်ထိုက်သော ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၊
 မကျွတ်ထိုက်သော အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုခွဲ၍ ကျွတ်ထိုက်
 သော နတ်၊ ပြုဟွာတို့ကိုသာ ဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်တော်
 မူပြီးလျှင် “ဤအစည်းအဝေးတွင် ဤမျှ ဤရွှေအရေ
 အတွက်ရှိကုန်သော နတ်၊ ပြုဟွာတို့သည် ရာဂစရိုက်
 အားကြီးကုန်၏။ ဤမျှဤရွှေ အရေအတွက်ရှိကုန်သော
 နတ်၊ ပြုဟွာတို့သည် ဒေါသစရိုက် အားကြီးကုန်၏။
 ဤမျှ ဤရွှေ အရေအတွက် ရှိကုန်သော နတ်၊ ပြုဟွာ
 တို့သည် မောဟစရိုက်အားကြီးကုန်၏။ ထိုအတူ ဤမျှ
 ဤရွှေအရေ အတွက် ရှိကုန်သော နတ်၊ ပြုဟွာတို့သည်
 သဒ္ဓါစရိုက်၊ ပညာစရိုက်၊ ဝိတက်စရိုက် အားကြီးကုန်
 ၏။ ။ဤသို့ စရိုက်ခြောက်ပါးတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ထို
 ကျွတ်ထိုက်သော နတ်၊ ပြုဟွာတို့ကို ခြောက်ပုံ-ပုံတော်
 မူ၏။

ထိုနောက်မှ ထိုခြောက်ပုံသော နတ်၊ ပြုဟွာတို့အား
 ဟောရန် တရားဒေသနာကို ဆင်ခြင်လတ်သော်—

- (၁) ရာဂစရိုက် အားကြီးသော နတ်၊ ပြုဟွာတို့
 အား သမ္မာပရိပ္ပာဇနိယသုတ်ကိုဟောအံ့။
- (၂) ဒေါသစရိုက် အားကြီးသော နတ်၊ ပြုဟွာ
 တို့အား ကလဟဝိဝါဒသုတ်ကိုဟောအံ့။
- (၃) မောဟစရိုက်အားကြီးသော နတ်၊ ပြုဟွာ
 တို့အား မဟာဗျူဟသုတ်ကို ဟောအံ့။

- (၄) ဝိတက်စရိုက် အားကြီးသော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား ဝုဠဗျူဟသုတ်ကို ဟောအံ့။
- (၅) သဒ္ဓါစရိုက်အားကြီးသော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား တုဝဠကပဋိပဒါကို ဟောအံ့။
- (၆) ပညာစရိုက်အားကြီးသော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား ပုရာဘေဒသုတ်ကိုဟောအံ့။

ဤသို့ ဟောရန် ဒေသနာတော်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားတော်ပူ၏။

ထို့နောင်မှတဖန် ပရိသတ်ကို နှလုံးသွင်းတော်မူပြန်သည်ကား—

- (၁) အတ္တဇ္ဈာသယ၊
- (၂) ပရဇ္ဈာသယ၊
- (၃) အတ္ထုပ္ပတ္တိက၊
- (၄) ပုစ္ဆာဝသိက၊

အားဖြင့် လေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဖြင့်တရားအထူးကိုသိကြပါမည်နည်းဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။

ထိုနောင်မှ ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းဖြင့် သိကြလိမ့်မည်ဟု သိတော်မူ၍ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကို ယူ၍စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့် ပြဿနာကို မေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တစုံတဦးသောသူသည် ရှိမည်လောဟုကြည့်တော်မူလတ်သော် ထိုရဟန္တာငါးရာတို့တွင် တပါးသောရဟန္တာကိုမျှမမြင်။

ထိုနောက်တဖန် မဟာသာဝကရှစ်ကျိပ်၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့ကို ကြည့်လတ်ပြန်သော် ထိုမထေရ်တို့

နိဒါန်း

လည်း မတတ်နိုင်ကုန်ဟု မြင်၍ ကြံတော်မူပြန်သည် ကား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှိခဲ့မှု ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် တတ်နိုင် ပါမည်လောဟု ဆင်ခြင်လတ်သော် မတတ်နိုင်ဟု သိ တော်မူ၍ သိကြား၊ သုယာမ အစရှိသော နတ်၊ ဗြဟ္မာ တို့တွင် တစုံတယောက်သည် တတ်နိုင်ပါမည်လောဟု ဆင်ခြင်လတ်သော် မတတ်နိုင်ဟု သိတော်မူ၍ ထို နောက်တဖန် ဤသို့အကြံ ဖြစ်တော်မူ၏။

“ငါ့ကဲ့သို့သော ဘုရားသာလျှင် တတ်နိုင် ရာ၏။ ယင်းသို့သော် တပါးသော အရပ်၌ ဘုရားတဆူ ရှိဦးမည်လောဟု အဆုံးမရှိသော လောကဓာတ်တို့၌ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်တော် ကိုဖြန့်၍ ကြည့်တော်မူလတ်သော် တပါးသော ဘုရားကိုမမြင်သောကြောင့် ကြံပြန်သည်ကား ငါသည်ပင်မေး၍ ငါသည်ပင်ဖြေရမူကား ဤ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန် လတ္တံ့။ တပါးသောဘုရားသည်မေး၍ ငါကဖြေ မူ အံ့ဩဘွယ်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤနတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့လည်း သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗိတဘုရားကို ဘန်ဆင်းအံ့” -

ဟုကြံ၍ အဘိညာဉ်လျှင် အခြေရှိသော ဈာန်ကိုဝင် စား၍ ဈာန်မှထပြီးလျှင် သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ယူခြင်း၊ ရှေးကြည့်ခြင်း၊ ဟစောင်းကြည့်ခြင်း၊ ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်း ငါနှင့်တူစွာဖြစ်စေသတည်း-ဟု ကာမာဝစ

ရစိတ်ဖြင့် ပရိကံကိုပြု၍ အရှေ့ ယုဂန္ဓိရံ တောင်ယံမှ ထွက်လာသော လဝန်းကိုခွဲ၍ထွက်ဘိသကဲ့သို့ ရူပါဝ စရစိတ်ဖြင့် ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ သည် ထိုနိမ္မိတဘုရားကိုမြင်လျှင် အို-အသင်တို့...လ၊ တဆူထွက်ခဲ့ပြန်ပြီဟု ဆို၏။

ထိုနောင် လ,ကိုစွန့်ပစ်၍ အနီးသို့ ရောက်လတ် သော်-လ,မဟုတ် နေ,တစင်းထွက်လာသည်ဟု ဆိုကြ ၏။ တဖန်နီးသည်ထက်နီးပြန်သော်-နေ,မဟုတ် နတ် ဗိမာန်တခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ။တဖန် ထို့ထက် နီးပြန်သော် နတ်ဗိမာန်မဟုတ်၊ နတ်သားတယောက် ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ။တဖန်ထို့ထက် နီးပြန်သော် နတ်သားမဟုတ် မဟာဗြဟ္မာတယောက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ။တဖန်ထို့ထက်နီးပြန်သော် အို-အချင်းတို့.. မဟာဗြဟ္မာမဟုတ် ဘုရားတဆူကြွလာသည်ဟု ဆိုကြ ၏။

ထိုအစည်းအဝေးတွင် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်ကား တဆူသောဘုရား၏ အထံတော်၌ သို့စဉ်ကလောက် နတ်၊ ဗြဟ္မာအစည်းအဝေးများပြား သည်၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌ကား အဘယ်မျှ အစည်းအဝေးများလိမ့်မည်နည်းဟု ကြံကြကုန်၏။

အရိယာဖြစ်သော နတ်,ဗြဟ္မာတို့သည်ကား တခု သောလောကဓာတ်၌ ဘုရားနှစ်ဆူမရှိကောင်း၊ မချွတ် မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်တူသော တပါး သောဘုရားကို ဘန်ဆင်းသည်ဟု အကြံဖြစ်ကုန်၏။

နိဒါန်း

ထိုနောင် ထိုနတ်၊ ပြုဟောအပေါင်းတို့ ကြည့်၍နေစဉ် ပင်လျှင် နိဗ္ဗိတဘုရားသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိမခိုးဘဲ သာလျှင် မျက်မှောက်တူရူအရပ်တွင် ဘန်ဆင်းအပ် သောနေရာ၌ထိုင်၏။

မြတ်စွာဘုရားအားလည်း သုံးဆဲ နှစ်ပါး သော လက္ခဏာတော်ကြီးရှိကုန်၏။ နိဗ္ဗိတ ဘုရားအားလည်း ထို့အတူ ရှိကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်မှလည်း ခြောက် ပါးသောရောင်ခြည်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗိတ ဘုရား၏ကိုယ်မှလည်း ထို့အတူ ထွက်ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်မှထွက်သော ရောင် ခြည်တို့သည် နိဗ္ဗိတဘုရား၏ကိုယ်ကို ထိခိုက် ကုန်၏။

နိဗ္ဗိတဘုရား၏ကိုယ်မှထွက်သော ရောင်ခြည် တို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်ကို ထိခိုက် ကုန်၏။

ထိုနှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ကိုယ်တော်မှ ထွက်ကုန်သော ရောင်ခြည်တို့သည် အထက်သို့ဘဝဂ် တိုင်အောင်တက်၍ တဘန်ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် နတ်၊ ပြုဟော အပေါင်းတို့၏ ဦးထက်၌သက်ဆင်းလျက် စကြဝဠာ နှမ်းဝသို့ပြေးသွားကုန်၏။ စကြဝဠာတိုက်အလုံးသည် ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော အခြင်တို့ဖြင့် ဘွဲ့အပ်သော စေတီအိမ် ကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်၏။ တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်၊ ပြုဟောအပေါင်းတို့သည် တခုသော

နိဒါန်း

ဤစကြဝဠာ၌ တစုတည်းဖြစ်ကုန်၍ နှစ်ဆူသောဘုရား
ရှင်တို့၏ ရောင်ခြည်အတွင်းသို့ဝင်၍ တည်ကုန်၏။ ။
နိဗ္ဗိတဘုရားသည် ထိုင်လျက်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏
ဗောဓိပလ္လင်၌ ကိလေသာပယ်ခြင်းကို ချီးမွမ်းပြီးလျှင်-

“ပုစ္ဆာမိ မုနိ” ပဟူတပညံ၊
တိဏ္ဍံ ပါရဂံတံ ပရိနိဗ္ဗုတံ ဌိတတ္ထံ။
နိက္ခမ္မ ဃရာ ပနုဇ္ဇ ကာမေ၊
ကထံ ဘိက္ခု သမ္မာ သော လောကေ
ပရိဗ္ဗဇေယျ”။—

စသော ဂါထာတို့ဖြင့် စရိုက်ခြောက်ပါး အားလျော်
စွာ အောက်ပါသုတ်တော်များကို ဟောကြားတော်
မူလေသည်။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ပုစ္ဆာမိ မုနိံ ပဟူတ-ပညံ၊
တိဏ္ဍံ ပါရဝံတံ ပရိနိဗ္ဗုတံ ဌိတတ္ထံ။
နိက္ခမ္မ သရာ ပနုဇ္ဇေ ကာမေ၊
ကထံ ဘိက္ခု သမ္မာ သော လောကေ-
ပရိဗ္ဗဇေယျ။ ။

၂။ ယဿ မင်္ဂလာ သမူဟတာ-
(ဣတိ ဘဂဝါ၊)
ဥပ္ပါတာ သုပိနာ စ လက္ခဏာ စ။
သ မင်္ဂလ-ဒေါသ-ဝိပ္ပဟိနော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၃။ ရာဂံ ဝိနယေထ မာနုသေသု၊
ဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု စာပိ ဘိက္ခု။
အတိက္ကမ္မ ဘဝံ သမေစ္စ ဓမ္မံ၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၄။ ဝိဝိဋ္ဌိံ ကတ္တာန ပေသုဏာတိ၊
ကောဓံ ကဒရိယံ ဇဟေယျ ဘိက္ခု။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ် ပါဠိ

အနုရောဓ-ဝိရောဓ-ဝိပ္ပဟီနော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၅။ ဟိတွာန ဝိယဉ္ဇ အပ္ပိယဉ္ဇ၊
အနု-ပါဒါယ အ-နိဿိတော ကုဟိဉ္ဇိ။
သံယောဇနိယေဟိ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၆။ န သော ဥပဓိသု သာရမေတိ၊
အာဒါနေသု ဝိနေယျ ဆန္ဒ-ရာဂံ။
သော အနိဿိတော အနညနေယျော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၇။ ဝစသာ မနသာထ ကမ္မုနာ စ၊
အ-ဝိရုဒ္ဓေါ သမ္မာ ဝိဒိတွာ ဓမ္မံ။
နိဗ္ဗာန-ပဒါတိ ပတ္တယာနော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၈။ ယော ဝိန္ဒတိ*မန္တိ နုဏ္ဏမေယျ၊
အက္ကုဋ္ဌောပိ န သန္တိယေထ ဘိက္ခု။
လဒ္ဓါ ပရ-ဘောဇနံ န မဇ္ဇေ။
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၉။ လောဘဉ္ဇ ဘဝဉ္ဇ ဝိပ္ပဟာယ၊
ဝိရတော ဆေဒန-ဗန္ဓနာ စ ဘိက္ခု။

---

* ဝန္ဒတိ (ဆဋ္ဌမု)

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ် ပါဠိ

သော တိဏ္ဏ-ကထံ ကထော-
ဝိသလ္လော၊

သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၀။ သာရုပ္ပံ အတ္တနော ဝိဒိတွာ၊
နော စ ဘိက္ခု ဟိံသေယျ ကိဉ္စိ-
လောကေ။

ယထာ တထိယံ ဝိဒိတွာ ဓမ္မံ၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၁။ ယသံာနုသယာ န သန္တိ ကေစိ၊
မူလာ စ အကုသလာ သမူဟတာသေ။
သော နိရာသော အနာသိသာနော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၂။ အာသဝ-ဒိဏော ပဟိန-မာနော၊
သဗ္ဗံ ရာဂ-ပထံ ဥပါ-တိဝတ္ထော။
ဒန္တော ပရိနိဗ္ဗုတော ဌိတတ္ထော၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၃။ သဒ္ဓေါ သုတဝါ နိယာမ-ဒသီ၊
ဝဂ္ဂ-ဂတေသု န ဝဂ္ဂသာရိ စိရော၊
လောဘံ ဒေါသံ ဝိနေယျ ပဋိဿံ၊
သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၁၂

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ် ပါဠိ

၁၄။ သံသုဒ္ဓ-ဇိနော ဝိဝဋ္ဋ-စ္ဆဒေါ၊
 ဓမ္မေသု ဝသီ ပါရဂူ အနေဇော။
 သင်္ခါရ-နိရောဓ-ဉာဏ-ကုသလော၊
 သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၅။ အတိတေသု အနာဂတေသု စာပိ၊
 ကပ္ပါတိတော အတိစ္စ-သုဒ္ဓိ-ပညော၊
 သဗ္ဗာယတနေဟိ ဝိပုမုတ္တော၊
 သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၆။ အညာယ ပဒံ သမေစ္စ ဓမ္မံ၊
 ဝိပဋ္ဌံ ဒိသ္မာန ပဟာနမာသဝါနံ။
 သဗ္ဗုပဓိနံ ပရိက္ခယာနော၊
 သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

၁၇။ အဒ္ဓါ ဟိ ဘဂဝါ တထေဝ ဧတံ၊
 ယောသောဧဝံ-ဝိဟာရိဒန္တောဘိက္ခု။
 သဗ္ဗ-သံယောဇန-ယောဂ-
 ဝိတိဝတ္တော။
 သမ္မာသော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေ
 ယျာတိ။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

လောကစွန့်ခွါပုံ-မေး

၁။ ပဟူတပညံ၊ များမြတ်ကြီးကျယ်စွာသော ပညာရှိ၊
တော်မူထသော။ တိဏ္ဍံ၊ လေးသွယ်ဩဇာ အဏ္ဏဝ
အထူးမှ ကူးထွက်တော်မူထသော။ ပါရဂုံတံ၊ နိဗ္ဗာန်
မည်မှန်း ထိုမှကမ်းသို့ ကြွလှမ်းတော်မူပြီးထသော။
ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ သဉ္စပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသ နှစ်ဝ
နှစ်တန် စံပြီးသောနိဗ္ဗာန် ရှိတော် မူထသော။
ဥတတ္ထံ၊ လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်မယိမ်း မတိမ်း
မဖယ် တည်ကြည်သောစိတ်လည်း ရှိထသော။
မုနိံ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောမုနိမည်သောဘုရား
ကို။ အဟံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှိန်နိဗ္ဗိတကိုယ်ပွားငါဘုရားသည်။
ပုစ္ဆာမိ၊ သိကြစေလိုသောအရေးဖြင့် မေးလျှောက်
ပါအံ့။ လောကော၊ ယခုပစ္စက္ခလောက၌။ ယော
ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဃရာ၊ အိမ်ရာဖွဲ့ထောင်
လူတို့ဘောင်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ခွါထွက်၍။ ကာမေ၊ ဝတ္ထု
အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပနဇ္ဇ၊ စွန့်ပစ်ပယ်နုတ်လျက်။
ဝိဟရတိ၊ နေလေ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
လောကော၊ လူ၊ နတ်၊ မြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောက
တို့ကို။ ပရိဗ္ဗုဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်
ပါအံ့နည်း။

၁၁၄ သမ္မာပရိပ္ပာဇနီယသုတ် နိဿယ

လောကီမင်္ဂလာစသည့်ပယ်ပြီးမှသာ
လောကကိုစွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၂။ ဘဂဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှိန် နိဗ္ဗိတကိုယ်ပွား အရှင်
ဘုရား။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား။ မင်္ဂ-
လာ၊ ဒိဋ္ဌံ၊ သုတ၊ မုတ ဟုဆိုအပ်သော လောကီမင်္ဂ-
လာတို့ကို။ သမူဟတာ၊ ပညာလက်ဖြင့် နုတ်ဖျက်အပ်
လေပြီ။ ဥပ္ပါတာစ၊ ဥက္ကာပုံကျ ဌာနဒိသာ မီးလောင်
ရာ၌ သာမည်၊ မသာ ရောက်လာအံ့သော အကျိုးတို့ကို
၎င်း။ သုပိနာစ၊ အိပ်မက်၏အကျိုးဆက် ပြက်ပြက်ထင်
ရှား ပြောကြားယုံမှတ်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ လက္ခဏာစ၊
အထည်ဝတ္ထုတို့ကိုကြည့်ရှုပြီးကာ ဖြစ်လာလတ္တံ့သော
အကျိုး၊ အပြစ်တို့ကို စင်စစ်မှတ်သား ယုံတတ်ခြင်းကို
၎င်း။ သမင်္ဂလဒေါသဝိပ္ပဟီနော၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ
မင်္ဂလာမှတစ်ပါး များပြားပွေလီသော လောကီမင်္ဂလာ
တို့၏မဖွယ်မရာအဖြစ်ကြောင့် ပယ်ပစ်စွန့်ခွါနိုင်သော
သဘောရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ လော-
ကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ပရိပ္ပဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်
နိုင်ပါ၏။

ဝတ္ထုအာရုံကာမဂုဏ်ရာဂပယ်ပြီးမှသာ
လောကကိုစွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၃။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မာနုသေ-
သုစ၊ လူတို့မွေ့လျှံ လူတို့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဗ္ဗေသု၊
နတ်ဘုံနတ်ရပ် မြတ်သောအာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ကာ-
မေသုစာပိ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း။ ရာဂံ၊

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် နိဿယ ၁၁၅

နှစ်သက်တွယ်တာခြင်းရှိသော ရာဂကို။ ဝိနယေထ၊
ဖြောက်လွှင့်မတွယ် ပယ်နိုင်လေပါအံ့။ သော ဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို။
သမေစ္စ၊ မဂ်ပညာဖြင့် အာရုံပြု၍။ ဘဝံ၊ သုံးပါးဘဝ
သုံးဌာနကို။ အတိတ္တဗ္ဗ၊ တဏှာမမှန် လွန်နိုင်ပါသော
ကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်
ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

အချစ်ပျက်ကြောင်းဒေါသထွက်မှုပယ်ပြီးမှသာ
လောကကိုစွန့်ခွါနိုင်ပုံ-မြေ

၄။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပေသု-
ဏာတိကောဓံ၊ အချစ်ပျက်ကြောင်း ထောင်းထောင်း
ခက်စွာ ထိုဒေါသကို။ ဝိပိဋ္ဌိကတွာ၊ မျက်နှာနောက်
ပေး အရေးမယူမူ၍။ ကဒရိယံ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား လှည့်
ဖြားခြင်းကို။ ဇဟေယျ၊ ရံခါမဖြစ် စွန့်ပစ်ရာ၏။ အနု-
ရောဓ ဝိရောဓဝိပ္ပဟီနော၊ ဆန့်ကျင်၊ မဆန့်ကျင်သော
တရားနှစ်ပါးကိုပယ်ရှားသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုသိုလ်၊
အကုသိုလ်တရားနှစ်ပါးကို ပယ်ရှားသည်ဖြစ်၍။ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လော-
ကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗ-
ဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

ဣဋ္ဌာရုံ-အနိဋ္ဌာရုံဥပါဒါနိဓသည်ပယ်ပြီးမှသာ
လောကကိုစွန့်ခွါနိုင်ပုံ-မြေ

၅။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝိယဉ္ဇ၊
မြတ်နိုးအပ်သောသဘာဝ ဣဋ္ဌာရုံကို၎င်း။ အပ္ပိယဉ္ဇ၊

မမြတ်နိုးအပ်သောသဘာဝ အနိဋ္ဌာရုံကို၎င်း။ ဟိတ္တာန၊
 စွန့်ပယ်၍။ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါန်လေးပါးကိုပယ်ရှား
 နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတခု အကုသိုလ်ကို။ အနိ-
 သိတော၊ မတွယ်မှီဘဲ။ သံယောဇနိယေဟိ၊ သံယောဇဉ်
 ဆယ်ပါးတရားတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းရှင်း၏။ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊
 လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာသုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊
 စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

ဆန္ဒရာဂနှင့် ဥပဓိခန္ဓာစွဲလမ်းမှု ပယ်ပြီးမှသာ
 လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-မြေ

၆။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာဒါ-
 နေသု၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းတတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၌။
 ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဥပဓိသု၊ ဥပဓိတရား
 တို့၌။ သာရံ၊ အနှစ်သာရဟူ၍။ နဇတိ၊ ဖောက်ပြန်စွဲယူ
 ခြင်းသို့ မရောက်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနု-
 ညနေယျော၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို သူတပါးမသိစေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနိသိတော၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကိုမမှီ
 မတွယ်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ။ လောကေ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောက
 တို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

ကံ ၃-ပါးကောင်းမွန်၍ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တမှသာ
 လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-မြေ

၇။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝစသ၊
 ဝစီကံဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ မနောကံဖြင့်၎င်း။ ကမ္မုနာစ၊

ကာယကံဖြင့်၎င်း။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်
 ကောင်းမွန်စွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးရပ် ဓမ္မမြတ်ကို။ ဝိဒိ-
 တွာ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာသိ၍။
 အဝိရုဒ္ဓေါ၊ သတ္တဝါမြင်သမျှတို့နှင့် မဆန့်ကျင်။ နိပ္ပာန-
 ပဒါဘိပတ္တယာနော၊ ပရိနိပ္ပာန် ဝင်စံခြင်း၏အကြောင်း
 ကို ကောင်းစွာတောင့်တ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ပြိဟ္မာ
 သုံးဖြာသော လောကတို့ကို။ ပရိပ္ပဇေယျ၊ စွန့်ခွါ
 ပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

လာဘရသော်လည်း တက်ကြွမှု တပ်မက်မှုမရှိမှသာ
 လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၈။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝိဒ္ဓတိ၊
 ပစ္စည်းလေးရပ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့။ မန္တိ၊ ငါသည်သာ
 လျှင် ရပါသောသူဟူ၍။ နဉ္ဇဏ္ဏမေယျ၊ မတက်မကြွရာ။
 အက္ကုဋ္ဌောပိ၊ သူတပါးတို့ ကျိန်ဆဲငြားသော်လည်း။
 န သန္ဓိယေထ၊ ကမ္မသကာကို ယုံကြည်စေရာ၏။ ဝါ၊
 ဤသူငါ့အား ကျိန်ဆဲငြားလည်း ကံအားလျော်စွာ
 ဖြစ်လိမ့်သာဟု ကမ္မသဏာနှင့်စပ်စေရာ၏။ ပရဘောဇနံ၊
 သူတပါးတို့ ကျိုးများလိုရေး ပေးကမ်းလှူဒါန်းသော
 ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရပါသည်ရှိသော်။ နမဇ္ဇေ၊
 မတပ်မမက် မနှစ်သက်ရာ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ပြိဟ္မာ
 သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိပ္ပဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်
 ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

တပ်မက်မှုအားလုံးနှင့် သတ်ဖြတ်နှောင်ဖွဲ့မှုကင်းမှသာ
လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၉။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ လောဘဉ္စ၊
ဥစ္စာ၌မက်မောသော လောဘကို၎င်း။ ဘဝဉ္စ၊ ဘဝ၌
မက်မောသော လောဘကို၎င်း။ ဝိပ္ပဟာယ၊ ဝေးစွာ
ပယ်ခွါ၍။ ဆေဒနဗန္ဓနာ၊ သတ်ဖြတ်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ။
ဝိရတော၊ ကင်းလေ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
တိဏ္ဏ ကထံ ကထော၊ ယုံမှားခြင်းအထူးကို ကူးထွက်
နိုင်အံ့။ ဝိသလ္လော၊ နှလုံးစူးဝင် ပြောင့်တံကျင် မရှိအံ့။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာ
သောလောကတို့ကို။ ပရိပ္ပဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက်
ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

အသက်မွေးမှုမှန်မြတ်၍ သစ္စာ ၄-ပါးသိမှသာ
လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၀။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္တံနော၊
မိမိအား။ သာရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် မြတ်သော
အသက်မွေးခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍။ ကိဉ္စိလောကေ၊
တစ်စုံတစ်ခုမျှသော သတ္တလောကတို့ကို။ နဟိံသေယျ၊
မညှဉ်းဆဲရာ။ ယထာတထိယံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။
မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်သစ္စာတရားကို။
သမ္မာ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဝိဒိတွာပိ*၊ သိသောကြောင့်
လည်း။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်း

* ဝိဒိတွာ (ဆဋ္ဌမှု)။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် နိဿယ

စွာ။ လောကော၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောက
တို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

အနုသယ နှင့် အကုသိုလ်မူလ တရားတို့ကို ပယ်ပြီးမှသာ
လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၁။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား။
ကေစိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ အနုသယာ၊ အနုသယ
တို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိလေကုန်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော။ မူလာ၊ မူလတရားတို့ကို။ သမူဟ-
တာသေ၊ ကောင်းစွာ နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်။ နိရာသော။ တဏှာလောဘမရှိ။
အနာသိသာနော၊ တစုံတခုသော ကာမကိုလည်း
မတောင့်တ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကော၊ လူ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာသုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါ
ပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

အာသဝံ၊ မာနစသည်ကုန်ခန်းမှ လောကကို
စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၂။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာသ-
ဝီဏော၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိ၏။ ပဟိနမာ-
နော၊ မာနအပြားကိုးပါးကို ပယ်ရှားပြီး ဖြစ်လေ၏။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ရာဂပထံ၊ ရာဂ၏အာရုံ တေဘုမ္မက
ဝင့်တရားကို။ ဥပါတိဝတ္တော၊ ပရိညာဏ်အထူးဖြင့် ကူး
မြောက်လေပြီ။ ဒန္တော၊ ဆုံးမသုတ်သင်၍ ယဉ်ကျေး
လေပြီ။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ တဆယ့်တမီး ငြိမ်းလေပြီ။
ဌိတတ္တော၊ လောကဓံကြောင့် ဘောက်ပြန်မကြံ တုန်

၁၂၀ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ် နိဿယ

လှုပ်ခြင်းမရှိပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ပြုဟွာ သုံးဖြာသော
လောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်
နိုင်ပါ၏။

အဓိဂမသဒ္ဓါနှင့် သုတစသည့်ပြည့်စုံမှု
လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၃။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓေါ၊
အဓိဂမသဒ္ဓါဟုန်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတဝါ၊ ပရမတ္ထတရား၌
များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ နိယာမဒဿီ၊ နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း ကောင်းမွန်ထက်မြက်သော မဂ်ဉာဏ်
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝဂ္ဂဂတေသု၊ မှားသော အယူရှိသော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး တရားအစုတို့၌။ န ဝဂ္ဂ-
သာရီ၊ ဝဂ္ဂအစစ်တို့၌ အနှစ်မရှိဟု ယူလေ့ရှိ၏။ ဝိရော၊
ထက်မြက်ကြီးကျယ်စွာ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ လောဘဉ္စ၊
လောဘကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပဋိသဉ္စ၊ ဒေါသ၊ တက်ကြွ
သော ပဋိသကို၎င်း။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာ၏။
သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ပြုဟွာ သုံးဖြာသော လောကတို့
ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

ကိလေသာကုန်စင် နိဗ္ဗာန်မြင်မှု လောကကို
စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၄။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သံသုဒ္ဓ-
ဇိနော၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်

ပယ်ဖျက်သော ကိလေသာရှိ၏။ ဝိဝဋ္ဌစွာဒေါ၊ ရာဂ စ
 သောအစွမ်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိ။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားတို့၌။ ဝသီ၊ လေ့လာခြင်းသို့ ကောင်းစွာရောက်
 ပြီ။ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ရောက်လေပြီ။ အနေဇော၊
 တဏှာတည်းဟူသောမြူမရှိပြီ။ သင်္ခါရနိရောဓဉာဏကု-
 သလော၊ သင်္ခါရနာမ်၊ ရုပ်တို့ ပျက်ချုပ်ရာမှန် နိဗ္ဗာန်ကို
 သိသော အရာ၌ လိမ္မာ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
 သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိပ္ပဇေယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက်
 ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

တဏှာဖြင့် ကြံစည်မှု၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့် ကြံစည်မှု ကင်းမှ
 လောကကို စွန့်ခွါနိုင်ပုံ-မြေ

၁၅။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတိ-
 တေသု၊ လွန်ခဲ့ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌၎င်း။ အနာဂတေသု
 စာပိ၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲလာလတ္တံ့သော ခန္ဓာတို့၌၎င်း။
 ကပ္ပု၊ တီတော၊ တဏှာကပ္ပ၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပကိုလွန်၏။ အတိစ္စ
 သုဒ္ဓိပညော၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 သမ္မာယတနေဟိ၊ တဆယ့်နှစ်ဖြာသော အာယတနတို့
 မှ၊ ဝိပုမုတ္တော၊ တဏှာဖြင့် ညွှတ်ခြင်းမှ လွတ်၏။ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊
 လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိပ္ပဇေ
 ယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

၁၂၂ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် နိဿယ

သစ္စာ ၄-ပါးသိပြီး ဥပဓိ ၄ပါးပယ်မှ
လောကကိုစွန့်ခွါနိုင်ပုံ-ဖြေ

၁၆။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဒံ၊ ပဒ
ဟု သမုတ်အပ်သော တခုသော သစ္စာကို။ အညာယ၊
ပုဗ္ဗဘာဂ ဝဝတ္ထာန ပညာဖြင့် ကောင်းစွာသိ၍။ ဓမ္မံ၊
သစ္စာလေးရပ် ဓမ္မမြတ်ကို။ သမေစ္စ၊ မဂ်ပညာဖြင့်
ကောင်းစွာသိ၍။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါး
တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဋံ၊ ဝဋ်ခပင်းတို့၏
ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်ပြီး၍။ သဗ္ဗ၊ ပဓိနံ၊ လေး
ပါးအပြားရှိသော ဥပဓိတရားတို့၏။ ပရိက္ခယာနော၊
ကုန်ခမ်းပျက်စီးသော သဘောရှိ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကော၊ လူ့နတ်၊
ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသောလောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ စွန့်ခွါ
ပယ်ချက် ကူးထွက်နိုင်ပါ၏။

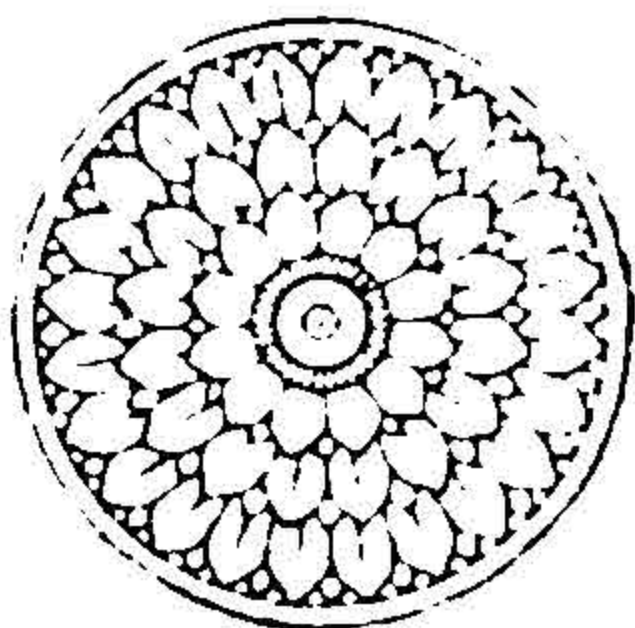
နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓ၏အနုမောဒနာ

၁၇။ ဘဂဝါ၊ သက်တော် ထင်ရှား ရှိတော်မူသော
အရှင်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အဒ္ဓါ ဟိ-အဒ္ဓါ
ဧဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ယံဝစနံ၊ အကြင် “ယဿမဂ်လာ၊
သမူဟတာ” အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်
ဆိုပြီး၍။ တဿာဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၏။ ပရိယော
သာနေ၊ အဆုံး၌ “သမ္မာသော လောကော ပရိဗ္ဗဇေ
ယျာတိ၊ ယျ” ဟူ၍။ အဝစ၊ ဆိုလေပြီ။ ဧတံ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူသောစကားသည်။ တထေဝ၊ ဟောတော်
မူတိုင်းသာ မှန်ပါ၏။ ယောသော ဘိက္ခု၊ အကြင်

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ် နိဿယ

ရဟန်းသည်။ ဧဝံဝိဟာရိ၊ ဤသို့ လောကီမင်္ဂလာကို
 ပယ်ခွါ၍ နေလေ့ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
 ဒန္တော၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်သဖြင့် ယဉ်ကျေးသည်
 ဖြစ်၍။ သဗ္ဗ သံယောဇန ယောဂဝိတိဝတ္တော၊ ခပ်သိမ်း
 သော သံယောဇန၊ ယောဂ တရားတို့ကို ပယ်ရှား ကျူး
 လွန်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ လောကေ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဖြာ
 သော လောကတို့ကို။ ပရိဗ္ဗာဇယျ၊ စွန့်ခွါပယ်ဖျက်
 ကူးထွက်နိုင်ရာ၏။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ္တံ၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပုရာဇောဒသုတ်
ပါဠိ၊နိဿယ

ပုရာဘောဒသုတ် ပါဠိ

- ၁။ ကထံ ဒဿီ ကထံ သီလော၊
ဥပသန္တောတိ ဝုစ္စတိ။
တံ မေ ဂေါတမ ပဗြူဟိ၊
ပုစ္ဆိတော ဥတ္တမံ နရံ။
- ၂။ ဝိတတဏှော ပုရာဘောဒါ(ဇုတိ ဘဝဝါ၊)
ပုဗ္ဗမန္တမနိဿိတော။
ဝေမဇ္ဈေ နုပသင်္ခေယျော၊
တဿ နတ္ထိ ပုရက္ခတံ။ ။
- ၃။ အ-က္ကောဓနော အ-သန္တာသိ၊
အ-ဝိကတ္ထိ အ-ကုက္ကုစော။
မန္တ-ဘာဏီ အနုဒ္ဓတော၊
သ ဝေ ဝါစာယတော မုနိ။ ။
- ၄။ နိရာ သတ္ထိ အနာဂတေ၊
အတိတံ နာနုသောစတိ။
ဝိဝေက-ဒဿိ ဖဿေသု၊
ဒိဋ္ဌိသု စ န နိယတိ။ ။
- ၅။ ပဋိလိနော အ-ကုဟကော၊
အ-ပိဟာလု အမစ္ဆရိ။
အ-ပွဂဗ္ဗော အ-ဇေဂုစ္ဆော၊
ပေသုဏေယျေ စ နော ယုတော။

- ၆။ သာတိယေသု အနဿာဒိ*၊
 အတိမာနေ စ နော ယုတော။
 သဏှော စ ပဋိဘာဏဝါ၊
 န သဒ္ဓေါ† န ဝိရဇ္ဇတိ။ ။
- ၇။ လာဘ-ကမျာ န သိက္ခတိ၊
 အ-လာဘေန န ကုပ္ပတိ။
 အ-ဝိရုဒ္ဓေါ စ တဏှာယ၊
 ရသေသု နာ နုဂိဇ္ဈတိ။ ။
- ၈။ ဥပေက္ခကော သဒါ သတော၊
 န လောကေ မညတေ သမံ။
 န ဝိသေသိ န နိစေယျော၊
 တဿ နော သန္တိ ဥဿဒါ။ ။
- ၉။ ယဿ နိဿယနာ နတ္ထိ၊
 ဥတွာ ဓမ္မံ အနိဿိတော။
 ဘဝါယ ဝိဘဝါယ ဝါ၊
 တဏှာ ယဿ န ဝိဇ္ဇတိ။ ။
- ၁၀။ တံ ဗြူမိ ဥပသန္တောတိ၊
 ကာမေသု အနပေက္ခိနံ။
 ဂန္ဓာ တဿ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 အ-တရိ သော ဝိသတ္တိကံ။ ။

* အနဿာဒိ။ † နသဒ္ဓေါ။(ဆဋ္ဌမူ)

- ၁၁။ န တဿ ပုတ္တာ ပဿဝေါ၊
 ခေတ္တံ ဝတ္ထု၉ ဝိဇ္ဇတိ။
 အတ္ထံ ဝါ ဝိ နိရတ္ထံ ဝါ*၊
 န တသ္မိံ ဥပ-လာဗ္ဘတိ။ ။
- ၁၂။ ယေန နံ ဝဇ္ဇါ ပုထုဇ္ဇနာ၊
 အထော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ။
 တံ တဿ အ-ပုရက္ခတံ၊
 တသ္မာ ဝါဒေသု နေဇတိ။ ။
- ၁၃။ ဝိတ-ဂေဓော အ-မစ္ဆရိ၊
 န ဥဿေသု ဝဒတေ မုနိ။
 န သမေသု န ဩမေသု၊
 ကပ္ပံ နေတိ အ-ကပ္ပိယော။ ။
- ၁၄။ ယဿ လောကေ သင်္ကံ နတ္ထိ၊
 အ-သတာ စ န သောစတိ။
 ဓမ္မေသု စ န ဂစ္ဆတိ၊
 သဝေ သန္တောတိ ဝုစ္ဆတိတိ။ ။
- ပုရာဘောဒသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* အတ္တာဝါဝိ နိရတ္တာဝါ၊ (ဆဋ္ဌမူ)

ပုရာဘေဒသုတ်နိဿယ

ဥပသန္တပုဂ္ဂိုလ်မည်ပုံမေး

၁။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမဟု ဝံသထင်ရှား အရှင်ဘုရား။
 ကထံ၊ အဘယ်သူကို။ ဒဿိ၊ အဓိပညာ ပြည့်စုံစွာ
 သောသူ ဟူ၍။ ကထံ၊ အဘယ်သူကို။ သီလော၊
 အဓိသီလ ပြည့်ဝသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ကထံ၊ အဘယ်
 သူကို။ ဥပသန္တော၊ အဓိစိတ္တ ပြည့်ဝသော တည်
 ကြည်စွာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောဆိုသင့်
 ပါသနည်း။ ဥတ္တမံ၊ ကလွန်ထူးမြတ်သော။ တံနရံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလျှောက် အပ်သော
 အရှင်ဘုရားသည်။ ဧမ၊ နိဗ္ဗိတကိုယ်ပွား ငါဘုရား
 အား၊ ပဗြုဟိ၊ အင်္ဂါရှစ်ဘော် အသံတော်ဖြင့် မြွက်
 ဘော်ထင်ရှား ဟောကြားတော် မူပါလော။

ဥပသန္တပုဂ္ဂိုလ်မည်ပုမြေ

၂။ နိဗ္ဗိတ၊ သတ္တုကပ္ပ နိဗ္ဗိတဘုရား။ ပု၊ ရှေးရှေး
 အခါ သံသရာ အဆက်ဆက်၌ ပျက်စီး လေပြီးသော။
 အန္တံ၊ အစွန်းအနား အဘို့မျှကို။ အနိဿိတော၊ ဗိုလ်တွယ်
 ခြင်း မရှိ။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ အနုပသင်္ခေယျော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟု ခေါ်
 ဆို ရေးမှတ် တပ်စွမ်းခြင်းသည်။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရက္ခတံ၊ အနာဂတ်
 ကာလ၌ စားရလတ္တံ့ဟု ရှေ့ရ တောင့်တခြင်း သည်
 လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီတတဏှော၊ ကင်းကွာပြီးသော
 တဏှာရှိသော။ ပုရာဘေဒါ၊ ကာလသုံးဖြာ၌ ပျက်စီး

ပုရာဘေဒသုတ် နိဿယ

သော ခန္ဓာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပသန္ဓေ၊ ကိလေ
သာ ခပ်သိမ်း ကုန်ငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဟော
တော် မူပေ၏။

လောကဓံတရားခံနိုင်ပု

၃။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အက္ခော
ဓနော၊ ဒေါသအမျက် လွတ်ထွက်ခြင်းမရှိ။ အသန္တာသိ၊
လိုအပ်သောလားကို မရစေကာ အကြောင်းများဖြင့်
ထင်ရှားပေါ်လွင်သော အမှုကိုပြုလေ့မရှိ။ အဝိကတ္တိ၊
သီလ အစရှိသောအရာ၌ သဒ္ဓါဆံ့လျက် တွန့်တို ဆန့်
ကျင် မရှိ။ အကုက္ကုစော၊ သို့သို့သည်သည် အတည်မကျ
ကုက္ကုစွခပ်သိမ်းမှ ကင်းငြိမ်းသော သဘောရှိ၏။ မဗ္ဗ
ဘာဏီ၊ နူးညံ့သက်သာ သိမ်မွေ့စွာသော စကားရှိ၏။
အနုဒ္ဓတော၊ တက်ကြွတုန်လှုပ် ဥဒ္ဓစ္စတရားလည်းမရှိ။
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ-ဧကန္ဓေန၊ စင်
စစ်သဖြင့်။ ဝါစာယတော၊ စောင့်ရှောက် ချုပ်တည်း
သိမ်းဆည်းသောစကား ရှိခြင်းကြောင့်။ မုနိ၊ မုနိမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အတိတ်, အနာဂတ် စိုးရိမ်မှုမရှိပု

၄။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနာ
ဂတေ၊ လာလတ် သောအရာ အနာဂတ်အဘို့၌။ နိရာ
သတ္တိ၊ တပ်မက် အာသာ တဏှာမရှိ။ အတိတံ၊ လွန်ခဲ့ပြီး
စွာအတိတ်ကာလကို။ နာနုသောစတိ၊ ဗျာပါရမ္ပိး စိုးရိမ်

၁၃၂ ပုရာဇောဒသုတ် နိဿယ

ကြောင့်ကြမရှိ။ ဖဿေသု၊ စက္ခုသမ္ပဿ အစရှိသော
တရားတို့၌။ ဝိဝေကဒဿီ၊ အတ္တမှဆိတ်၏ဟု ကြံရတတ်
သော အလေ့ရှိ၏။ ဒိဋ္ဌိသုစ၊ ဒွါသဋ္ဌိက မိစ္ဆာလဒ္ဓိတို့၌
လည်း၊ နနိယတိ၊ နှလုံးနောက်အောင် ကြံဆောင်
ယူကြီး စွဲသုံးမရှိ။

အကုသိုလ်အစားစားမပြုဝံ့ပုံ

၅။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိ
လီနော၊ အကုသိုလ်ပြုအံ့သောအချက်၌ ထက်မြက်မဝံ့
တွန့်သောစိတ်ရှိ၏။ အကုဟကော၊ အံ့ဘွယ်ဖြစ်အောင်
ကြံဆောင် ကောက်ကျစ်ခြင်းမရှိ။ အပိဟာလု၊ အလို
ပြင်းစွာ သာယာမက်မောခြင်းမှ ကင်း၏။ အမစ္ဆရီ၊
ဝန်တိုခြင်း အပြားငါးပါးမရှိ။ အပ္ပဂဗ္ဗော၊ ကြမ်းထန်း
ဖောက်ပြန်သော ကာယကံ စသည်မရှိ။ အဇေဂုစ္ဆော၊
သူတော်သူမြတ်တို့ နှစ်သက်အပ်လျက် စက်ဆုပ်အပ်
သော သဘောမရှိ။ ပေသုဏောယျ၊ မေတ္တာမသက်
အချစ်ပျက်ပြားကြောင်းစကား၌လည်း။ နောယုတော၊
ခွါရှောင်မယှဉ် ကြဉ်လေ၏။

ကာမဂုဏ်မက်မောမှုမရှိပုံ

၆။ သာတိယေသု၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ကာမဂုဏ်
တို့၌။ အနဿာဒိ၊ သာယာမက်မောခြင်းမရှိ။ အတိ
မာနေစ၊ လွန်စွာမာန်မှုခြင်း၌လည်း။ နောယုတော၊
သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင် မယှဉ်စေ။ သဏှောစ၊ နူးညံ့
သိမ်မွေ့ခြင်းလည်းရှိ၏။ ပဋိဘာဏဝါ၊ ထိုးတွင်းသိမြင်

လျှင်သောပညာရှိ၏။ နသဒ္ဓေါ၊ ရပြီးသောဂုဏ်အများ
ကို ထင်ရှားစေရန် ကြံတန်ပြောကြားသော စကားသံ
မရှိ။ နဝိရဇ္ဇတိ၊ ရာဂခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကုန် ပျက်သော
ကြောင့် နှစ်သက်တပ်မက်ခြင်းမရှိ။

လာဘ်လာဘမတောင့်တပုံ

၇။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
လောဘကများ၊ ပစ္စည်းလေးရပ် လာဘ်ကိုတောင့်တ၍။
န သိက္ခတိ၊ ပါဠိကျမ်းဂန် သင်အံခြင်းမရှိ။ အလာ-
ဘောနစ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာ မရသဖြင့်လည်း။ နကုပ္ပတိ၊
ရလိုသောအချက်ဖြင့် အမျက်မရှိ။ တဏှာယစ၊ ရမ္မက်
အာသာ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
အဝိရုဒ္ဓေါ၊ အမျက်မဝင် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ။ ရသေသုစ၊
ခြောက်ပါးရသာ အစာအာဟာရတို့၌လည်း။ နာဒု-
ဝိဇ္ဈတိ၊ ခင်တွယ်စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။

အခါခပ်သိမ်းသတိနှင့်ပြည့်စုံပုံ

၈။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပေက္ခ-
ကော၊ ဆဠင်္ဂပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံစွာ၏။ သဒေါ၊ အခါခပ်
သိမ်း။ သတော၊ ကာယာနုပဿနာအစရှိသော သတိနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ သမံ၊ ငါနှင့်တူမျှ
၏ဟူသောသဒိသမာန်ကို။ န မညတေ၊ မှတ်ထင်အောက်
မေ့ခြင်းကိုမပြု။ န ဝိသေသိ၊ ထူးလွန်၏ဟူသောအမှတ်
ကိုမပြု။ န နိစေယျော၊ ငါတို့နှင့်မမျှ ယုတ်နိမ့်ကျ၏ဟူ၍

၁၃၄   ပုရာဘေဒသုတ် နိဿယ

လည်း မာနကိုမပြု၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
ဥဿဒါ၊ ရာဂ-အစရှိသော တရားတို့၏ များပြားခြင်း
သည်။ နော သန္တိ၊ မရှိကုန်ပါ။

တဏှာဒိဋ္ဌိမစ္စံ ငြိပုံ

၉။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ နိဿယနာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာ တည်း
ဟူသော စွဲရာတရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မံ၊ အနိစ္စ၊
အသုဘ၊ အရဝ-သဘောတရားကို။ ဥ တွာ၊ သိပါသော
ကြောင့်။ ဘဝါယဝါ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ စွဲငြိရန်အကျိုးငှါ
လည်းကောင်း။ ဝိဘဝါယ ဝါ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ စွဲငြိ
ရန် အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ အနိဿိတော၊ ဒိဋ္ဌိ
တဏှာကို မမှီပါသောကြောင့်။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဏှာ၊ စွဲလမ်းတတ်စွာ တဏှာ
လောဘသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ တရံတစိ မရှိချေရာ။

အထုံးအဖွဲ့ဂန္ထ တရားမရှိပု

၁၀။ နိဗ္ဗိတ၊ အဓိဋ္ဌာနိဋ္ဌိ၊ တန်းခိုးတော်ကြောင့်
သိရသော နိဗ္ဗိတဘုရား။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုအာရုံ
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက် တွယ်တာ
သာယာခြင်းကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သော ပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိသတ္တိကံ၊ စွဲလမ်းသာယာ အားကြီး
စွာသော တဏှာကို။ အဏရီ၊ ပယ်ခွါစူးစူး ကူးမြောက်
လေပြီ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဂန္ဓာ၊
ဂန္ဓတရားတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။

ဝါ၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း ကုန်ငြိမ်းပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။
အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သားမွေးခြင်းစိုက်ပျိုးခြင်းမရှိပု

၁၁။ နိဗ္ဗိတ၊ အဓိဋ္ဌာ နိဗ္ဗိ တန်းခိုးတော်ကြောင့်သိရ
သော နိဗ္ဗိတဘုရား။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အား။ ပုတ္တာ ဝါ၊ အတြိဇ စသည်ပြားသောသားတို့
သည်လည်းကောင်း။ ပသဝေါဝါ၊ ကိုယ်ပိုင်ထိုက်ငြား
နွား၊ ကျွဲ၊ များစွာ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ န
ဝိဇ္ဇတိ-နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိပါကုန်။ ခေတ္တဉ္စ၊ ကောက်ပင်ပျိုးဘွယ်
လယ်မြေသည် လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဉ္စ၊ ဝဲမျိုးချရာ
ယာမြေသည်လည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တသ္မိ
ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၌။ အတ္ထံဝါ၊ အကျိုးတရားကို
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကောင်းကျိုးကို ပြုတတ်သော
ကောင်းမှုကုသိုလ်လည်းကောင်း။ အပိ၊ ထိုမှတပါး။
နိရတ္ထံဝါ၊ အကြောင်းတရားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊
အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုပြုတတ်သော မကောင်းမှုအကုသိုလ်
တရားကိုလည်းကောင်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအံ့သောငှါ
မထိုက်ရာပြီ။

ကံရဲ့သော်လည်းမတုန်လှုပ်ပုံ

၁၂။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ
ဒေဝမနုဿာစ၊ အကြင်နတ်၊ လူတို့သည်၎င်း။ အထော၊
ထိုမှတပါး။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာစ၊ အကြင်သာသနာ
တော်မှအပ အယူဝါဒကိုစွဲလမ်းသော ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား
တို့သည်၎င်း။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို။

ဝဇ္ဇေ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာမကင်းသည်ဖြစ်၍
 အပြစ်ရှိသောသူဟူ၍၊ အကျိုးမလို ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ကြကုန်
 ၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အား။
 တံဝါဒံ၊ ထိုအကျိုးမလို ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ကြသော ဝါဒ
 သည်။ ယေန-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပုရက္ခတံ၊
 ရှေ့ဆက်ဆံ၍ မခြံရံ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါဒေသု၊
 အကျိုးမလို ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ကြသော ဝါဒတို့၌။ နေဇတိ-န
 ကမ္ပတိ၊ နှလုံးတွေခုံ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။

ကြံ့ခိုင်မှု မရှိ၍ အကပ္ပိယ မည်ပုံ

၁၃။ မုနိ၊ မဂ်ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့် မုနိမည်သော
 ရဟန်းမြတ်သည်။ ဝိတဂေဓော၊ တွယ်တာမက်မော
 ခြင်းမှကင်းစင်၏။ အမစ္ဆရီ၊ မစ္ဆေရတရားငါးပါးသည်
 မရှိ။ ဥဿေသု၊ လွန်မြတ်သောသူတို့၌။ နဝဒတော၊
 မာနမူ၍ ဤသူထက်မြတ်၏ဟူ၍မဆို။ သမေသု၊ တူမျှ
 သင့်သောသူတို့၌။ နဝဒတော၊ အတူအမျှ သဒိသဟု
 မာနအလို ပြောဆိုခြင်းမရှိ။ သြမေသု၊ ကောင်းမှုအကျိုး
 ဘန်းခိုးမမျှ နိမ့်ယုတ်လှသောသူတို့၌လည်း။ နဝဒတော၊
 ငါသာလွန်၏ဟူ၍ မာနဖြင့်မဆို။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကပ္ပံ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဖြင့် ထွေထွေရာရာယုတ်
 မစွာကြံခြင်းသို့။ နေတိနတေ၊ ပညာဖြင့်ပယ်ဖျောက်၍
 ကျရောက်ခြင်းမရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အကပ္ပိယော၊
 အကပ္ပိယပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဝါ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဖြင့် နှစ်ဖြာ
 သောအကြံကို ပယ်လှန်သောအန္တတ္ထကြောင့် အကပ္ပိယ
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

အဂတိလေးပါးမလိုက်စားပုံ

၁၄။ နိဗ္ဗိတံ၊ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ တန်းခိုးတော်ကြောင့်
 သိရသော နိဗ္ဗိတဘုရား။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သကံ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု တဏှာထုပ်ပိုး လွှမ်းမိုး
 သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသတာစ၊ လက်တွင်း
 မျက်မှောက် မရောက်မလာ အနာဂတ်ပစ္စည်း အနည်း
 နည်းသော ပရိက္ခရာတို့၌ တပ်မက်တဏှာ မရှိပါသော
 ကြောင့်လည်း။ နသောစတိ၊ ရပါလိမ့်မည် မရမည်၌
 ကြံစည်တိတ်ခိုး စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါဒမရှိ။ ဓမ္မေသုစ၊
 တောဘုမ္မက ဓမ္မအရပ်ရပ်တို့၌။ နဂစ္ဆတိ၊ ဂတိလေးပါး
 လိုက်စားခြင်းမရှိ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 သန္တောတိ၊ ကိလေသာခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်းပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍။ ဝါ၊ တည်ကြည်စွာလှ သန္တပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သက်တော်
 ထင်ရှားမြတ်ဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေ၏။

ပုရာဘောဒသုတ္တံ၊ ပုရာဘောဒသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကလဟရိဝါဒသုတ်
ပါဠိ၊ နိဿယ

ကလဟာဝိဝါဒသုတ် ပါဠိ

၁။ ကုတော ပဟူတာ ကလဟာ ဝိဝါဒါ၊
 ပရိဒေဝ-သောကာ သဟ-မစ္ဆရာ စ။
 မာနာ-တိမာနာ သဟ ပေသုဏာ စ၊
 ကုတော ပဟူတာ တေ တံဒိဿ်-
 ဗြူဟိ။ ။

၂။ ဝိယ-ပ္ပဟူတာ ကလဟာ ဝိဝါဒါ၊
 ပရိဒေဝ-သောကာ သဟ-မစ္ဆရာ စ။
 မာနာ-တိမာနာ သဟ-ပေသုဏာ စ၊
 မစ္ဆေရ-ယုတ္တာ ကလဟာ ဝိဝါဒါ။
 ဝိဝါဒ-ဇာတေသု စ ပေသုဏာနိ။ ။

၃။ ဝိယာသု လောကသ္မိံ ကုတော-
 နိဒါနာ၊
 ယေ စာပိ လောဘာ ဝိစရန္တိ-
 လောကေ။
 အာသာ စ နိဋ္ဌာ စ ကုတော နိဒါနာ၊
 ယေ သမ္ပရာယာယ နရဿ ဟောန္တိ။ ။

၄။ ဆန္ဒာ နိဒါနာနိ ဝိယာနိ လောကေ၊
 ယေ စာပိ လောဘာ ဝိစရန္တိ-
 လောကေ။

အာသာ စ နိဋ္ဌာ စ ဣတော နိဒါနာ၊
ယေ သမ္ပရာယာယ နရဿ ဟောန္တိ။

၅။ ဆန္ဒော န လောကသ္မိံ ကုတော-
နိဒါနော၊

ဝိနိစ္ဆယာ စာပိ ကုတော ပဟူတာ။

ကောဓော မောသဝဇ္ဇေ-

ကထံကထာ စ၊

ယေ ဝါပိ ဓမ္မာ သမဏေန ဝုတ္တာ။ ။

၆။ သာတံ အသာတန္တိ ယမာဟု

လောကေ၊

တမူပနိဿာယ ပဟောတိ ဆန္ဒော။

ရူပေသု ဒိသ္မာ ဝိဘဝံ ဘဝဉ္စ၊

ဝိနိစ္ဆယံ ကုဗ္ဗတိ ဇန္တု လောကေ။

၇။ ကောဓော မောသ-ဝဇ္ဇေ ကထံ-

ကထာ စ၊

ဇတေ ပိ ဓမ္မာ ဒွယမေဝ သန္တေ။

ကထံ-ကထိ ဉ္ဇဏ ပထာယ သိက္ခေ၊

ဥတ္တာ ပဝုတ္တာ သမဏေန ဓမ္မာ။

၈။ သာတံ အသာတဉ္စ ကုတော နိဒါနာ၊

ကိသ္မိံ အသန္တေန န ဘဝန္တိ ဟေတေ။

ဝိဘဝံ ဘဝဉ္စာပိ ယမေတမတ္ထံ၊

ဇတံ မေ ပဗြုဟိ ယတော-နိဒါနံ။

- ၉။ ဖဿ-နိဒါနံ သာတံ အသာတံ၊
 ဖဿေ အသန္တေန န ဘဝန္တိ ဟေတေ။
 ဝိဘဝံ ဘဝဉ္စာပိ ယမေတမတ္ထံ၊
 ဧတံ တေ ပဗြူမိ ဣတော နိဒါနံ။ ။
- ၁၀။ ဖဿော န လောကသ္မိ ကုတော-
 နိဒါနော၊
 ပရိဂ္ဂဟာ စာပိ ကုတော ပဟူတာ။
 ကိသ္မိံ အသန္တေန န မမတ္တမတ္ထိ၊
 ကိသ္မိံ ဝိဘူတေ န ဖုသန္တိ ဖဿော။ ။
- ၁၁။ နာမဉ္စ ရူပဉ္စ ပဋိစ္စ ဖဿော၊
 ဣစ္ဆာ-နိဒါနာနိ ပရိဂ္ဂဟာနိ။
 ဣစ္ဆာယ သန္တာ န မမတ္တမတ္ထိ၊
 ရူပေ ဝိဘူတေ န ဖုသန္တိ ဖဿော။
- ၁၂။ ကထံ သမေတဿ ဝိဘောတိ ရူပံ၊
 သုခံ ဒုခဉ္စာပိ ကထံ ဝိဘောတိ။
 ဧတံ မေ ပဗြူဟိ ယထာ ဝိဘောတိ၊
 တံဇာနိယာမာတိမေမနေော အဟု။
- ၁၃။ န သညသညီ န ဝိသည-သညီ၊
 နောပိ အသညီ န ဝိဘူတ-သညီ။
 ဧဝံ သမေတဿ ဝိဘောတိ ရူပံ၊
 သညာ-နိဒါနာ ဟိ ပပဉ္စ-သင်္ခါ။

၁၄။ ယံတံ အပုစ္ဆိမှ အကိတ္တယီနော၊
 အညံတံ ပုစ္ဆာမ တာဒိဿံ ဗြူဟိ။
 ဧတ္တာဝတတံဂ္ဂံ န ဝဒန္တိ ဟောတေ၊
 ယက္ခဿ သုဒ္ဓိဉ္စ ဣဓ ပဏ္ဍိတာသေ။
 ဥဒါဟု အညဗ္ဗိ ဝဒန္တိ ဧတ္တာ။

၁၅။ ဧတ္တာဝတတံဂ္ဂိ ဝဒန္တိ ဟောကေ၊
 ယက္ခဿ သုဒ္ဓိဉ္စ ဣဓ ပဏ္ဍိတာသေ။
 တေသံ ပနေကေ သမယံ ဝဒန္တိ၊
 အနုပါဒိသေသေ ကုသလာ ဝဒါနာ။

၁၆။ ဧတေ စ ဥတူာ ဥပနိဿိတာတိ၊
 ဥတူာ မုနိ နိဿယေ သော ဝိမသိ။
 ဥတူာ ဝိမုတ္တာ န ဝိဝါဒမေတိ၊
 ဘဝါ-ဘဝါယ န သမေတိ ဝိရောတိ။
 ကလဟဝိဝါဒသုတ္တ နိဋ္ဌိတံ။

ကလဟာဝါဒသုတ်နိဿယ

ဒိုက်ရန်စသည်၏အကြောင်းရင်း-မေး

၁။ ဗုဒ္ဓိပညာ၊ များမြတ်ခိုင်ဖြိုး ကြီးသောပညာရှိတော်
 မှသောဘုရား။ ကလဟာစ၊ ကိုယ်လက်ထိပါး
 ဒိုက်ရန်များခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဝါဒါစ၊ စကားရှုံးနိုင်
 နှုတ်ပြိုင်ထိပါး ဒိုက်ရန်ပွားခြင်းတို့သည်၎င်း။ သဟ-
 မစ္ဆရာ၊ ဝန်တိုခြင်းအပြား ငါးပါးနှင့်တကွ။ ပရိ-
 ဒေဝသောကာစ၊ ဘန်ဘန်တဆို ငိုကြွေးခြင်း၊ ရှေ့
 နောက်အရေး ကြံတွေးသောက များပါရပွားခြင်း
 တို့သည်၎င်း။ ကုတော၊ အဘယ်တရားကြောင့်။
 ပဟူတာ၊ များစွာဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ သဟပေသု
 ဏာစ၊ ချစ်ခင်ကွဲပျက် နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော
 ပိသုဏဝါစနှင့်တကွ။ မာနာတိမာနာ၊ ကဲလွန်
 စွာသောမာနတို့သည်၎င်း။ ကုတော၊ အဘယ်
 တရားကြောင့်။ ပဟူတာ၊ များပြားစွာလှဖြစ်ကုန်ကြ
 သနည်း။ ဣဃံ၊ သိလိုသော အကြောင်းဖြင့်
 တောင်းပန် တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်း
 တရားကို။ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မြူဟိ၊ ဟော
 ကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဘာ
 ဝနာမယ နိဗ္ဗိတဘုရားသည် လျှောက်ထားလေ၏။

ဒိုက်ရန်စသည်၏အကြောင်းရင်း-ဖြေ

၂။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာမယ နိဗ္ဗိတဘုရား။ လော
 ကေ၊ လောက၌။ ကလဟာစ၊ ကိုယ်လက်ထိပါး ဒိုက်ရန်
 များခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဝါဒါစ၊ စကားရှုံးနိုင် နှုတ်
 ပြိုင်ထိပါး ဒိုက်ရန်ပွားခြင်းတို့သည်၎င်း။ ပိယပ္ပဟူတာ၊

ချစ်ခင်နှစ်သက် စုံမက်ခြင်းများသောကြောင့်။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်တတ်ကုန်ပါ၏။ သဟမစ္ဆရာဝန်တို့ခြင်းအပြား ငါး
 ပါးနှင့်တကွကုန်သော။ ပရိဒေဝသောကာ၊ ဘန်ဘန် တ
 ဆို ငိုကြွေးခြင်း ရှေ့၊ နောက်အရေ၊ ကြံတွေးသောက
 ဗျာပါရပွားခြင်းတို့သည်။ ကလဟာဝိဝါဒါ၊ ကလဟာဝိ
 ဝါဒတို့ကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လေကုန်ပါ၏။ သဟပေသု
 ဏာစ၊ ချစ်ခင်ကွဲပျက် နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော ပိသုဏ
 ဝါစာနှင့်တကွသော။ မာနာတိမာနာ၊ ကဲလွန်စွာသော
 မာနတို့သည်။ မစ္ဆေရယုတ္တာ၊ မစ္ဆေရနှင့်သာ ယှဉ်လေ
 ကုန်ပါ၏။ ဝိဝါဒဇာတေသု၊ ကိုယ်၊ နှုတ်နှစ်ပါး ခိုက်ရန်
 များလစ် ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်။ ပေသုဏာနိစ၊ ပိသု
 ဏာဝါစာတို့သည်လည်း။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်လေကုန်ပါ၏။

နှစ်သက်ခြင်းစသည်၏ အကြောင်းရင်း--မေး

၃။ ဗုဒ္ဓိပညာများမြတ်ခိုင်ဖြိုး ကြီးသော ပညာရှိတော်
 မူသောဘုရား။ လောကေ၊ လောက၌။ ပိယာ
 သု၊ နှစ်သက်ဘွယ်အစု ဝတ္ထုအပေါင်းတို့၌။ ကုတော
 နိဒါနာ၊ အကြောင်းရင်းကား အဘယ် တရားတို့
 နည်း။ ယေဝါပိ ရာဇာနော၊ စိုးရအသင်း မင်း
 အစရှိသောသူတို့သည်။ လောဘာ၊ လိုရာလိုက်စား
 လောဘများကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ မရပ်မတည် လှည့်
 လည် သွားလာကုန်၏။ အာသာစ၊ မရက်မစက်
 တပ်မက်သော အသာသည်၎င်း။ နိဋ္ဌာစ၊ လိုရာ သီး
 သီး ပြီးပြည့်ကုံလုံ အကြောင်းစုံခြင်းသည်၎င်း။
 ကုတောနိဒါနာ၊ အကြောင်းရင်းကား အဘယ်တ
 ရားတို့နည်း။ နရဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား။ ယေ၊
 အကြင်အကျိုးတရားတို့သည်။ သမ္မရာယာယ၊ တမ

လွန်အခါ သံသရာ၌ ရပါခြင်းငှါ။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တေ သမ္မရာယိကာ၊ ထိုသံသရာ၌ ရပါအံ့ သော အကျိုးတရားဘို့သည်။ ကုတောနိဒါနာ၊ အ ကြောင်းရင်းကား အဘယ် တရားတို့နည်း။

နှစ်သက်ခြင်းစသည်၏ အကြောင်းရင်း-ဖြေ

၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ပိယာနိ၊ ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်။ ဆန္ဒာနိဒါနာနိ၊ တွယ်တာ ကြံရှု ပြုလိုကာမျှ ဆန္ဒသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ယေစာပိ ရာဇာနော၊ အကြင်စိုးရပင်းသင်း မင်းပြုကြ သော သူတို့သည်လည်း။ လောဘာ၊ လိုရာလိုက်စား လောဘများကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာကြ ကုန်၏။ တေစာပိ ရာဇာနောလောဘာ၊ ထိုမင်း အစရှိ သည်တို့၏လောဘတို့သည်လည်း။ ဣတောနိဒါနာ၊ ဆန္ဒ သာလျှင် အကြောင်းရှိပါကုန်၏။ အာသာစ၊ မရက်မ စက် နှစ်သက်သော အာသာသည်၎င်း။ နိဋ္ဌာစ၊ ထွေ ရာသီးသီး ပြီးပြည့်ကုံလုံ အလို၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ နရဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား။ သမ္မရာယာယ၊ တမလွန် အခါ သံသရာ၌ရပါခြင်းငှါ။ ယေသမ္မရာယိကာ၊ အ ကြင်သံသရာ နောင်အခါ၌ ပြည့်စုံပါအံ့သော အကျိုးတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသမ္မရာယိကာ၊ ထိုသံသရာ၌ ပြည့်စုံပါအံ့သော အကျိုးတရားတို့သည်။ ဣတောနိဒါနာ၊ ဤဆန္ဒသာလျှင် အကြောင်းရင်း ဖြစ် ကုန်၏။

ဆန္ဒစသည်၏အကြောင်းရင်း-မေး

၅။ လောကသ္မိံ၊ လောကဉ္စ။ ဆန္ဒောနု၊ ဆန္ဒတရားသည် ကား။ ကုတော နိဒါနော၊ အဘယ်လျှင်အကြောင်းရှိ သနည်း။ ဝိနိစ္ဆယာစာပိ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာတို့ဖြင့် နှစ်ဖြာ နှစ်ရပ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ကုတောပဟူ တာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ များစွာဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကောဓောစ၊ မျက်ကြိတ်ကိုးတန် ညှိုးထားရန်သည် ၎င်း။ မောသဝဇ္ဇဉ္ဇ၊ မိုက်မဲမှေးညစ် ထိုအပြစ်သည် ၎င်း။ ကထံကထာစ၊ ထိုထိုဤဤ အလီလီများ ယုံမှား ခြင်းသည်၎င်း။ ယေဝါပိ၊ အကြင်အကုသိုလ်အစု မ ကောင်းမှုတရားတို့သည်လည်း။ သမဏေန၊ သမဏ မည်ရ မြတ်ဗုဒ္ဓသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောဖော်မြွက်ဟ မိန့် တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေဝါပိဓမ္မာ၊ ထိုထိုအကုသိုလ် အစု မကောင်းမှု တရားတို့သည်လည်း။ ကုတော နိဒါနော၊ အဘယ်လျှင်အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း။

ဆန္ဒစသည်၏အကြောင်းရင်း-ဖြေ

၆။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ သာတံ၊ နှစ်သက်တွယ် တာ သာယာအပ်၏ဟူ၍၎င်း။ အသာတံ၊ ဆန္ဒမပါမသာ ယာအပ်သည်ဟူ၍၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်နှစ်ပါးသော တရားသဘောကို။ အာဟု၊ ပြောဆို မှတ်သားကြကုန်၏။ တံဒွယံ၊ သာတံ၊ အသာတံ နှစ်ဝ သော သဘာဝအစုကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီရာစွဲမှု အကြောင်းပြု၍။ ဆန္ဒော၊ ဗလဝဆန္ဒသည်။ ပဟောတိ၊ တိုးပွားကြီးလစ်ဖြစ်ပေါ်ရာ၏။ ရူပေသု၊ ရုပ်တရားတို့၌။ ဝိဘဝဉ္စ၊ ပွားစီးမတတ် ပျက်ပြားခြင်းကို၎င်း။ ဘဝဉ္စ၊

ကလဟဝိဝါဒသုတ် နိဿယ

ပွားစီးကဲသစ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို၎င်း။ ဒိသွာ၊ သိမြင်
သောကြောင့်။ လောကော၊ လောက၌။ ဇန္တု၊ သတ္တဝါ
အစုသည်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာဖြင့် နှစ်ဖြာ နှစ်ရပ်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကုရုတေ၊ ပြုတတ်၏။

၇။ ဒွယ မေဝ၊ သာတ၊ အသာတ နှစ်ဝသော
တရားတို့သည်သာလျှင်။ သန္တေ၊ သတ္တဝါ အများတို့၌
ထင်ရှားရှိခဲ့သော်။ ကောဓော၊ မျက်ကြုတ်ကိုးတန်
ညှိုးထားရန်သည်၎င်း။ မောသဝဇ္ဇဉ္ဇ၊ မိုက်မဲမှေးငြစ်
ထိုအပြစ်သည်၎င်း။ ကထံကထာ၊ ထိုထို၌၌ အလီလီ
များ ယုံမှားခြင်းသည်၎င်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်
ရာ၏။ ကထံကထိ၊ ထိုထို၌၌ အလီလီများ ယုံမှား
ခြင်းရှိသောသူသည်။ ဉာဏပထာယ၊ သိပါရခြင်းအကျိုး
ငှါ။ သိက္ခေ၊ သင်ကြားအားထုတ်ရာ၏။ သမဏေန၊
သမဏမည်ရ မြတ်ဇီနသည်။ ဧတေဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော
တရားတို့ကို။ ဥ တွာ၊ သိမြင်တော်မူပြီးဖြစ်၍သာလျှင်။
ပဝုတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့် ဟောကြားအပ်ကုန်၏။

သုခ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းရင်း - မေး

၈။ သာတဉ္စ၊ သာတဓမ္မသုခသည်၎င်း။ အသာတဉ္စ၊
အသာတဓမ္မ ဒုက္ခသည်၎င်း။ ကုတော နိဒါနာ၊
အဘယ်တရားကြောင့် ဖြစ်ပွားသနည်း။ ကိသ္ဓိံ၊
အဘယ်မည်သောတရားသည်။ အသန္တေ၊ ထင်ရှား
မရှိခဲ့သော်။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသာတ၊ အသာတ
နှစ်ဝသောတရားတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်လာဘဲ
ပြတ်စဲပါအံ့လော။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အ
ကြောင်းတရား ထင်ရှားရှိခဲ့သော်။ ဝိဘဝံဘဝဉ္စ၊

၁၅၀ ကလဟဝိဝါဒသုတ် နိဿယ

ပျက်စီးခြင်း၊ တိုးပွားခြင်းဟူသော။ ယမေတမတ္ထိ-
ယံတေံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဗြူဟိ၊
ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ဟောကြားတော်မူပါလော။

သုခ ဒုက္ခ၏အကြောင်းရင်း-ဖြေ

၉။ သဒတံစ၊ သာတဖြစ်သော သုခဝေဒနာသည်
၎င်း။ အသာတံစ၊ အသာတဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာသည်
၎င်း။ ဖဿနိဒါနံ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းရှိ၏။
ဖဿေ၊ ဖဿဟူသောနိဒါနသည်။ အသန္တေ၊ ထင်ရှား
မရှိခဲ့သော်။ ဧတေ၊ သာတ၊ အသာတ သုခ၊ ဒုက္ခတို့သည်။
နဘဝန္တိ၊ တရံတဆစ်မျှ မဖြစ်ကြကုန်။ ဣတော နိဒါနံ၊
ဤဖဿဟူသော ကာရဏရှိသော။ ဝိဘဝံ ဘဝဉ္စ၊
ပျက်ပြားခြင်း၊ တိုးပွားခြင်းဟူသော။ ယမေတမတ္ထိ-
ယံ တေံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ
အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ တေ၊ ဘာဝနာမယ နိဗ္ဗိတဘုရား
အား။ ပဗြူမိ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ငါ့ဟောကြားပေ၏။

ဖဿစသည်၏အကြောင်းရင်း-မေး

၁၀။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ နိဒါနော၊ အကြောင်း
ဟူသမျှသည်။ ဖဿောနု၊ ဖဿတရားသာလော။
ပရိဂ္ဂဟာစာပိ၊ ငါ့ဥစ္စာဟုအာသာကြီးကြီးသိုမှီးခြင်း
သည်လည်း၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
ပဟူတာ၊ များစွာတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။
ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ အသန္တေ၊ ထင်ရှား
စွာဘိမရှိခဲ့သော်၊ မမတ္ထံ၊ မြတ်နိုးခြင်းသဘောသည်။
အတ္ထိနု၊ ရှိပါဦးမည်လော။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရား

ကလဟဝိဝါဒသုတ် နိဿယ

သည်။ ဝိဘူတေ၊ ထင်ရှားစွာရှိခဲ့သော်။ ဖဿာ၊
ဖဿ တရားတို့သည်။ နဖုသန္တိ၊ မတွေ့မထိပေကုန်
သနည်း။

ဖဿစသည်၏ အကြောင်းရင်း-ဖြေ

၁၁။ လောကေ၊ လောက၌၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တရားကို
၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရားကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ အမှီတံကဲ အစွဲပြု၍။
ဖဿော၊ စက္ခုအစရှိသောဖဿသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။
ပရိဂ္ဂဟာနိ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု အာသာကြီးကြီး သိုမှီးခြင်းတို့
သည်လည်း။ ဣစ္ဆာနိဒါနာနိ၊ အလိုဆန္ဒသာအကြောင်း
ရှိကုန်ပါ၏။ ဣစ္ဆာယ၊ ထိုနာမ်၊ ရုပ် နှစ်ဖြာ၌ ဣစ္ဆာ
တရားသည်။ နသန္တာ၊ ထင်ရှားအလျော် မဖြစ်ပေါ်ခဲ့
သည်ရှိသော်။ မမတ္တံ၊ မြတ်နိုးခြင်း သဘောသည်။
နအတ္တိ၊ မရှိ။ ရူပေ၊ ရုပ်တရားသည်။ ဝိဘူဟေ၊ ထင်
ထင် ရှားရှား ပျက်ပြားလတ်သည် ရှိသော်။ ဖဿာ၊
စက္ခု-အစရှိသောဖဿတို့သည်။ နဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိခြင်း
ငှါမရပါကုန်။

ရုပ်ကင်းကွာခြင်း၏ အကြောင်းရင်း-မေး

၁၂။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သမေတဿ၊
ကျင့်ကြံဖွေရှာ အားထုတ်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရူပံ၊
ရုပ်တရားသည်။ ဝိဘောတိ၊ ချုပ်ပျက် ကင်းကွာ
မဖြစ်ပါသနည်း။ သုခဉ္စ၊ ဣဋ္ဌကန္တဖြစ်သော သုခရုပ်
သည်၎င်း။ ဒုခဉ္စ၊ အနိဋ္ဌအကန္တ ဖြစ်သော ဒုက္ခ
ရုပ်သည်၎င်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိဘောတိ၊
ချုပ်ပျက်ကင်းကွာ မဖြစ်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြင်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိဘောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊
ထိုအကြောင်းဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတံ၊ ဤသုခ-

၁၅၂ ကလဟဝိဝါဒသုတ် နိဿယ

ဒုက္ခ ရုပ်တရားတို့၏မဖြစ်ခြင်းကို။ ပဗြူဟိ၊ပိုင်းပိုင်း
ခြားခြား ဟောကြားပါလော။ တဉ္စ၊ ထိုရုပ်တရား
ကိုလည်း။ ဇာနိယာမ၊ ပိုင်းခြား ဝ-န၊ သိလိုလှပါ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊စိတ်သည်
အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့၏။

ရုပ်ကင်းကွာခြင်း၏ကြောင်းရင်း-ဖြေ

၁၃။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သည
သည်၊ ပြုကတေ့အား သညာကင်းသည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဝိသညသည်၊ ရုပ်ကိုအာရုံပြုပါသောသညာရှိသည်
လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသည်၊ သညာပျက်သော
နိရောဓသမာပတ်အစဉ်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၊ သညာ
ကင်းပျက်သော အသညသတ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောပိ
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဘူတသည်၊ ရူပသညာ ကင်းကွာ
ချုပ်ပသော အရူပဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဟော
တိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမေတဿ၊ အရူပဘုံရောက်
လျက် မဂ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရူပံ၊
ရုပ်တရားသည်။ ဝိဘောတိ၊ ချုပ်ပျက်ကင်းကွာ မဖြစ်
ပါသည်သာတည်း။ ပပဉ္စသင်္ခါ၊ သံသရာဝဋ် အစဉ်ကို
ခွဲထွင်တတ်သောသတ္တိရှိကုန်သော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊
အားဖြင့် သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ သညာနိဒါနာ
ဟိ-သညာနိဒါနာဝေ၊ သညာတရားသည်သာလျှင် ရှေ့
သွားအကြောင်းအမှီကောင်းမည်ကုန်သည်သာတည်း။

အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပုံ-မေး

၁၄။ ဗုဒ္ဓိပည၊ ဗျားမြတ်ခိုင်ဖြိုး ကြီးသော
ပညာရှိတော်မူသောဘုရား။ ယံတံအတ္ထံ၊ အကြင်အ

နက်ကို။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အပုစ္ဆိမ္မာ။ မေး
 လျှောက်ရ ပါကုန်ပြီ။ နော။ အကျွန်ုပ်တို့အား။
 အကိတ္တယိ။ ဖြေကြားတော်မူပေပြီ။ အညံ။ တပါး
 သောတရားကို။ ပုစ္ဆာမ။ မေးလျှောက်ပါကုန်ဦးအံ့။
 ဣဿံ။ သိလိုရန်အကြောင်းဖြင့် တောင်းပန်ပါ၏။
 တံ။ ထိုတပါးသောတရားကို။ မြူဟိ။ ဟောတော်
 မူပါလော။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤသို့သော အရူပသမာ
 ပတ်ကို ရလတ်ခါမျှဖြင့်။ ဧတေ။ ထိုရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား
 တို့သည်။ အဂ္ဂံ။ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝါ။ အမြတ်ဆုံးဟူ၍
 ဝဒန္တိနု။ ဆိုကြကုန်သလော။ ဣဓ။ ဤအရူပသမာ
 ပတ်ကိုရကာမျှ၌။ ယက္ခဿ။ သတ္တဝါအား။ သုဒ္ဓိံ။
 ကိလေသာအညစ်မှ စင်စင်လွတ်ကင်းခြင်းကို။ ပဏ္ဍိ
 တာ။ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိနု။ ဆိုပါကုန်သ
 လော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ် မူကား။ ဧတ္ထော။
 ထိုအရူပသမာပတ်မှ။ အညဗ္ဗိ။ တပါးသော တ
 ရား ကိုလည်း။ ဝဒန္တိနု။ ကိလေသာတို့ ကင်းကွာ
 ပျက်ပြားကြောင်း တရားဟူ၍ ဟောကြားမြက်ချို
 ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။
 လျှောက်ဆို လေ၏။

အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပုံ-ဖြေ

၁၅။ နိဗ္ဗိဟ။ ဘာဝနာမယ နိဗ္ဗိတဘုရား။ ဧကေ။
 ငါ၏သာသနာ မဟာသမယမှ တပါးသော ရဟန်း၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤအရူပသမာပတ်ကို
 ရကာမျှဖြင့်။ အဂ္ဂံ။ အကဲအမြတ်ဟူ၍။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကြ
 ကုန်၏။ ဣဓ။ ဤအရူပသမာပတ်ကိုရခြင်း၌။ ယက္ခ
 ဿ။ သတ္တဝါအား။ သုဒ္ဓိံ။ ကိလေသာအပြစ်စင်ကြယ်

၁၅၄ ကလဟဝိဝါဒသုတ် နိဿယ

ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသူ လူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧကေပန၊ အချို့သော ပညာရှိတို့
 သည်ကား။ တေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သမယံ၊
 အယူဝါဒ မျှသာဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကုသ
 လာ၊ ပညာအရာ၊ လိမ်မာစွာသော ဆရာအချို့တို့သည်၊
 အနုပါဒိသေသေ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံယူမှသာလွန်ကဲစွာမြတ်၏ဟူ၍။ ဝဒါနာ၊ ဟောတော်
 မြက်ဟ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၁၆။ ဧတေ၊ လောကီသမာပတ်သို့ ရောက်ရုံမျှ
 ဖြင့် အညပညတ် အလုံးစုံတို့ထက်အထွင်အမြတ်ဟူ၍
 အလိုရှိသောထိုသူတို့သည်ကား။ ဥပနိဿိတာတိ၊ ဒိဋ္ဌိတ
 ကျာကို ခိုပါကုန်၏ဟူ၍။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သောမုနိ၊
 ထိုရဟန်းမြတ်သည်ကား။ နိဿယေ၊ ဧကန္တအားဖြင့်
 ဥပနိဿယ ဖြစ်ပါသောလောကုတ္တရာ တရား၌လည်း။
 ဥ တွာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ကောင်းစွာသိ၍။ ဝိမံသိ၊ အနိစ္စ၊
 အသုဘ၊ အရဝ အစရှိသောအရာကို သိစွမ်းနိုင်သော
 အရာဖြင့်။ ဥ တွာ၊ သိသောကြောင့်။ ဝိမုတ္တော၊ သုံးပါး
 သောဝဋ်မှလွတ်ကင်း၏။ ဝိရော၊ ပညာရှိသည်။ ဝိဝါဒံ၊
 ငြင်းခုံခြင်းသို့။ န တေ၊ မရောက်။ ဘဝါဘဝါယ၊ ယုတ်
 သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝသို့ ရောက်ရပါလိုသောငှါ။
 နသမေတိ၊ ကြိမ်ကြိမ်ဘန်ဘန် ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း
 သို့မရောက်။

ကလဟဝိဝါဒသုတ္တံ၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

စူဠဗျူဟသုတ်
ပါဠိ၊ နိဿယ

စူဠဗျူဟသုတ် ပါဠိ

- ၁။ သင်္ကံ သင်္ကံ ဒိဋ္ဌိ-ပရိဗ္ဗသာနာ၊
 ဝိဂ္ဂယ နာနာ ကုသလာ ဝဒန္တိ။
 ယော ဧဝံ ဇာနာတိ သ ဝေဒိ ဓမ္မံ၊
 ဣဒံ ပဋိက္ခောသမကောဝလိ သော။
- ၂။ ဧဝမ္ပိ ဝိဂ္ဂယ ဝိဝါဒယန္တိ၊
 ဗာလော ပရော အက္ကုသလောတိ-
 စာဟု။
 သစ္စော န ဝါဒေါ ကတမော ဣ-
 မေသံ၊
 သဗ္ဗေဝ ဟိမေ ကုသလာ ဝဒါနာ။
- ၃။ ပရဿ စေ ဓမ္မမနာနုဇာနံ၊
 ဗာလော မဂေါ ဟောတိ နိဟိန-
 ပညော။
 သဗ္ဗေ ဝ ဗာလာ သု နိဟိန-ပညာ၊
 သဗ္ဗေပိမေ ဒိဋ္ဌိ-ပရိဗ္ဗသာနာ။ ။
- ၄။ သန္တိဋ္ဌိယာ စေဝ န ဝိဝါဒိတာ၊
 သံသုဒ္ဓ-ပညာ ကုသလာ မုတိမာ။
 န တေသံ ကောစိ ပရိဟိန-ပညော။
 ဒိဋ္ဌိ ဟိ တေသမ္ပိ တထာ-သမတ္တာ။

၅။ န ဝါဟမေတံ တထိယန္တိ ဗြူမိ၊
 ယမာဟု ဗာလာ မိထု အညမညံ။
 သကံ သကံ ဒိဋ္ဌိမကံသု သစ္စံ၊
 တသ္မာ ဟိ ဗာလောတိ ပရံ ဒဟန္တိ။

၆။ ယမာဟု သစ္စံ တထိယန္တိ ဧကေ၊
 တမာဟု အညေ တုန္တံ မုသာတိ။
 ဧဝ ဗြူ ဝိဂယု ဝိဝါဒယန္တိ၊
 ကသ္မာ န ဧကံ သမဏာ ဝဒန္တိ။ ။

၇။ ဧကံ ဟိ သစ္စံ န ဒုတိယမတ္ထိ၊
 ယသ္မိံ ပဇာ နော ဝိဝဒေ ပဇာနံ။
 နာနာ တေ သစ္စာနိ သယံ ထုနန္တိ၊
 တသ္မာ န ဧကံ သမဏာ ဝဒန္တိ။ ။

၈။ ကသ္မာ န သစ္စာနိ ဝဒန္တိ နာနာ၊
 ပဝါဒိယာသေ ကုသလာ ဝဒါနာ။
 သစ္စာနိ သုတာနိ ဗဟူနိ နာနာ၊
 ဥဒါဟု တေ တက္ကမနုဿရန္တိ။ ။

၉။ န ဟေဝ သစ္စာနိ ဗဟူနိ နာနာ၊
 အညတြ သညာယ နိစ္စာနိ လောကေ။
 တက္ကန္တ ဒိဋ္ဌိသု ပကပ္ပယိတွာ၊
 သစ္စံ မုသာတိ ဒွယ-ဓမ္မမာဟု။ ။

၁၀။ ဒိဋ္ဌေ သုတေ သီလဝတေ မုတေ ဝါ၊
 ဧတေ စ နိဿာယ ဝိမာန-ဒဿိ။

စူဠဗျူဟသုတ် ပါဠိ

ဝိနိစ္ဆယေ ဌတွာ ပဟဿမာနော၊
ဗာလော ပရော အက္ကုသလောဝံတိ-
စာဟ။ ။

၁၁။ ယေနော ဗာလောဝံတိ ပရံ ဒဟာတိ၊
တေ နာတုမာနံ ကုသလော-တိ-
စာဟ။

သယမတ္တနာ သော ကုသလာ-
ဝဒါနော၊
အညံ ဝိမာနေတိ တဒေဝ ပါဝ။ ။

၁၂။ အတိသာရ-ဒိဋ္ဌိယာဝ သော-
သမတ္တော၊
မာနေန မတ္တော ပရိပုဏ္ဏမာနိ။
သယမေဝ သာမံ မနသာဝံတိ-
သိတ္တော၊
ဒိဋ္ဌိ ဟိ သာ တဿ တဏာ သမတ္တာ။

၁၃။ ပရဿ စေ ဟိ ဝစသာ နိဟီနော၊
တုမော သဟာ ဟောတိ နိဟီန-
ပညော။
အထံ စေ သယံ ဝေဒဂူ ဟောတိ-
ဒီရော၊
န ကောစိ ဗာလော သမဏေသု-
အတ္ထိ။ ။

၁၄။ အညံ ဣတော ယာဘိဝဒန္တိ ဓမ္မံ၊
 အပရဒ္ဓါ သုဒ္ဓိမကေဝလီ တေ။
 ဧဝ မ္ဗိ တိတ္ထျာ ပုထုသော ဝဒန္တိ၊
 သဒ္ဓိဋ္ဌိ-ရာဂေန ဟိတေဘိရတ္တာ။ ။

၁၅။ ဣဓေဝ သုဒ္ဓိံ ဣတိ ဝါဒယန္တိ၊
 နာဗညေသု ဓမ္မေသု ဝိသုဒ္ဓိမာဟု။
 ဧဝ မ္ဗိ တိတ္ထျာ ပုထုသော နိဝိဋ္ဌာ၊
 သကာယနေ တတ္ထ ဒဋ္ဌံ ဝဒါနာ။ ။

၁၆။ သကာယနေ ဝါ ဝိဒဋ္ဌံ ဝဒါနော၊
 ကမေတ္ထ ဗာလောတိ ပရံ ဒဟေယျ။
 သယံဝ သော မေဂေမာဝဟေယျ၊
 ပရံ ဝဒံ ဗာလမသုဒ္ဓိ-ဓမ္မံ။ ။

၁၇။ ဝိနိစ္ဆယေ ဌတွာ သယံ ပမာယ၊
 ဥဒ္ဓံသ လောကသ္မိံ ဝိဝါဒမေတိ။
 ဟိတွာန သဗ္ဗာနိ ဝိနိစ္ဆယာနိ၊
 န မေဂံ ကုဗ္ဗတိ ဇန္တု-
 လောကေတိ။ ။

စူဠဗျူဟသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

စူဠဗျူဟသုတ် နိဿယ

ဝါဒရေးရာ ငြင်းခုံ တတ်သူများ အကြောင်း - မေး

၁။ အသံသယ၊ ယုံမှားသင်္ကာ ကင်းကွာတော်မူပြီး
သောဘုရား။ သင်္ကာ သင်္ကာ ဒိဋ္ဌိ၊ မိမိမိတို့၏အယူ
ကို။ ပရိဗ္ဗသာနာ၊ နှလုံးမူလျက် စွဲယူသောသူတို့
သည်။ နာနာ၊ အသီးအခြား။ ဝိဂ္ဂယ၊ သက်ဝင်ကုန်
လျက်။ ကုသလဝတိ၊ ငါတို့သာလိမ္မာကုန်၏ဟူ၍။
ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
ဧဝံ ဇာနဝတိ။ ငါတို့ပမာ သိလေပါ၏။ သ-သော၊
ထိုငါတို့ပမာ သိပါသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်
သောသဘောကို။ ဝေဒိ၊ သိသည်မည်ပေ၏။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ငါတို့သိသောအယူသ
ဘောကို။ ပဋိက္ခောသံ၊ ပယ်လှန်တားမြစ်၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ အကေဝလီ၊ အကုန်အစင်
သိမြင်သည်မဟုတ် သူယုတ်ကြီးမည်ချေ၏။

၂။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိဂ္ဂယ၊ သက်ဝင်ကုန် လျက်။
ဝါဒယန္တိ၊ ငြင်းခုံတတ်ကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤလူ
အပေါင်းတို့တွင်။ ပရော၊ ငါတို့မှတစ်ပါးသောလူ
အများသည်။ ဗာလော၊ သူမိုက်ချည်းတည်း။ အက္ကံ၊
သလော၊ မလိမ်မာသောသူတည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်း။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤငြင်းခုံသူတို့
တွင်။ ကတမော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇာတုဧက-
န္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သစ္စော၊ ငါတို့၏စကားသာ
ဟုတ်မှန်စွာ၏ဟူ၍။ ဝါဒေါန၊ ဆိုနိုင်ပါအံ့နည်း။
သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူ
တို့သည်။ ကုသလာ၊ လိမ်မာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒါ-
နာ၊ ဆိုတတ်ကုန်သလော။

ပညာမဲ့ငြင်းခုံ တတ်ပုံ-ဖြေ

၃။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ခံမ္ဘိ၊ အယူဖြစ်သောသဘောကို။ အနာနုဇာနိ-အနာနုဇာနန္တော၊ လျော်စွာမသိသော။ နိဟီနပညော၊ ပညာမှယုတ်သော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ မဂေါ၊ သားမိုက်ပမာ တူချေပါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံကုန်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာလာသု၊ သူမိုက်တို့ကြောင့်။ နိဟီနပညော၊ သူတထူးပါ ပညာမှဆုတ်ယုတ်ကြကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိပရိဗ္ဗသနာ၊ ခိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုသာ ပြင်းစွာနှလုံးမူကြကုန်၏။

အရိယာတို့ မငြင်းခုံ တတ်ပုံ-ဖြေ

၄။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာမယဖြစ်သော နိဗ္ဗိတဘုရား။ သံသုဒ္ဓပညာ၊ စင်ကြယ်ထက်သန်စွာသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ မုတိမာ၊ သဗ္ဗညုတ ဇိနခေါင်ဖျားဘုရားဟုတ်တံ မဟုတ်တံကို ကြံဆနှိုင်းညှိ သိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိဋ္ဌိယာစေဝ၊ ကောင်းစွာသိမြင်နိုင်သော ပညာကြောင့်သာလျှင်။ ဝိဝဒါတာ၊ ငြင်းခုံခြင်းများသော စကားကိုဆိုကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာသာဝကတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်မျှ။ ပရိဟီနပညော၊ ယုတ်နိမ့်လှစွာ ပညာကင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေသံပိ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ ဒိဋ္ဌိဟိ၊ ပညာ

အမည်ရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့်။ တထာ သမတ္တာ၊
ဟုတ်မှန်တိုင်းသာ ပြည့်စုံစေနိုင်ပါကုန်၏။

ဝါဒငြင်းခုံ မမှန်ပုံ - ဖြေ

၅။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာမယဖြစ်သော နိဗ္ဗိတဘုရား။
ဗာလာ၊ ကျိုးကြောင်းမရှု သူမိုက်တစုတို့သည်။ မိထု-
အညမညံ၊ တယောက်နှင့်တယောက် မကင်းအချင်း
ချင်း။ သကံ သကံ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိမိ မိမိတို့၏အယူဖြစ်သော။
ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အာဟု-အဝေါစုံ၊ ဆိုလေ
ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုအယူ ဝါဒဆိုကြသော စကားကို။
တထိယန္တိ၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲမှန်ကန်သော ဝါဒဟူ၍။
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဗြူမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိ အပေါင်းတို့သည်။ သစ္စံ၊ ငါတို့၏အယူသာ
မှန်ကန်ပါ၏ဟူ၍။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်
ဟူ၍။ ဒဟန္တိ၊ တိုက်ခိုက်ထိပါး ပြောကြားကြကုန်၏။

ဝါဒမတူငြင်းခုံ ခြင်းအကြောင်းရင်း - မေး

၆။ ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ယံဒိဋ္ဌိံ၊ အကြင်
အယူကို။ သစ္စံ၊ ငါတို့အယူသာ မှန်ကန်ပါ၏ဟူ၍
၎င်း။ တထိယန္တိ၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲရုံးစုဖောက်ပြန်မှုမရှိ
သောဝါဒဟူ၍၎င်း။ အာဟု၊ ဆိုကြပါကုန်၏။ တံ
ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကိုပင်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့
သည်။ တုစ္ဆုဇ္ဇတိ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးသာတည်း
ဟူ၍၎င်း။ မုသာဇ္ဇတိ၊ ချွတ်ယွင်း၊ တိမ်းပါးအမှားသာ
တည်းဟူ၍၎င်း။ ဇုတိဇေမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိဂယ၊

သက်ဝင်ကုန်လျက်။ ဝိဝါဒယန္တိ၊ ငြင်းခုံကြလေ
ကုန်၏။ သမဏာ၊ သမဏအမည်ခံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧကံ၊ တခုတည်း
သော အယူဝါဒကို။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်ကြပါသနည်း။

ဝါဒမတူငြင်းခုံခြင်းအကြောင်းရင်း-မြေ

၇။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ ဧကံ၊ တပါးတည်းသာ
ဖြစ်သော။ သစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သစ္စာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။
ယသ္မိံ သစ္စေ၊ အကြင်ပရမတ္ထသစ္စာ၌။ ပဇာနံ-ပဇာ
နန္တော၊ သိသော။ ပဇာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဝိ
ဝဒေ၊ မငြင်းခုံမပြောဟောရာ။ တေသမဏာ၊ ထိုသမဏ
အမည်ခံယူသောသူတို့သည်။ နာနာတော၊ အထူးထူး
အပြားပြားအားဖြင့်။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်။ ထုနန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဧကံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို တပါးသာဟူ၍။
န ဝဒန္တိ၊ မပြောမဆိုကုန်။

ဝါဒအသီးသီးပြောဆိုခြင်းအကြောင်းရင်း-မေး

၈။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ န ဝ နာ၊ အသီးသီး။
သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း။
ကုသလာ၊ သိကျွမ်းလိမ္မာသောသူတို့သည်။ ဝဒနာ၊
ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဝါဒိတာသေ၊ သဘော
မတူ အယူကွဲကြကုန်သနည်း။ နာနာ၊ အသီးသီး။
ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။
သုတ ဝ နိ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။

စူဠဗျူဟသုတ် နိဿယ

တေ တိတ္ထိယာ၊ ထိုမိစ္ဆာတိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တက္ကံ၊
အကြံအမှုကို။ အနုဿရန္တိ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြ
ကုန်သလော။

၀၁၃ အသီးသီးပြောဆိုခြင်းအကြောင်းရင်း-ဖြေ

၉။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့သည်။ နာနာ၊ အသီးသီး။
ဗဟူနိ၊ များကုန်သည်။ န ဟေဝ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
သည် သာတည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ သညာယ၊
အမှတ်မထင် သညာကို။ အညတြ၊ ပယ်ရှား၍။ နိစ္စာနိ၊
မြဲသော အယူမိစ္ဆာတို့ကို။ တက္ကဉ္စ၊ ကြံဆနှိုင်းယှဉ်
ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိစ္ဆာအယူတို့၌။
ပကပ္ပယိတွာ၊ အထူးထွေရာ ကြံကုန်ပါလျက်။ မုသာ၊
ချွတ်ချော် တိမ်းပါးသော စကားကို။ သစ္စံ၊ ဟုတ်မှန်
ထင်ရှားသော။ ဓမ္မန္တိ၊ သဘာတရားဟူ၍။ အာဟု၊
ပညတ်ပိုင်းခြား ပြောကြားကြလေကုန်၏။

အယူဝါဒစွဲဖြင့် ဆက်လက်မှားတတ်ပုံများ

၁၀။ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၌၎င်း။ သုတေဝါ၊ သုတ
မင်္ဂလာ၌၎င်း။ မုတေဝါ၊ မုတမင်္ဂလာ၌၎င်း။ သီလဝတေ
ဝါ၊ ဇာတိပြုကတေ့ အလေ့အကျင့်မျှ၌၎င်း။ ဧတေစ၊
ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလာစသည်တို့ကိုလည်း။ နိဿာယ၊ အမှီတခု
အစွဲပြု၍။ ဝိမာနဒဿီ၊ ဖောက်ပြန်သမှု ကြံရုတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ မိစ္ဆာကပ္ပ ဝါဒအဆုံးအဖြတ်
၌။ ဌတွာ၊ ခိုင်ကြံ့သောကြည် တည်လေပြီဟူ၍။ ပဟဿ
မာနော၊ ပြီးရှင် ရယ်မောလျက်။ ပရော၊ ငါတို့မှတစ်ပါး

အခြားသော သူသည်။ ဗာလော၊ ကျိုးကြောင်းမရှု
ဂရုမခိုက် အလွန်ခိုက်၏။ အတ္တုသလော၊ ဝါဒအရာ၌
မလိမ္မာ။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ပြောဆိုရမ်း
ကား မော်ကြားတတ်၏။

အယုစွဲ၍ မထေမဲပြုတတ်ပုံ

၁၁။ ယေနော၊ အကြင်ယုတ်မာလှစွာ မိစ္ဆာအယူ
ဖြင့်သာလျှင်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်
ဟူ၍။ ဒဟာဘိ၊ တိုက်ခိုက်ထိပါး ပြောကြား လေ၏။
တေနော၊ ယုတ်မာလှစွာထိုအယူဖြင့်သာလျှင်။ အာတု
မာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကုသလောတိ၊ အရာရာမှာ လိမ္မာ
စွာ၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြသပြောဆိုလေ့ ရှိချေ၏။ သော၊
ထိုသူသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်။ အတ္တနာ-အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ ကုသလော၊ လိမ်မာ၏ဟူ၍။ ဝဒါနော၊
ပြောဆိုလျက်။ အညံ၊ သူတပါးကို။ ဝိမာနေတိ၊ မထီ
မဲမြင် မှတ်ထင်အောက်မေ့တတ်၏။ တဒေဝဒိဋ္ဌိံ၊ ထို
မိစ္ဆာ အယူကိုသာလျှင်။ ပါဝ၊ ထွေထွေရာရာ ပြောဆို
တတ်ပါ၏။

အယုမှန်ပြည်ဝ သူဟု အထင်ကြီးပုံ

၁၂။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတိသာရဒိဋ္ဌိယာဝ၊ အလွန်သာယာ
ခြင်းရှိသော ဒိဋ္ဌိအယူဖြင့်သာလျှင်။ သမတ္တော၊ အယူ
အဆပြည့်ဝသည်။ မာနေန၊ မိမိမာနဖြင့်။ မတ္တော၊

ရစ်မှူးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ပရိပုဏ္ဏမာနိ၊ ခပ်သိမ်းအယူပြည့်စုံသောသူဟူ၍။ သယ-
 မေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ သာမံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မနသာ-
 ကဲလွန်စွာသောစိတ်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ မင်္ဂလာဘိသိက်
 ကို ဦးထိပ်၌သွန်းမြောက်သည်မည်၏။ ဟိ-ကဿ၊ အ
 ဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အယူသည်။ ဖဿ၊ ထို မိစ္ဆာလဒ္ဓိက ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 တထာသမတ္တာ၊ အယူစွဲကပ် အမှတ်အတိုင်းသာ ပြည့်စုံ
 ပါသောကြောင့်တည်း။

အပြောခံရသူနှင့် ပြောဆိုသူ အတူဖြစ်ပုံ

၁၃။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။
 ဝုစ္စမာနော၊ သူတုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဟီနော၊
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်စေဦး။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူတပါးကို
 ပြောကြားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဟ၊ မိမိနှင့်
 တကွ။ တုမော၊ ဗာလသဘာဝတုမျှကြသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဓိရော၊ မြဲမြံခိုင်ခန့် တည်တံ့
 သည့် ပညာရှိသည်။ ဝေဒဂူ၊ အယူ အသီးသီးတို့၏
 အပွား အဆုံးသို့ ရောက်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့။ သမဏေသု၊ သမဏ အခေါ်ခံသောသူအပေါင်း
 တို့၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ ဗာလော၊ သူမိုက်
 သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိရာ။

သံသရာစင်ကြယ်ကြောင်းတရားကိုအပြစ်ပြောပုံ
 ၁၄။ ယေ၊အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။ ဣတော၊ဤငါ၏
 သာသနာမဟာသမယ အရိယမဂ်မှ။ အညံ၊ တပါး
 သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ သံသရာဝင်
 လွတ်ကြောင်းတရားဟု ရှေးရှုပြု၍ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထို
 တိတ္ထိတို့သည်။ သုဒ္ဓိံ။ သံသရာဝင် ကင်းလွတ် စင်ကြယ်
 ကြောင်းတရားကို။ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ချော်တိမ်းပါး မှား
 ယွင်းသော တရားဟူ၍။ အကေဝလီ၊ စင်ကြယ်ကြောင်း
 မဂ်တရားနှင့်မပြည့်စုံဟူ၍။ ဝေဗ္ဗိ၊ဤသို့လည်း။ တိတ္ထျာ၊
 တိတ္ထိတို့သည်။ ပုထုသော၊ များသောအားဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊
 ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဟိကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်ပြောဆိုကြ
 ကုန်သနည်းဟူမူ။ တိတ္ထျာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သန္တိဋ္ဌရာ-
 ဂေန၊ အယူမိစ္ဆာ၌အလွန်သာယာသောရာဝဖြင့်။ အဘိ-
 ရတ္တာ၊ မြဲစွာမက်မောတွယ်တာကုန်သောကြောင့်တည်း။

ပစ္စက္ခန္တိသာ စင်ကြယ်ကြောင်းရှိ၏ဟုပြောပုံ
 ၁၅။ တိထျာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စက္ခ
 ဘဝ၌သာလျှင်။ သုဒ္ဓိံ၊ ဣတိ၊ သံသရာဝင် ကင်းလွတ်စင်
 ကြယ်၏ဟူ၍။ ဝါဒယန္တိ၊ ပြောဟောပြဆိုကြကုန်၏။
 အညေသု၊ မိမိ အယူမှတပါးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊
 သဘောတရားတို့၌။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ သံသရာဝင်အပြစ်မှ စင်
 ကြယ်၏ဟူ၍။ နအာဟု၊ မပြောမဆိုကြကုန်။ ဝေဗ္ဗိ၊
 ဤသို့လည်း။ တိတ္ထျာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ပုထုသော၊ များ
 သောအားဖြင့်။ သကာယနေ၊ မိမိအယူ သမယဖြစ်
 သော။ တတ္ထဝါဒေ၊ ထိုသသတဝါဒ စသည်၌။ ဒဠိဝ-
 ဒါနာ၊ ကြီးကြီးပမ်းပမ်း စွဲလမ်းပြဆိုကြကုန်၏။

စူဠဗျူဟသုတ် နိဿယ

ငြင်းခုံရန်မသင့်ပုံ

၁၆။ သကာယနေဝါပိ၊ မိမိ၏ အယုဉ္ဇလည်း။ ဒဠိ၊
 မြိုင်လှစွာ။ ဝဒါနေ၊ ဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌။ ပရံ၊ တပါးဖြစ်သော။ ကံပုဂ္ဂလံ၊
 အဘယ် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗာလောတိ၊ အယူ
 မကျ လူ့ဗာလဟူ၍။ ဒဟေယု၊ ကျိုးယုတ်ဂုဏ်မဲ့
 ကဲ့ရဲ့ ရန်လို ပြောဆိုထိုက်ပေအံ့နည်း။ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို။ ဗာလံ၊ ဗာလဟူ၍၎င်း။ အသုဒ္ဓိဓမ္မံ၊ စင်ကြယ်
 ဖြောင့်မတ် ကောင်းမြတ်သော သဘောမရှိသောသူဟူ
 ၍၎င်း။ ဝဒံ-ဝဒန္တော၊ ချီးဖဲ ရန်လို ပြောဆိုတတ်သော။
 သောဗာလော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ သယံဝ၊ ကိုယ်တိုင်
 ပင်လျှင်။ မေဓဂံ၊ ငြင်းခုံဘွယ်ကောင်းသောအကြောင်း
 သို့။ အာဝဟေယု၊ ငြင်းခုံဖြစ်အောင် ဆောင်ပို့ ရာ၏။

တိတ္ထိတို့သာငြင်းခုံ၍ အရိယာတို့မငြင်းခုံပုံ

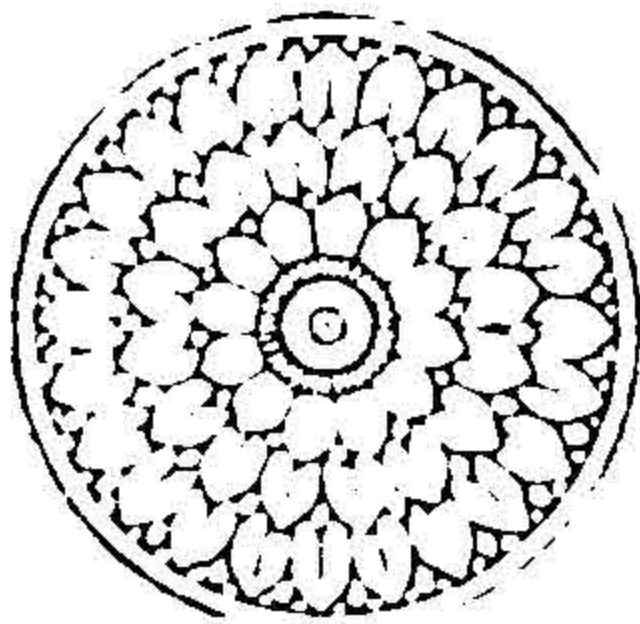
၁၇။ သ-သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူ
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ ပမာယ၊
 ပညာအမြင်ဖြင့်ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ အယုဝါဒ
 သာဓကကျင့်ထုံးအဆုံးအဖြတ်၌။ ဌတွာ၊ မြိုင်ကြံကြံ
 တည်တံ့ပြီး၍။ လောကသ္မိံ၊ လူအပေါင်း၌။ ဝိဝါဒံ၊
 အယူအဆ ဝိဝါဒများ ကွဲပြားခြင်းရှိသော။ ဥဒ္ဓံ၊
 ကြီးမြင့်လွန်ကဲ အခေါင်စွဲသောအယူကို။ ဧတိ၊ တမဲ
 တခဲ စွဲမြဲထုတ်ချောက် ရောက်ပချေ၏။ ဇန္တု၊ အရိယာ
 စင်ဖြူ သူတော်မြတ်သည်။ လောကေ၊ ယခုပစ္စက္ခ

၁၇၀

စူဠဗျူဟသုတ် နာယယ

ဤလောကဉ္စ၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိနိစ္ဆယာနိ၊
မိစ္ဆာဆုံးဖြတ် မမြတ်သော အယုတို့ကို။ ဟိတ္တာန၊ မဂ်
ပညာဖြင့် ကောင်းစွာပယ်စွန့်၍။ မေဓဂံ၊ ငြင်းခုံဘွယ်
ကောင်း ယုတ်သော အကြောင်းကို။ နကုဗ္ဗတိ၊ မကြံမရှု၊
မပြုပချေ။

စူဠဗျူဟသုတ္တံ၊ စူဠဗျူဟသုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဟာဗျူဟသုတ်
ပါဠိ၊နိဿယ

မဟာဗျူဟသုတ် ပါဠိ

၁။ ယေကေစိမေ ဒိဋ္ဌိ-ပရိဗ္ဗသာနာ၊
 ဣဒံမေဝ သစ္စန္တိ ဝိဝါဒယန္တိ။
 သဗ္ဗေဝ တေ နိဗ္ဗာန်မန္တာနယန္တိ၊
 အထော ပသံသံ ပိ လဘန္တိ တတ္ထ။ ။

၂။ အပ္ပံ ဟိ ဧတံ နအလံ သမာယ၊
 ဒုဝေ ဝိဝါဒဿ ဖလာနိ ဗြူမိ။
 ဧတံ ပိ ဒိသ္မာ နဝိဝါဒယေထ၊
 ခေမာဘိပဿံ အဝိဝါဒ-ဘူမိ။ ။

၃။ ယာ ကာစိမာ သမ္မုတိယော ပုထုဇ္ဇာ၊
 သဗ္ဗာဝ ဧတာ န ဥပေတိ ဝိဒ္ဓါ။
 အနုပယော သော ဥပယံ ကိမေယျ၊
 ဒိဋ္ဌေ သုတေ ခန္တိမကုဗ္ဗမာနော။ ။

၄။ သီလုတ္တမာ မညမာနာဟု သုဒ္ဓိံ၊
 ဝတံ သမာဒါယ ဥပဋ္ဌိဟာသေ။
 ဣဓေဝ သိက္ခေမ အထဿ သုဒ္ဓိံ၊
 ဘဂ္ဂု-ပနိတာ ကုသလာ ဝဒါနာ။

၅။ သစေ စုတော သီလဝတတော-
 ဟောတိ၊
 ပဝေဓတိ ကမ္မ ဝိရာဇယိတွာ။

ပဇ္ဇေတိ ပတ္တယတိ စ သုဒ္ဓိံ၊
သတ္တာဝ ဟိနော ပဝသံ ဃရမ္ပာ။

၆။ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ပဟာယ သဗ္ဗံ၊
ကမ္မဉ္စ သာဝဇ္ဇေနဝဇ္ဇေနမေတံ။
သုဒ္ဓိံ အသုဒ္ဓိန္နိ အပတ္တယာနော၊
ဝိရတော စရေ သန္တိမနုဂ္ဂဟာယ။

၇။ တမူပနိဿံယ ဇိဂုစ္ဆိတံ ဝါ။
အထဝါ ပိ ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ ဝါ။
ဥဒ္ဓံ သရာ-သုဒ္ဓိမနုတ္တုနန္တိ၊
အ-ဝိတ-တဏှာသေ ဘဝါ-ဘဝေသု။

၈။ ပတ္တယမာနဿ ဟိ ဇပိတောနိ၊
ပဝေဓိတံ ဝါပိ ပကပ္ပိတေသု။
စုတူ-ပပါတော ဣဓ ယဿ နတ္ထိ၊
သကေန ဝေဓေယျ ကုဟိန္တိ ဇပေ။ ။

၉။ ယမာဟု ဓမ္မံ ပရမန္တိ ဧကေ၊
တမေဝ ဟိနန္တိ ပနာဟု အညေ။
သစ္စောနုဝါဒေါ ကတမော ဣမေသံ၊
သဗ္ဗေဝ ဟိမေ ကုသလာ ဝဒါနာ။

၁၀။ သကပ္ပိ ဓမ္မံ ပရိပုဏ္ဏမာဟု၊
အညဿ ဓမ္မံ ပန ဟိန မာဟု။
ဧဝံ ပိ ဝိဂ္ဂယျ ဝိဝါဒယန္တိ။
သကံ သကံ သမ္ပုတိမာဟု သစ္စံ။

၁၁။ ပရဿ စေ ဝိပဿိတေန ဟိနော၊
 န ကောစိ ဓမ္မေသု ဝိသေသိ အဿ။
 ပုထု ဟိ အညဿ ဝဒန္တိ ဓမ္မံ၊
 နိဟိနတော သမ္ပိ ဒဠိ ဝဒါနာ။ ။

၁၂။ သဒ္ဓမ္မ-ပူဇာ ဝိ နေသံ တထေဝ၊
 ယထာ ပသံသန္တိ သကာယနာနိ။
 သဗ္ဗေဝဝါဒါ တထိယာ ဘဝေယျံ၊
 သုဒ္ဓိ ဟိ နေသံ ပစ္စတ္တမေဝ။

၁၃။ န ဗြာဟ္မဏဿ ပရ-နေယျမတ္ထိ၊
 ဓမ္မေသု နိစ္ဆေယျ သမုဂ္ဂဟိတံ။
 တသ္မာ ဝိဝါဒါနိ ဥပါတိဝတ္ထော၊
 န ဟိ သေဠတော ပဿတိ ဓမ္မ-မညံ။

၁၄။ ဇာနာမိ ပဿာမိ တထေဝ ဧတံ၊
 ဒိဋ္ဌိယာ ဧကေ ပစ္စေန္တိ သုဒ္ဓိံ။
 အဒ္ဓက္ခိ စေ ကိဉ္စိ တုမဿ တေန၊
 အ-တိသိတွာ အညေန ဝဒန္တိ သုဒ္ဓိံ။

၁၅။ ပဿံ နရော ဒက္ခတိ နာမ-ရူပံ၊
 ဒိသ္မာန ဝါညဿတိ တာနိ မေဝ။
 ကာမံ ဗဟံ ပဿတု အပ္ပကံ ဝါ၊
 န ဟိ တေန သုဒ္ဓိံ ကုသလာ ဝဒန္တိ။

၁၇၆

မဟာဗျူဟသုတ် ပါဠိ

၁၆။ နိဝိဿ-ဝါဒီ န ဟိ သု-ဗ္ဗိနာယော၊
ပကပ္ပိတံ ဒိဋ္ဌိ-ပုရက္ခရာနော။
ယံ နိဿိတော တတ္ထသုဘံ-ဝဒါနော၊
သုဒ္ဓိံ ဝဒေါ တတ္ထတထံဒ္ဓသာယော။

၁၇။ န ဗြဟ္မဏော ကပ္ပမုပေတိ သင်္ခါ၊
န ဒိဋ္ဌိ-သာရီ န ပိ ဉ္ဇဏ-ဗန္ဓု။
ဥတှာ စ သော သမ္ပုတိယော-
ပုထုဇော၊
ဥပေက္ခတီ ဥဂ္ဂဟဏန္တိ မညေ။ ။

၁၈။ ဝိဿဇ္ဇ ဂန္ထာနိ မုနိံစ လောကေ၊
ဝိဝါဒ-ဇာတေသု န ဝဂ္ဂ-သာရီ။
သန္တော အသန္တေသု ဥပေက္ခကော
သော။
အနုဂ္ဂဟော ဥဂ္ဂဟဏန္တိ မညေ။ ။

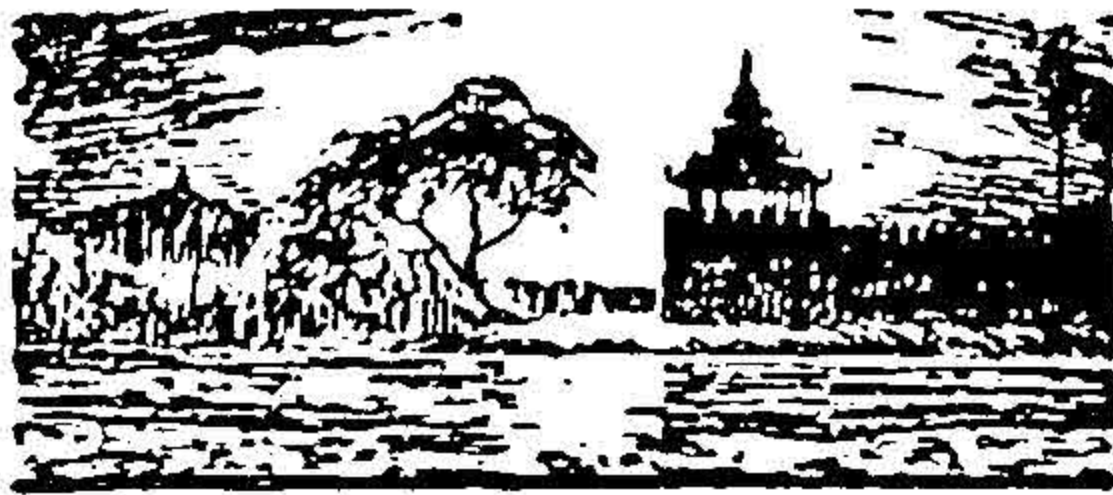
၁၉။ ပုဗ္ဗာသဝေ ဟိက္ခာ န ဝေ အကုဗ္ဗိ၊
န ဆန္ဒဂူ နောပိ နိဝိဿ-ဝါဒီ။
သ ဝိပ္ပမုတ္တော ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ ဓိရော၊
န လိမ္ပတိ လောကေ အနတ္တ-ဂရဟိ။

၂၀။ သသဗ္ဗ-ဓမ္မေသု ဝိသေနိ-ဘူတော၊
ယံကိဉ္စိ ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ ဝါ။

မဟာဗျူဟသုတ် ပါဠိ

သ ပန္န-ဘာရော မုနိ ဝိပဗ္ဗမုတ္တော၊
န ကပ္ပိယောဝန္နပရတော န ပတ္ထိ-
ယောတိ (ဘဂဝါတိ။)

မဟာဗျူဟသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

မဟာဗျူဟသုတ်နိဿယ

ငြင်းခုံသူတို့ကဲ့ရဲ့ခံရ-ချီးမွမ်းခံရပုံ-မေး

၁။ ယေကေစိ၊ ခင်သိမ်းကုန်သော။ ဣမေဒိဋ္ဌိပရိဗ္ဗသာ
နာ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကိုကြည်ဖြူနှစ်သက် စုံမက်ယူကြီး
နှလုံးသွင်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣဒမေဝ၊
ငါတို့ ပြောကြားသော ဤ စကားသည်သာလျှင်။
သစ္စန္တိ၊ အမှန်ပါတည်းဟု။ ဝိဝါဒယန္တိ၊ ဆိုကြလေ
ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ ခင်သိမ်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။
တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ရာ မသမာ
သောအကြောင်းကို။ အန္တာနယန္တိ၊ ဘန်ဘန်ရောက်
အောင် ရှက်ဆောင်စဉ်ဆိုက် လိုက်ကြကုန်၏။
အထော၊ ထိုမှအခြားလည်း။ တတ္ထဝါဒေ၊ ထိုမိစ္ဆာ
ဝါဒ၌။ ပသံသံပိ၊ ဝါဒတူသူ ကြည်ဖြူချီးမွမ်းခြင်းကို
လည်း။ လဘန္တိ၊ တရံတခါ ရကုန်ရာ၏။

ငြင်းခုံသူတို့ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းသာများပုံ-ဖြေ

၂။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဉ္စံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံဒွယံ၊
ထိုကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်းခြင်းအပြားနှစ်ပါးသည်။ သမာယ၊ တူမျှ
အံ့သောငှါ။ နအလံ-အသမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်။ (အပ္ပံဟိဧတံ
ဟူ၍ ရှိသောအလိုကား)။ ဧတံ၊ ဤချီးမွမ်းခြင်းကို
ရခြင်းသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ သမာယ၊ တူ
မျှအံ့သောငှါ။ နအလံ-အသမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိဝါဒဿ၊
ငြင်းခုံခြင်း၏။ ဖလာနိ၊ အကျိုးတို့ကို။ ဒုဝေတိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
ချီးမွမ်းခြင်းနှစ်ပါးဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဧတံပိ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်းခြင်း အကျိုး၊

အပြစ်ကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နဝိဝါဒယေထ၊ မငြင်းခုံ
ရာ။ အဝိဝါဒဘူမိံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို။ ခေမန္တိ၊ ဘေးရန်
ခင်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာအရပ်ဟူ၍။ အဘိပဿံ-အဘိ
ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သောကြောင့်။ အဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်း
မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပညာရှိတို့ မိစ္ဆာအယူကိုမယူတတ်ပုံ

၃။ သမုတိယော၊ ဝေါဟာရမျှသာ ဖြစ်ကုန်သော။
ပုထုဇ္ဇော၊ များစွာသောတိတ္ထိတို့သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်
သော။ ယာကာစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမာဒိဋ္ဌိယော၊
ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာဝ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အယူတို့သို့။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
နဥပေတိ၊ မချဉ်းကပ်။ အနုပယော၊ လွတ်ခွင့်အကြောင်း
ကို ကောင်းစွာသိ၍ မချဉ်းကပ်သော။ သောဝိဒ္ဓါ၊ ထို
ပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၌၎င်း။ သုတေဝါ၊
သုတမင်္ဂလာ၌၎င်း။ ခန္တိံ၊ နှစ်သက်သည်းခြင်းကို။
အကုဗ္ဗမာနော၊ မပြုလေသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ့်
ကြောင့်။ ဥပယံ၊ ချဉ်းကပ်လိုစွာ ရူပါရုံစသည်တို့သို့။
ဇေယျ-ဥပေယျ၊ ချဉ်းကပ်လေပါအံ့နည်း။

အယူဝါဒစွဲ၍ပြုကျင့်ပြောဆိုပုံ

၄။ သီလုတ္တမာ၊ ဇာတိအာစာရအစရှိသောအလေ့
အကျင့်တို့ဖြင့်မြတ်ကုန်၏ဟူ၍။ မညမာနာ၊ ထင်မှတ်ယူ
ကြီးနှလုံးသွင်းသောသူတို့သည်။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ကြောင်း
ဟူ၍။ ဝတံ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ နွားစသည်တို့၏ များပြား

ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို။ သမာဒါယ၊ မြို့စွာယူ၍၊
 ဥပဋ္ဌိတာသေ၊ ကြည်ဖြူစွာ ရပ်တည်ကြကုန်အံ့ ဟူ၍။
 အာဟု၊ ဆိုကြကုန်ပြီ။ အဿသတ္ထု၊ နေ့၊ ထိုဆရာ၏။
 ဣဓေဝ၊ ဤအယူဝါဒသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်
 ကြောင်းအကျင့်ကို။ သိက္ခေမ၊ သင်ကြပါကုန်အံ့။ ဘဂ္ဂပ-
 နိတာ၊ ဘဝများစွာသံသရာသို့ ရှည်စွာဆောင်သောအ
 ရာ၌။ ကုသလာ၊ လိမ်မာသိတတ်၏ဟူ၍ထင်မှတ်သောသူ
 တို့သည်။ ဝဒါနာ၊ ချွတ်ယွင်းတိမ်းပါး ပြောကြားဆိုမည်
 တတ်ကုန်၏။

အယူမှားသူတို့နောင်တဖြစ်ကြရပုံ

၅။ သီလဝတတော၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ နွား စသည်
 တို့၏များပြားချွတ်ယွင်းသော အကျင့်ရှိသောသူသည်။
 သစေ စုတော၊ ကျင့်သောဘဝမှ အကယ်၍စုတိကျကျွေ
 သေလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။
 ဝိရာဇယိတွာ၊ ချွတ်ယွင်းလေသောကြောင့်။ ပဝေဓတိ၊
 ဒုက္ခတွေ့ကြုံ၍တုန်လှုပ်တတ်၏။ ပဇပ္ပတိ၊ ဆိုမည်ပင်ပန်း
 ယောင်ယမ်းတတ်၏။ သုဒ္ဓိံ၊ ဒုက္ခစင်ဘိ သုဂတိကို။ ပတ္ထ-
 ယတိ၊ ကြိမ်ဘန်အများ ပြောစားတောင့်တတတ်၏။
 ဃရမှာ၊ ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ် ကိုယ်ပိုင်အိမ်မှ။ ပဝသံ-ပဝ
 သန္တော၊ ထွက်သွား ရှောင်ခွါ ကင်း၍လာသောသူ
 သည်။ သတ္တာဝ၊ အကျွမ်းတဝင် ချစ်ခင်မြတ်ထား သား
 မယားမှသာလျှင်။ ဟီနော၊ ကင်းကွာဆုတ်ယုတ်သော
 ကြောင့်။ ပတ္ထယတိယထာ၊ ဖန်ဖန်ခါခါ တောင့်တပါ
 သကဲ့သို့။ ပတ္ထယတိ၊ သုဂတိကို နှမိနှမ္မော မက်မော
 တောင့်တလေ၏။

မဟာဗျူဟသုတ် နိဿယ

တောင့်တမှုမထားရှိဘဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန်
ပြုကျင့်သင့်ပုံ

၆။ သူ့၊ အလုံးစုံသော။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ ဇာတိ
အာစာရကျင့်ဝတ်မျှကိုလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ပြီး၍။
သာဝဇ္ဇနဝဇ္ဇံ၊ ပြစ်ရှိပြစ်မဲ့ ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
တံ ကမ္မဉ္စ၊ ထိုလောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ တရား
ကိုလည်း။ သုဒ္ဓိန္နိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍၎င်း။ အသုဒ္ဓိန္နိ၊
မစင်ကြယ် ဟူ၍၎င်း။ အပတ္တယာနော၊ မတောင့်တသည်
ဖြစ်၍။ ဝိရတော၊ ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သန္တိ၊ ငြိမ်
သက်တည်ကြည်ရာ မှန်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အနုဂ္ဂဟာယ၊
သဒ္ဓါရှေးရှေး အလေးဂရု ချီးပင့်ခြင်းငှါ။ စရေ၊ ကျင့်
ရာ၏။

တပ်မက်ခြင်းမကင်း၍ မှောက်မှားစွာပြောတတ်ပုံ

၇။ ဇိဂုန္တိတံဝါပိ၊ ပညာရှိတို့ ဝီတိမဘက် စက်
ဆုပ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာကို
၎င်း။ သုတံဝါ၊ သုတမင်္ဂလာကို၎င်း။ မုတံဝါ၊ မုတမင်္ဂ
လာကို၎င်း။ တံ၊ ထိုလောကီမင်္ဂလာကို။ ဥပနိဿာယ၊
ဗွီရာလက်စွဲ သဟဲပြု၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရှိသော အကိရိ
ယဝါဒကို၎င်း။ သရာ၊ မြတ်သောအကြောင်းဟု အောက်
မေ့မှတ်ထင်လျက်။ သုဒ္ဓိန္နိ၊ စင်ကြယ်ရာအကြောင်း
ဟူ၍။ အနုတ္တနန္တိ၊ ယောင်ရမ်းညည်းတွား ပြော
ကြားကြကုန်၏။ ဘဝါဘဝေသု၊ ကြီးငယ်၊ ယုတ်မြတ်
အရပ်ရပ်သောဘဝတို့၌။ အဝီတတဏှာ၊ တပ်မက်
ခြင်းမကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ မှောက်မှောက်
မှားမှား ပြောကြားမြွက်ဆိုကြကုန်၏။

စုတိပဋိသန္ဓေကင်းသူတို့တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိပုံ

၈။ ဟိ-သစ္စံ၊ ငါဘုရားသည် ဟောကြားတိုင်းသာ မှန်ပေရာ၏။ ပတ္တယမာနဿ၊ ယုတ်မြတ်သောဘဝ၌ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇပိတနိ၊ အာသာငန်းငန်း စွဲလမ်းခြင်းတို့သည်။ ဟောဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သသော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပကပ္ပိတေသု၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာ နှစ်ဖြာသောပကပ္ပတရားတို့ကြောင့်။ ဝေဓိတံ၊ အယူမတည် မကြည်သွေခုံ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စုတူပပါတော၊ ဘဝသစ်တခု၌ စုတိပဋိသန္ဓေ ဖြစ်ချေရာသောအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေန-ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ကုဟိဗ္ဗိဇပေ၊ တစ်စုံတခုမျှ တောင့်တပူပန်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဓေယျ၊ ထွေထွေသုံသုံ တုန်လှုပ်ပေအံ့နည်း။

အယူဝါဒမှန်မမှန်-မေး

၉။ ဗုဒ္ဓိပည၊ မြေကြီးအလင်း ရှည်လျားကျယ်ပျံ့ နိုင်ကြံ့သောပညာ နှ့်တော်မူသောဘုရား။ ဧကေ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယံ-ဓမ္မံ၊ အကြင်မိမိတို့၏အယူဝါဒ သဘာဝကို။ ပရမန္တိ၊ မြတ်လှစွာ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အညေ၊ ထိုမှတစ်ပါးသောသူတို့သည်။ တမေဝ၊ ထိုအယူဝါဒ သဘာဝကိုပင်လျှင်။ ဟိနန္တိ၊ မှန်သည်မဟုတ် ယုတ်သောအယူဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤသို့ဆိုကြထိုဝါဒတို့တွင်။ ကတမောဝါဒေါ၊ ဘယ်

မဟာဗျူဟသုတ် နိဿယ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုကြသောဝါဒသည်။ သစ္စော နှ၊
 အမြဲကေန မှန်ပါသည်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤထွေထွေလာလာပြောကြား
 တတ်သောသူတို့သည်။ ကုသလာဝဒါနာ၊ လိမ္မာ
 ကောင်းမွန်စွာ ဆိုကြပါကုန်သလော။

မိမိအယူသာအမှန်ဟုပြောဆိုတတ်ပုံ

၁၀။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာအရှိန်ကြောင့် ဖြစ်သောနိဗ္ဗိ
 တဘုရား။ ဧကော၊ တစုံတခုမျှဖြစ်သော။ ဝါဒေါ၊ အယူ
 ဝါဒသည်။ သစ္စောနှ၊ မှန်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 (ဤကားထည့်၍ ယောဇနာသည်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ငါဟော
 တိုင်းသာမှန်ပေရာ၏။ ဧကော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ သကံ၊ မိမိအယူဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သဘာဝအကျင့်
 ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အညဿ၊
 အယူသီးခြား တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓမ္မံပန၊
 ထိုသဘာဝ အကျင့်ကိုကား။ ဟိနန္တိ၊ မှန်သည်မ
 ဟုတ် ယုတ်သောဝါဒဟူ၍။ အာဟု၊ ကြိမ်ကြိမ်ဖန်ဖန်
 ဆိုကြပြန်ကုန်၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိဂ္ဂယ၊ ယူမှုတန်း
 တန်းစွဲလမ်း၍။ ဝိဝါဒယန္တိ၊ ဂုဏ်မာန်တင်းလျက် ငြင်း
 ခုံကြလေ၏။ သကံ သကံ၊ မိမိ-မိမိတို့၏ နှလုံးမှရာဖြစ်
 သော။ သမ္မုတိံ၊ အနက်ခြံ သကတ်မရှိ သမုတိမျှဖြစ်
 သော မိစ္ဆာဝါဒကို။ သစ္စံ၊ ငါတို့အယူသာ မှန်ကန်ပါ
 ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ထွေထွေရာရာ ဆိုကြပါကုန်၏။

သို့ အယူဝါဒကို အယုတ်-ကိုယ် အယူဝါဒကို
အမြတ်ဟု ဆိုတတ်ပုံ

၁၁။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရဿ၊
တပါးသောသူအား။ ဝမ္ဘယိတေန၊ ကဲ့ရဲ့ကာမျှဖြင့်။
ဟီနော၊ သူယုတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်။ စေဘဝေယျ၊
အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
သည်။ ဓမ္မေသု၊ အယူဓမ္မသဘာဝတို့၌။ ဝိသေသိ၊ အထူး
သိတတ် သူမြတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ န-အဿ၊ မဖြစ်
ပေရာ။ ဟိ-ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပုထု၊
များပြားစွာလှ အညလဒ္ဓိက တိတ္ထိဟူသမျှ တို့သည်။
အညဿ၊ သူတပါး၏။ ဓမ္မံ၊ အယူဝါဒသဘာဝကို။ နိဟီ
နတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကြားတတ်
ကုန်၏။ သမ္ဘိ၊ မိမိအယူ၌။ ဒဗ္ဗံ၊ မြကြို ခိုင်မာ မြတ်စွာ
သောတရားဟူ၍။ ဝဒါနာ၊ ချီးမွမ်း၍သာဆိုတတ်ကုန်၏။

တိတ္ထိတို့ကိုယ် ဝါဒကိုယ် ချီးမွမ်းတတ်ပုံ

၁၂။ တေတိတ္ထိယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ သကာယ-
နာနိ၊ မိမိတို့၏အကြံအဆ အယူဝါဒတို့ကို။ ပသံသန္တိ
ယထာ၊ ချီးမွမ်း မြောက်စား ပြောကြားကြပါသကဲ့သို့။
ဟထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နေသံ-တိတ္ထိယာနံ၊ ထိုတိတ္ထိ
တို့အား။ သဒ္ဓမ္မပူဇာပိ၊ မိမိတို့တရားကို ကြည်ညိုပူဇော်
ခြင်း၌လည်း။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းစွဲသီးချီးမွမ်းကြကုန်၏။
ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ချီးမွမ်းတိုင်း မှန်ကန်သည် ရှိသော်။
သဗ္ဗေဝဝါဒါ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်သောဝါဒတို့သည်။ တထိ-
ယာ၊ မိမိအယူအကြံဖြင့် ဟုတ်မှန်ကုန်သည်လည်း။ ဘဝေ-
ယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိ

တို့အား။ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝဋ် ကင်းလွတ် စင်ကြယ်ခြင်း
သည်။ ပစ္စတ္တမေဝ၊ အယူကွဲပြား သီးခြားသောဝါဒသာ
လျှင်ဖြစ်ပေ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ငြင်းခုံခြင်းမှလွန်မြောက်ပုံ

၁၃။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပါပဓမ္မကို အပပြုပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရနေယျံ၊ တပါးသောသူဆောင်ယူပြု
အပ်သောဓမ္မသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေသု၊ မိစ္ဆာသဘာဝ
အညလဒ္ဓံတို့၌။ နိစ္ဆေယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သက်ဝင်ဆုံး
ဖြတ်၍။ သမုဂ္ဂဟီတံ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ယူအသော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ န-အတ္ထိ၊
မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဝါဒါနိ၊ ငြင်းခုံခြင်း
အရာတို့ကို။ ဥပါတိဝတ္ထော၊ လွန်လေပါကုန်၏။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ငါဟော တိုင်းသာ မှန်ပေရာ၏။ အညံ၊ သတိ
ပဋ္ဌာန် စသည်မှတပါးသော။ ဓမ္မံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ထို
ဓမ္မကို။ သေဋ္ဌတော၊ မြတ်သော အားဖြင့်။ နပဿတိ၊
သဘော သရုပ်ပါ ဟုတ်မှန် ထင်ထင် မမြင်နိုင်ချေ။

အဘိညာဉ်ရပြီးသော်လည်းလွဲမှားယူတတ်ပုံ

၁၄။ ဧကေ-တိတ္ထိယာ၊ သူတပါးစိတ်ကိုသိနိုင်သော
ပရစိတ္တဝိဇာနန အဘိညာဏ် ရှိကုန်သော အချို့သော
တိတ္ထိတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုမိမိ တို့သိမြင်သောအတိုင်း။
ဇာနာမိ၊ ငါတို့သိကုန်၏။ ပဿာမိ၊ ငါတို့ မြင်ကုန်၏။
သုဒ္ဓိန္နိ၊ စင်လည်းစင်ကြယ် ပါကုန်၏ဟူ၍။ ပစ္စေန္နိ၊
ယုံကြည်ကြကုန်၏။ အဿ၊ ထိုလောကီ သမာပတ်ကို
ရသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ တေန၊ ထိုပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိ

ညာဏ်ဖြင့်။စေအဒ္ဒကိ၊အကယ်၍သိမြင်စေဦး။ တံ၊ထို
 သို့အဘိညာဏ်ဖြင့် ရုပ်၊နာမ်ဓမ္မကိုသိရခြင်းသည်။ကိ၊
 အဘယ်အကျိုးကို ပြည့်ဖြိုးစေနိုင်ပါ အံ့နည်း။အတိသိ-
 တွာ၊ အရိယာမဂ် လေးပါးကို ခုန်လွှား၍။ အညေန၊
 ဖောက်ပြန် ယွင်းမှား တပါးသော မိစ္ဆာ တရားဖြင့်။
 သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။

နာမ်ရုပ်သုံးသပ်သော်လည်း လွဲမှားယူတတ်ပုံ

၁၅။ နာမရူပံ၊နာမ်၊ရုပ်ကို။ ပဿံ-ပဿန္တော၊
 သမထဉာဏ်ဖြင့် အဘန်ဘန် သုံးသပ်သည် နှိုသော်။
 နရော၊ပုထုဇဉ်သည်။ဒက္ခတိ၊မြင်လေပါ၏။ဒိသ္မာန၊မြင်
 သည်ဖြစ်၍။ တာနိမေဝ၊ ထိုနာမ်၊ရုပ်တို့ကိုသာလျှင်။
 အညထာဝ၊ အနိစ္စ၊ဒုက္ခ၊အနတ္တ အသုဘမှ တပါး
 နိစ္စ၊သုခ၊အတ္တ၊သုဘအားဖြင့်လည်း။ဥ သတိ၊မြင်လေ
 ၏။ဗဟုံဝါ၊များစွာကို၎င်း။ အပ္ပကံဝါ၊ အနည်းငယ်ကို
 ၎င်း။ကာမံ ပဿတု၊ အကယ်၍ မြင်စေဦး။ တေန၊ထို
 သို့ နိစ္စ၊သုခ၊အတ္တ၊သုဘ အစဉ်ဖြင့် မြင်ခါမျှကြောင့်။
 ကုသလာ၊ဝိပဿနာဝယ် လိမ်မာကုန်ငြား ဘုရားအစ
 ရှိသော ကဝိသုမြတ်တို့သည်။သုဒ္ဓိန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏
 ဟူ၍။ န ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မမူကုန်။

ကြစည်စိတ်ကူးခြင်းဖြင့် လွဲမှားယူတတ်ပုံ

၁၆။ ပကပ္ပိတံ-ပကပ္ပိတော၊ထွေထွေရာရာကြံတတ်
 ပါသော။ဒိဋ္ဌိပုရက္ခရာနော၊မိစ္ဆာအယူကိုရှေ့ရူပြုသော။
 နိဝိဿဝါဒိ၊ ဒိဋ္ဌိအမြင် စွဲဝင်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

သုဗ္ဗိနာယော၊ သွန်သင်ပြသ ဆုံးမကယ်ဆယ် ပြောဆို
 လွယ်သည်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ ယံ လဒ္ဓံ၊အကြင်အယူကို။
 နိဿိတော၊အမှီတခု အားပြုကိုးကားအံ့။ တတ္ထလဒ္ဓေ၊
 ထိုမိစ္ဆာအယူ၌။ သုဘံ၊ကောင်းမွန်တည့်မတ် သင့်မြတ်
 ၏ဟူ၍။ ဝဒါနော၊ ဂုဏ်ကိုတင်ပြ ပြောပတတ်၏။
 သုဒ္ဓိဝဒေါ၊စင်ကြင်သောအကျင့်ဟူ၍ ချီးမြင့်၍ ပြော
 တတ်သော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတ္ထ
 လဒ္ဓေ၊မိမိနှစ်သက်ရင်းရှိသော ထိုဒိဋ္ဌိအယူ၌။ တထာ၊
 ချွတ်ချော် တိမ်းပါး မှားယွင်းသော အတိုင်းသာလျှင်။
 အဒ္ဓဿာ၊ ထင်မြင်လေပါ၏။

သင်္ခါရမြင် ရဟန္တာအရှင်တို့အကြံမှားမရှိပုံ

၁၇။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပါပဓမ္မတို့ကို အပပြုပြီးသော
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကပ္ပံ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဖြင့် ယုတ်မာ
 စွာ ကြံခြင်းသို့။ သင်္ခါ၊သင်္ခါ၊ဗျာဏ်အမြင်ဖြင့် ဆင်ခြင်
 နှိုင်းညှိ ဟုတ်မှန်စွာသိခြင်းကြောင့်။နဉပေတိ၊ မရောက်။
 န ဒိဋ္ဌိသာရီ၊ဒိဋ္ဌိအယူညစ်ကို အနှစ်သာရဟုမယူ။ နပိ
 ဉ္ဇဏဗန္ဓု၊ဝိပဿနာဉ္ဇာန်ရှိ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အဆွေ
 မဖြစ်။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သမ္မုတိယော၊ဝေါဟာ၊မျှသာရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို။
 ဉ တွာစ၊ သိသောကြောင့်လည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်
 သော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ပုထုဇ္ဇန်အများတို့သည်။ဉဂ္ဂဟဏန္တိ၊
 ချွတ်ချော်တိမ်းပါး မှားယွင်းလှစွာ ယူကြရှာလေကုန်
 ၏ဟူ၍။ဉပေက္ခတိ၊အရေးမမူ လျစ်လျူရှုလေ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ လျစ်လျူရှုတတ်ပုံ

၁၈။ ဣဓာဏှိလောကဗျူ။ မုနိ၊ ရဟန်းမြတ်သည်။
ဂန္ထာနိ၊ ဂန္ထတရားလေးပါးကို။ ဝိဿဇ္ဇာ၊ ပယ်ခွါမရှုံ့ဝေး
စွာစွန့်၍၊ ဝိဝါဒဇာတေသု၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံ ဖြစ်ကြကုန်
သည်တို့၌။ ဝဂ္ဂသာရီ၊ အယူညစ်ကို အနှစ်သာရဟူ၍။ န
ဂဏှာတိ၊ မယူပါ။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော။
သောမုနိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်သည်။ အသန္တေသု၊ သူတော်
မဟုတ် သူယုတ်တို့၌၎င်း။ ဥပေက္ခကော၊ အထူးမဖြစ်
လျစ်လျူရှုတတ်၏။ အညေ၊ ငါမှတပါး ပုထုဇ္ဇန် အ
များတို့သည်။ အနုဂ္ဂဟော၊ မိစ္ဆာယူမိုက်ကို နှစ်ခြိုက်
ချီးမြှောက်လျက်။ ဥဂ္ဂဟဏန္တိ၊ တမဲတခဲ စွဲလမ်း
ကြီးစွာ ယူကြကုန်ပါ၏ဟူ၍။ ဥပေက္ခကော၊ ဗျာပါမမှု
ဥပေက္ခာရှုလေ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဂတိမလိုက်စားပုံ

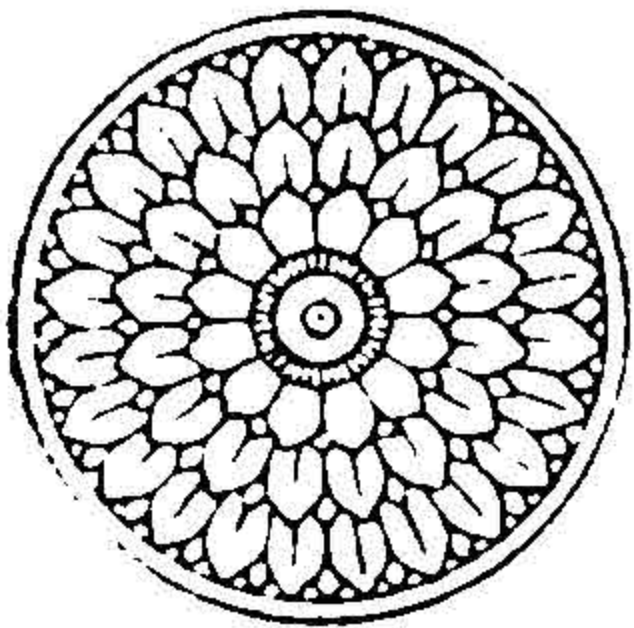
၁၉။ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပုဗ္ဗာသဝေ၊ လွန်ခဲ့ပြီးစွာ အာသဝအာရုံ အလုံးစုံတို့ကို။
ဟိတော၊ ပယ်ပြီး၍။ နဝေ၊ အသစ် ပစ္စုပ္ပန် ခြောက်တန်
သော အာရုံတို့ကို။ အကုပ္ပံ-အကုဗ္ဗန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်
၍။ နဆန္တဂ္ဂ၊ ဆန္ဒလိုရာသို့ မပါမလိုက်။ နိဝိဿဝါဒိ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစွဲငြိသော နှလုံးရှိသည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။
သောဓီရော၊ ထိုပညာစင်ဖြူသော သူတော်မြတ်သည်။
ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပေါင်းတို့မှလည်း။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ကင်းလွတ်လေ၏။ လောကော၊ လောက၌။ အနတ္တဂရဟိ၊
မိမိကိုယ်တွင်စီးပွားချို့မဲ့ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ်သောတရားတို့ဖြင့်။
နလိဗ္ဗတိ၊ ငြိကပ် လိမ်းကျံခြင်းမရှိ။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ လောကီမင်္ဂလာမယူပုံ

၂၀။ သ-သော မုနိ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ် သတ္တိကြောင့်
 မုနိမည်မှန်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊
 ခြောက်ဆဲ နှစ်ရပ် ကောင်းမြတ်ခြင်း သဘောမရှိသော
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၌။ ဝိသေနိ ဘူတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ကင်းပြတ်သည်ဖြစ်၍။ ယံ ကိဉ္ဇိ၊ အလုံးစုံသော။ ဒိဋ္ဌိဝါ၊
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာကို၎င်း။ သုတံဝါ၊ သုတမင်္ဂလာကို၎င်း။
 ဝိသေနိ ဘူတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကင်းပြတ်သည်ဖြစ်၍။
 ပန္နဘာရော၊ ပယ်ချ ပြီးစွာ ခန္ဓာဝန် ရှိ၏။ ဝိပ္ပ-
 မုတ္တော၊ ကင်းလွတ်၏။ နကပ္ပိယော၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာ တို့
 ဖြင့် ယုတ်မာစွာကြံခြင်းမရှိ။ အနုပရတော၊ ကလျာဏ
 သေက္ခတို့ကဲ့သို့ သံယမနှင့် ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်။ နပတ္ထိယော၊ အကျိုးရအံ့သည်၌လည်း တောင့်
 တခြင်းမရှိ။

မဟာဗျူဟသုတ္တံ ၊ မဟာဗျူဟသုတ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ ၊ ပြီးပြီ။

တုဝဋ္ဌကသုတ်
ပါဠိ၊ နိဿယ

တုဝဋ္ဌကသုတ် ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ပုစ္ဆာမိ တံ အာဒိစ္စ-ဗန္ဓု၊
ဝိဝေကံ သန္တိ-ပဒဉ္စ မဟေသိ၊
ကထံ ဒိသ္မာ နိဗ္ဗာတိ ဘိက္ခု၊
အနုပပါဒိယာနော လောကသ္မိံကိဉ္စိ။
- ၂။ မူလံ ပပဉ္စ-သင်္ခါယ၊ (ဣတိဘဂဝါ)၊
မန္တာ အသ္မိတိ သဗ္ဗံမုပရဒ္ဓေ။
ယာကာစိ တဏှာ အဇ္ဈတ္တံ၊
တာသံ ဝိနယာသဒါ-သတောသိက္ခေ။
- ၃။ ယံကိဉ္စိ ဓမ္မမာဘိ-ဇညာ၊
အဇ္ဈတ္တံ အထဝါပိ ဗဟိဒ္ဓါ။
န တေန မာနံ ကုဗ္ဗေထ၊
နဟိ သာ နိဗ္ဗုတိ သတံ ဝုတ္တာ။ ။
- ၄။ သေယျော န တေန မညေယျ၊
နိစေယျော အထဝါပိ သရိက္ခော။
ပုဋ္ဌော အနေက-ရူပေဟိ၊
နာတိ မာနံ ဝိကပ္ပယံ တိဋ္ဌေ။ ။
- ၅။ အဇ္ဈတ္တံမေ ဝုပ-သမေ၊
န အညတော ဘိက္ခုသန္တိမေသေယျ။

အဇ္ဈတ္တံ ဥပသန္တဿ၊
နတ္ထိ အတ္တာ ကုတော နိရတ္တာဝါ။ ။

၆။ မဇ္ဈေ ယထာ သမုဒ္ဒဿ၊
ဦမိနော ဇာယတိ ဌိတော ဟောတိ။
ဧဝံ ဌိတော အနေ-ဇဿ၊
ဥဿဒံ ဘိက္ခု န ကရေယျ ကုဟိဋ္ဌိ။

၇။ အကိတ္တယီ ဝိဝဋ္ဌ-စက္ခု၊
သက္ခိ-ဓမ္မံ ပရိဿယ ဝိနယံ။
ပဋိပဒံ ဝဒေဟိ ဘဒ္ဒန္တေ၊
ပါတိမောက္ခံ အထဝါ ပိ သမာဓိံ။

၈။ စက္ခုဟိ နေဝ လောလဿ၊
ဂါမ-ကထာယ အာဝရယေသောတံ။
ရသေ စ နာန္နဂိဇ္ဈေယျ၊
န စ မမာယေထ ကိဋ္ဌိ လောကဿိံ။

၉။ ဖဿေန ယဒါ ဖုဋ္ဌဿ၊
ပရိဒေဝံ ဘိက္ခု န ကရေယျ ကုဟိဋ္ဌိ။
ဘဝဉ္စ နာဘိ ဇပေယျ၊
ဘေရဝေသု စ န သမ္ပဝေဓေယျ။ ။

၁၀။ အန္ဓာနမထော ပါနာနံ၊
ခါဒနိယာနံ အထော ပိ ဝတ္ထာနံ။

လဒ္ဓါ န သန္တိဓိံ ကယိရာ၊
န စ ပရိတ္တသေ တာနိ အ-လဘမာ-
နော။ ။

၁၁။ ဈာယီ န ပါဒေလောလံဿ၊
ဝိရမေ ကုက္ကုစ္စာ နပုမဇ္ဇေယျ။
အထာသနေသု သယနေသု၊
အပ္ပသဒ္ဓေသု ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ။

၁၂။ နိဒ္ဒိံ န ဗဟုလီ ကရေယျ၊
ဇာဂရိယံ ဘဇေယျ အာတာဝီ။
တန္တိံ မာယံ ဟဿံ ဝိဒ္ဓိံ၊
မေထုနံ ဝိပ္ပဇဟေ သ-ဝိဘူသံ။ ။

၁၃။ အာထဗ္ဗဏံ သုပိနံ လက္ခဏံ၊
နော ဝိဒဟေ အထော ပိ နက္ခတ္တံ။
ဝိရုတဉ္စ ဝဗ္ဘ-ကာရဏံ၊
တိကိစ္ဆံ မာမကော န သေဝေယျ။ ။

၁၄။ နိန္ဒာယ န-ပ္ပဝေဓေယျ၊
န ဥဏ္ဏမေယျ ပ-သံသိတော ဘိက္ခု။
လောဘံ သဟ မစ္ဆရိယေန၊
ကောဓံ ပေသုဏိယဉ္စ ပ-နုဒေယျ။

၁၅။ ကယ-ဝိက္ကယေ န တိဋ္ဌေယျ၊
ဥပ-ဝါဒိ ဘိက္ခု န ကရေယျ ကုဟိဉ္စ။

ဂါမေ စ နာဘိသဇ္ဇေယျ၊
လာဘ-ကမျာ ဇနံ န လပယေယျ။ ။

၁၆။ န စ ကတ္ထိတာ သိယာ ဘိက္ခု၊
န စ ဝါစံ ပယုတ္တံ ဘာသေယျ၊
ပါဂစ္ဆိယံ န သိက္ခေယျ၊
ကထံ ဝိဂ္ဂါဟိကံ န ကထယေယျ။ ။

၁၇။ မောသဝဇ္ဇေ န နိယေထ၊
သမ္ပဇာနော သဌာနိ န ကယိရာ။
အထ ဇီဝိတေန ပညာယ၊
သီလဗ္ဗတေန နာညမတိမညေ။ ။

၁၈။ သုတွာ ရုသိတော ဗဟံ ဝါစံ၊
သမဏာနံ ဝါ ပုထုဇနာနံ။
ဖရုသေန နေ န ပဋိဝဇ္ဇာ၊
န ဟိ သန္တော ပဋိသေနိံ ကရောန္တိ။

၁၉။ တေဉ္စ ဓမ္မမညာယ၊
ဝိစိနံ ဘိက္ခု သဒါ-သတော သိက္ခေ၊
သန္တိတိ နိဗ္ဗုတိံ ဉာဘွာ၊
သာသနေ ဂေါတမဿ န ပမဇ္ဇေယျ။ ။

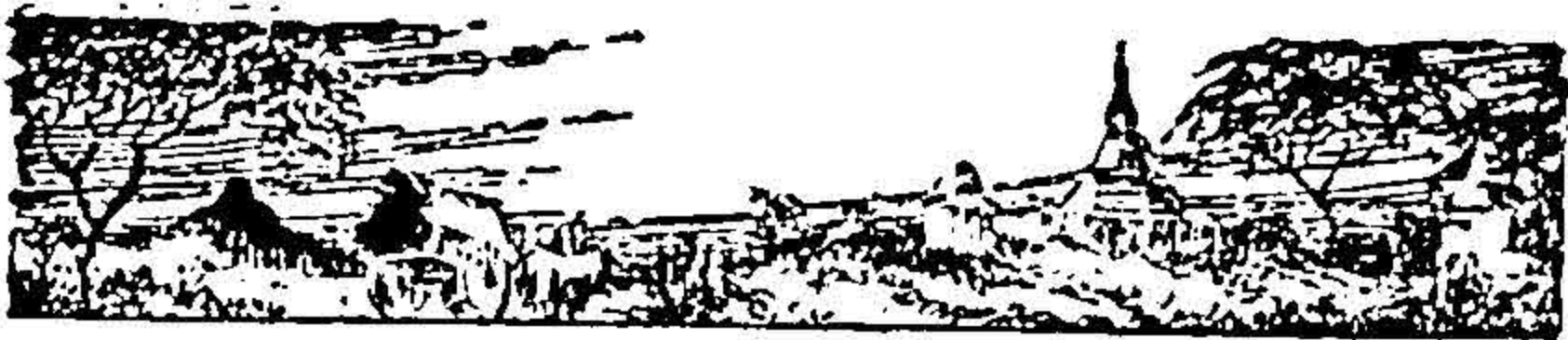
၂၀။ အဘိဘူ ဟိ သော အနဘိဘူတော၊
သက္ခိ-ဓမ္မမနိတိဟမဒဿိ။

တုဝဋ္ဌကသုတ် ပါဠိ

တသ္မာ ဟိ တဿ ဘဂဝတော-
သာသနေ၊

အပ္ပမတ္တော သဒါ နမဿမနုသိက္ခေ-
တိ။ ။

တုဝဋ္ဌကသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

ဘေးခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းနိုင်ကြောင်း-မေး

၁။ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ အာဒိစ္စဝင်ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်
မြတ်ကို။ အဟံ၊ နိမ္မိတထင်ရှား ငါဘုရားသည်။ ပုစ္ဆာ
မိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့။ လောကသ္မိ၊ လောက၌။ ကိဉ္ဇိ၊
တစုံတခုကိုမျှ။ အနုပါဒိယာနော၊ ခင်မင်စွဲလမ်းခြင်း
မရှိသော။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓာအစမြတ်ဓမ္မကိုတောင့်
တဖွေရှာလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးအထုကို
မြှော်ရှုတတ်သောရဟန်းသည်။ ဝိဝေကံ၊ ကိလေ
သာသင်းပင်းတို့၏ ကင်းရာ- ဆိတ်ရာ ဖြစ်သော။
သန္တိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်
သောတရားကို။ ဒိသ္မာ၊ သိမြင်၍။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။
နိဗ္ဗာတိ၊ ဘယာခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါအံ့နည်း။

သတိနှင့်ပြည့်စုံမှ ဘေးကင်းငြိမ်းနိုင်ပုံ-ဖြေ

၂။ ပပဉ္စသင်္ခါယ၊ သံသရာဝင်အစဉ်ကို ချဲ့ထွင်
တတ်စွာတဏှာမာနအစရှိသောတရား၏။ မူလံ၊ အရင်း
အမြစ်ဖြစ်သော။ အသ္မိတိ၊ ငါဟူသော မာနသည်။
သဗ္ဗမန္တာ၊ ထက် အောက်တွယ်ကပ် ဝန်းကျင်ရပ်မှ။
ဥပရုဒ္ဓေ၊ ပယ်မြစ်ပိတ်ပင်သည်ရှိသော်။ ယာကာစိ
တဏှာ၊ အလုံစုံသောတဏှာအပေါင်းသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊
အတွင်းသဏ္ဍာန်၌။ အာဝိသတိ၊ ရေယဉ်အသွင် စီးဝင်
လေ၏။ တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာအပေါင်းတို့၏။
ဝိနယာ၊ ကင်းကွာပါစေခြင်းငှါ။ သဒါ၊ အခါမပြတ်။
သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။

တုဝဋ္ဌကသုတ် နိဿယ

သိက္ခေ-သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ပေရာဇ်။ ဣတိ၊ ဣသိ။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောကြားမြက်ဘော်
မိန့်တော်မူပေ၏။

မာနရှိနေသမျှဘေးမကင်းငြိမ်းနိုင်ပုံ

၃။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိဖြစ်သောနိဗ္ဗိတဘုရား။
အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တ၌ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပ၌ရအပ်
သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်ဟု တစုံ
တခုသော။ ဓမ္မံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဘိဇညာ၊ ငါ၌ရှိ၏
ဟူ၍ သိအပ်၊ မှတ်အပ်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ တေနဓမ္မေန၊
အတန်ငယ်မျှ မိမိဘူး ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ မာနံ၊
ကဲတက်ပိုလျှံ အတွင်းမာန်ကို။ နကုဗ္ဗေထ၊ ဟန်တနဲ့နဲ့
အကဲတင်မှု မပြုပေရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ငါဟောတိုင်းသာ
မှန်ချေရာ၏။ သာဥဏ္ဍတာ၊ ဟိတ်ဟန်ကြီးကြွမျက်မာန်
ထခြင်းကို။ သတံ-သတေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။
နိဗ္ဗုတိ၊ ရန်မာန်ခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်းကြောင်း တရားဟူ၍။
န ဂုတ္တာ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်ကုန်။

အတိမာနရှိနေသမျှဘေးကင်းရာမတည်နိုင်ပုံ

၄။ အနေက ရူပေဟိ၊ တပါးမက များပြား
လှသော အကြောင်းသဘောတို့ဖြင့်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်း
အပ်သော သူသည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ကြံ
ရခါ ကျရောက်သောသူသည်။ တေန မာနေန၊ ထိုမာန
ဖြင့်။ သေယျော၊ လူ့ခွင်အရပ် ငါသာမြတ်၏ဟူ၍၎င်း။

နီစေယျော၊ အရာမဟုတ် ထိုမှာယုတ်၏ဟူ၍၎င်း။ အထဝါဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သရိက္ခော၊ အားအင်အမူငါနှင့်တူ၏ ဟူ၍၎င်း။ နမညေယျ၊ မမှတ်မထင်ရာ။ အတိမာနံ၊ ထိုထက်လွန်မင်းပြင်းပြထက်သန်သောမာန်ကို။ ဝိကပ္ပယံ-ဝိကပ္ပယန္တော၊ အားအင်မတန် လွန်စွာကြံသည်ဖြစ်၍။ နတိဋ္ဌေ-နတိဋ္ဌေယျ၊ မတည်စေရာ။

သတိပဋ္ဌာန်မှတပါး ငြိမ်သက်ကြောင်းတရားမရှိပုံ

၅။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်တတ်သောရာဂ စသည်ကိုသာလျှင်။ ဥပသမေ၊ ငြိမ်းစေရ၏။ အညတော၊ သတိပဋ္ဌာန် စသည်ကို ထား၍ တပါးသောတရားမှ။ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ရာတရားကို။ နသေယျ၊ မရှာပေရာ။ အဇ္ဈတ္တိ ဥပသန္တဿ၊ ကိုယ်အတွင်းမှ ရာဂ စသည်ကို ကြည်လင်ချုပ်ငြိမ်းစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္တာဝါ၊ အတ္တပင်ဟူ၍ ထင်မှတ်ဘွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိရတ္တာဝါ၊ အကျိုးမရှိ ဒိဋ္ဌိကပ္ပ စသည်တို့သည်ကား။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း။

ငြိမ်သက်တည်တံ့နေသူအား အကုသိုလ်
တရားမဖြစ်ပွားပုံ

၆။ သမုဒ္ဒဿ၊ ပြောကျယ်နက်စွာ သမုဒ္ဒရာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ရေ၌။ ဦမိ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်။ နောဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ဌိတော၊ တည်တံ့သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်ပါလေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အနေဇဿ၊ လောဘတဏှာ ကင်းစင် ကွာသော ရဟန်းအား။

တုဝဋ္ဌကသုတ် နိဿယ

ဌိတော၊ ခိုင်ခံ့တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
ဥဿဒံ၊ ပါပတရား ပြောများခြင်းကို။ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံ
တခု၌။ နကရေယျ၊ မပြုရာ။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကျင့်စဉ်-မေး

၇။ ဝိဝဋ္ဌစက္ခု၊ ပိတ်ပင်ခြင်းကင်း၍ ဟင်းလင်းမြင်ရှုနိုင်
သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသော အရှင်
မြတ်ဘုရား။ ပရိဿယံ၊ ဒုက္ခရန်ဘေးကို။ ဝိန
ယံ၊ ငြိမ်းလွန်မြောက် ပယ်ဖျောက် တတ်သော။
သက္ကိဓမ္မံ၊ မျက်မှောက် ထင်ထင် သိမြင်တတ်
သော။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းမြတ်
သော သဘောရှိသော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒ်တရား
ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော။ အထဝါ၊
ထိုမှတပါးလည်း၊ ပါတိမောက္ခံ၊ အဓိသီလ ပါတိ
မောက္ခ တရားကို၎င်း။ သမာဓိံ၊ အဓိစိတ္တသမာ
ဓိဓမ္မကို၎င်း။ အကိတ္တယိ၊ ပိုင်းပိုင်း ခြားခြား
မြွက်ကြားတော် မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်လေ၏။

လော်လီမှုစသည်မဖြစ်စေသင့်ပုံ-ဖြေ

၈။ နိဗ္ဗိတ၊ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိဖြစ်သော နိဗ္ဗိတဘုရား။
ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကို အထူးရှုတတ်သောရဟန်း
သည်။ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ လောလော၊ သတိမတည်
မကြည်ထော်လော် လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသည်။ နေဝအဿ၊
မဖြစ်စေရာ။ သောတံ၊ ထွေထွေပြားပြား သိကြားတတ်
သောနားကို။ ဂါမကထာယ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်မစပ် ထောင့်
ဖြတ်ဖီလာ ရွာသူတို့၏စကားမှ။ အာဝရယေ၊ တားမြစ်

သိမ်းဆည်းချုပ်တည်းရာ၏။ ရသေ၊ ကောင်းနိုးရာရာ
အရသာ၌။ နာနုဂိဇ္ဈေယျ၊ အာသာငန်းငန်း စွဲလမ်း
တပ်မက်ခြင်းကို မပြုရာ။ ကိဉ္ဇိလောကဿိ၊ တစုံတခု
သော လောက၌။ နစ မမာယေထ၊ မြတ်နိုးစုံမက်
နှစ်သက်ခြင်းကိုမပြုရာ။

တောင့်တမှုမရှိသင့်ပုံ

၉။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။
ဗသေန၊ အနာရောဂါအလေ့ဖြင့်။ ဖုဠဿ၊ အတွေ့
အကြုံရောက်လတ် နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ ပရိဒေဝံ၊
ငိုကြွေးယောင်ယမ်း ပင်ပန်းခြင်းကို။ နကရေယျ၊ မပြုရာ။
ကုဟိဉ္ဇိဘဝဉ္ဇ၊ တစုံတခုမျှသော ဘဝကိုလည်း။ နာဘိ
ဇပေယျ၊ ဗျာပါမနှောင့် မတောင့်တရာ။ ဘေရဝေသု၊
ကြောက်မက်ဘွယ်ရေး ကြုံတွေ့သော ဘေးတို့၌လည်း။
န သမ္ပဝေဓေယျ၊ နှလုံးသွေးခုန် မတုန်လှုပ်စေရာ။

ဝတ္ထုပစ္စည်းမသိမှီးသင့်ပုံ

၁၀။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အန္ဓာနံ၊ ထမင်းတို့ကို
၎င်း။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ပါနာနံ၊ အဖျော်တို့ကို၎င်း။
ခါဒနိယာနံ၊ ခဲဘွယ်တို့ကို၎င်း။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း။ ဝတ္ထာနံ၊ အထည်အဝတ်တို့ကို၎င်း။ လဒ္ဓါ၊
ရပါသည်ရှိသော်။ သန္ဓိဓိံ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို။
န ကယိရာ၊ မပြုမိစေရာ။ ဧတာနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော
ပစ္စည်းရပ်တို့ကို။ အလာဘမာနော၊ မရပါသည်ရှိသော်။
န စ ပရိတ္တသေ၊ ပူပင်ကြောင့်ကြသောကကို မပြုရာ။

တုဝဋ္ဌကသုတ် နိဿယ

ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌သာ နေသင့်ပုံ

၁၁။ ဈာယီ၊ လောကီဈာန်တရားကို ဝင်စားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဒလောလော။ မရပ်မငြိမ် မနိန္ဒြေ၊ ခြေ၏လျှပ်ပေ၏ခြင်းရှိသည်။ န အဿ၊ မဖြစ်စေရာ။ ကုက္ကုစ္စာ၊ သို့သို့သည်သည် အတည်တည်များ ကုက္ကုစ္စတရားမှ။ ဝိရမေ၊ နှလုံးမဝင် ကြည်ရှောင်ရာ၏။ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ မပေါ့တန်ရာ။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သယနော၊ တင့်တယ်သပ်ယပ် ကောင်းမြတ်ကုန်သော အိပ်ရာတို့၌၎င်း။ အာသနေသု၊ နေရာတိုက်ခန်း ကျောင်းသင်္ခမ်းတို့၌၎င်း။ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ သာယာဇောဝင် တွယ်ခင်နှလုံး မသုံးသပ်ရာ။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ အပ္ပသဒ္ဒေသု၊ ဆိတ်ဆိတ်ညံညံ လူသံနည်းရာ၌။ ဝိဟရေယျ၊ ပျော်မွေ့သောထွေ နေပေရာ၏။

အိပ်ခြင်းမများ နိုးကြားစွာရှိသင့်ပုံ

၁၂။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ နိဒ္ဒ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းအမှုကို။ န ဗဟုလီ ကရေယျ၊ ကြိမ်ခါများစွာ မပြုမိစေရာ။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းများ ဝီရိယတရားကို။ ဘဇေယျ၊ သတိစောင့်စည်း ဆည်းကပ်ရာ၏။ အာတာပီ၊ ကိလေသာအမိုက်ကို ဖုတ်ခြိုက်ပူပန် စေသည်ဖြစ်၍။ တန္တိ၊ ကိုယ်တလွန်လွန် မစွန့်မချိုး ပျင်းရိခြင်းကို၎င်း။ မာယံ၊ တရားမသက် ချော်ပျက်အာသာ မာယာများခြင်းကို၎င်း။ ဟဿံ၊ သတိမယှဉ် ပြီးရှင်ရယ်မောခြင်းကို၎င်း။ ဝိဒ္ဓိ၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားမှုကို၎င်း။ မေထုနံ၊ နှစ်ဦးမွေ့လျှံ ကာမဂုဏ်ကို၎င်း။ သ-ဝိဘူ

သံ၊ တင့်တယ်လို့စွာ တန်းဆာဆင်ခြင်းကို၎င်း။ ဝိပုဇ္ဇာ-
ဟေ၊ ဝေးကြီးဝေးအောင် ခွါရှောင်စွန့်ပစ်ရာ၏။

လောကီနယ်၌ အတတ်များမကြီးစားသင့်ပုံ

၁၃။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာထဗ္ဗဏံ၊ တပါး
သသူ ပူပန်စေတတ် မအပ်သောမန္တန်နှင့်ယှဉ်သော
အာထဗ္ဗဏပေဒင်ကို၎င်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်မြင်ရာ ချမ်း
သာဆင်းရဲ အကျိုးမြဲဟု စွဲယူနှစ်သက်ခြင်းရှိသော အိပ်
မက်ကျမ်းကို၎င်း။ လက္ခဏံ၊ ပတ္တမြားစသောကျောက်
မျိုးတို့၏ ဆိုး၊ ကောင်း၊ ယုတ်၊ မြတ်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်
သော မဏိသျှတ္တရ စသောကျမ်းကို၎င်း။ နောဝိဒဟေ၊
အားထုတ်လေ့လာမယှဉ်စေရာ။ အထောပိ၊ ထိုမှတ
ပါးလည်း။ နက္ခတ္တံ၊ တာရာနက္ခတ် ပြိုဟ်နတ်ဆိုင်ရာ
အာကာသသျှတ္တရစသော ဗာဟိရကျမ်းကို၎င်း။ ဝိရု-
တဉ္စ၊ သားငှက်တိရစ္ဆာန်တို့၏တွန်သံမည်ဟန်သဏ္ဌာန်
နိမိတ်သည် အတိတ်မလွဲ ကေနိမြစ်ဟူ၍ အယူကိုပြု
တတ်သော ဗာဟိရကျမ်းကို၎င်း။ ဝတ္တကာရဏံ၊ ကိုယ်
ဝန်ရကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်ကြောင်းဖြစ်သော။ တိ-
ကိစ္ဆဉ္စ၊ ဆေးအတတ်ကို၎င်း။ မာမကော၊ နှစ်သက်
မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ နသေဝေယျ၊ မှီဝဲသမှု မပြုမိစေရာ။

လောကဝံတွေ့ကြို မတုန်လှုပ်စေသင့်ပုံ

၁၄။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိန္ဒာယ၊ ကျိုးမဲ့ ရန်လို
ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ။ နပ္ပဝေဓေယျ၊ နှလုံးတွေ့မှို မတုန်
လှုပ်စေရာ။ ပသံသိတော၊ သူတပါးတို့ မြှောက်စားငှ

တုံ့ဝဋ်ကသုတ် နိဿယ

သီးချီးမွမ်းသော်လည်း။ နဥဏ္ဏမေယျ၊ ထောင်လွှားတက်
 ကြံ ပကာသနကိုမပြုရာ။ သဟမစ္ဆရိယေန၊ ဝန်တိုခြင်း
 ငါးဝနှင့်တကွ။ လောဘဉ္စ၊ ခင်တွယ်မက်မော လွန်မင်း
 သောလောဘကို၎င်း။ ကောဓဉ္စ၊ ကြမ်းကြုတ်ရက်ရော
 လွန်မင်းသော ဒေါသကို၎င်း။ ပေသုဏိယဉ္စ၊ ချစ်ခင်
 ကွဲပျက် နှစ်ဘက်ဆုံးရှုံး ကုန်းချောသောစကားကို၎င်း။
 ပ-နဒေယျ၊ မဖြစ်ပေအောင် ခွါရှောင်ပယ်နှုတ်ရာ၏။

ပစ္စည်းတောင့်တ၍မချော့မြူသင့်ပုံ

၁၅။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကယဝိက္ကယေ၊ ကုန်
 သွယ်ရောင်းဝယ်ခြင်းအမှု၌။ န တိဋ္ဌေယျ၊ မပြုမိကြည်
 မတည်စေရာ။ ဥပဝါဒံ၊ သူတပါးအား ပျက်ပြားကျိုး
 မဲ့ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းကို။ န ကရေယျ၊ တစုံတခုမပြုမိစေ
 ရာ။ ဂါမေ၊ လူတို့တည်ရာ ရှေ့ရှာအတွင်း၌။ ကုဟိဉ္စ၊
 သက်မဲ့၊ သက်ရှိ မြင်ဘိတွေ့ကြံ တစုံတခုကိုမျှ။ နာဘိ-
 သဇ္ဇေယျ၊ သာယာငြိကပ်မတပ်မမက်ရာ။ လာဘကမျာ၊
 ရလိုသောရမက် ပစ္စည်းကိုငဲ့ကွက်၍။ ဇနံ၊ လူအများ
 ကို။ န လပယေယျ၊ ချော့မော့ဖျားယောင်း မတောင်း
 မပြောရာ။

မိမိကိုယ်ကို ချီးမွမ်းစကားမပြောကြားသင့်ပုံ

၁၆။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကတ္ထိတာ၊ သံသဂ္ဂ
 တရား ငါးပါးပြောထူ လူတို့အား မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ချီးမွမ်းပြောကြားတတ်သည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်စေရာ။
 ဝါစံပယုတ္တံ၊ ပစ္စည်းလေးရပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောစကား

ကိုနဘာသေယျံ၊ ရိပ်စွဲယိုးမယ်မသွယ်မဆိုရာ။ ပါဂန္တိ-
ယံ၊ သူမနှစ်ခြိုက် တိုက်ခိုက်ထိပါးသောအကျင့်ကို။ န-
သိက္ခေယျ၊ မပြုကျင့်ရာ။ ဝိဂ္ဂါဟိကံ၊ တစုံတဘက်မငြိမ်
သက်၍ ထက်ဝက်မျှသာ နှစ်သက်ပါသော။ ကထံ၊
စကားကို။ န ကထယေယျ၊ ပြဿပြောဆိုခြင်းကိုမပြုရာ။

မိမိ သီလဖြင့် သူတပါးကို မထေမဲ့ မပြုသင့်ပုံ

၁၇။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မောသဝဇ္ဇေ၊ အမှန်
မဟုတ် ယုတ်သောစကားကို။ နနိယေထ၊ မဆောင်
ပေရာ။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာမြော်မြင် ဆင်ခြင်တတ်
သော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဇီဝိတေန၊ ကိုယ်
အသက်ကို ငဲ့ကွက်သဖြင့်။ ပညာယ၊ ထိုအချက်ကို
သိမြင်ပါလျက်။ သဌာနိ၊ ထိုမဟုတ်မတရား မုသား
ပြောဆိုခြင်းကို။ နကယိရာ၊ မပြုမိစေရာ။ အထ၊ ထိုမှ
တပါး။ သီလဗ္ဗတေန၊ ကျင့်ဝတ်သီလ အာစာရမျှဖြင့်။
အညံ၊ သူတပါးကို။ နအတိမညေ၊ မထေမဲ့မြင် မမှတ်
ထင်ရာ။

ရန်တုံ့ တဘန်ပြန်လှန် မပြုသင့်ပုံ

၁၈။ သမဏာနံဝါ၊ ရဟန်းတို့၏၎င်း။ ပုထုဇ-
နာနံဝါ၊ မဟုတ်မတရား များစွာ ဆိုတတ်သောလူတို့၏
၎င်း။ ရှုသိတော၊ ချုပ်ချယ်မော်ကြွား ရမ်းကားလျက်။
ဗဟုံဝါစံ၊ များစွာဆိုသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားသိ
သည်ရှိသော်။ ဖရုသေန၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်း နားမချမ်း
သာသောစကားဖြင့်။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နပဋိဝဇ္ဇာ၊ ထော်

လော် ငေါက်ငန်း ကြမ်းထန်းသောစကားဖြင့် မတား
မြစ်ရာ။ ဟိသစ္စံ၊ မိန့်ဆိုတိုင်းသာမှန်လှစွာ၏။ သန္တော၊
သူတော်ဟူသမျှ ကလျာဏတို့သည်။ ပဋိသေခို၊ ရန်တုံး
တဘန်ပြန်လှန်တုပခြင်းကို။ နကရောန္တိ၊ ဘေးကိုရှု၍
မပြုကြကုန်။

တိုက်တွန်းခြင်းဥယောဇဉ်

၁၉။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိစိနံ-ဝိစိနန္တော၊
ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဧတဉ္စဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား
ကိုလည်း။ အညာယ၊ သိပြီး၍။ သဒါသတော၊ သတိ
မကွာ ပြည့်စုံပါသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခေ၊ ပြုကျင့်ရာ၏။
ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမဟု ဂေါတ္တထင်ရှား မြတ်ဘုရား
၏။ သာသနော၊ ဆုံးမတည်ရာ သာသနာ၌။ နိဗ္ဗုတိံ၊
ဘေးငြိမ်းရာမှန် နိဗ္ဗာန်တရားကို။ သန္တိတိ၊ ကိလေမခ
ငြိမ်သက်လှ၏ဟူ၍။ ဥ ဟော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ကောင်းစွာ
သိ၍။ နပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့လျော့ဘဲ အားခံသင့်တင့်ကျင့်
ပေရာ၏။

၂၀။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဘိက္ခု၊ မခေမလျော့
သော ထိုရဟန်းသည်။ အဘိဘူ၊ ရူပါရမ္မဏ စသည်
အာရုံ ကာမဂုဏ်ကို မိမိနှိပ်စက်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အနဘိ
ဘူ၊ ရူပါရမ္မဏ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်သည် မိမိအား
မနှိပ်စက်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သက္ခိဓမ္မံ၊ ကိုယ်တိုင်မြင်သိအပ်
သောတရားကို။ အနိတိဟံ၊ မယုတ်မလွန်။ အဒဿိ၊ မြင်
လေ၏။ တဿ္ဗာဟိ-တဿ္ဗာဓဝ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။
တဿဘဂဝတော၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊

ဆုံးမတည်ရာ သာသနာတော်၌။ သဒါ။ နေ့ညဉ့်မခြား
 အကြားမလပ် အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မ
 လျော့။ နမသံ-နမဿန္တော၊ ရှိသေတုံ့ဝပ် ကိုင်းညွတ်
 လျက်။ အနုသိက္ခော၊ ကျင့်ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
 သက်တော်ထင်ရှား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
 ဟောကြားမြွက်ဖော် မိန့်တော်မူ၏။)

တုဝဇ္ဇကသုတ္တံ၊ တုဝဇ္ဇကသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဒိပဲရင်းမြို့ ကံမြို့တိုက်သစ်ဆရာတော် အနက်မြန်မာ
 မြန်ဆိုအပ်သော သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်လာ
 မဟာသမယသုတ်အဆက် ၆-သုတ်ကား
 ဤတွင်၍ ပြီး၏။

